

Nonvember 2015

ငဲ့ငဲ့.. ထုံးစံအတိုင်း ဇာတ်လမ်းတပုဒ်မစခင်၊ စာရေးသူ အာဖို့ ပို့စ်လေး
တပို့စ်တော့ သူများမျက်စေ့နောက်အောင် တင်ပေးလိုက်အုန်းမယ်။ အဟိ။

ကျွန်ုပ်၏ ယခုရေးသားမည့်ဇာတ်လမ်းမှာ လုပ်ကြံ လန်ကြုပ် စိတ်ကူးယဉ် ရေးသားခြင်းသာ
ဖြစ်သော်လည်း အကြောင်းတိုက်ဆိုင်၍ အလားတူ အဖြစ်မျိုး ရှိခဲ့ပါသော်။ တမင် ရေးသားခြင်းဟု ပြောင်းလဲ
ထင်မြင်နိုင်ကြပါသည်။ အကယ်၍ မကျေနပ်ခဲ့ သည်များ ရှိပါက ၊ ပင်လယ်မှ အုပ်ချုပ်သူ ကိုတံငါ၊ ကိုနီမို
အစရှိသူတို့ကို တိုင်တန်း နိုင်ပါသည်။ သူ့တို့ က ပင်လယ်ဥပဒေနှင့်အညီ ကျွန်ုပ်အား ဘန်းခြင်း၊ ပို့စ်အား
ဖျက်ပြစ်ခြင်း များ သူတို့ ဘာသာ လုပ်လိမ့်မည်ဖြစ်ပြီး၊ ကျွန်ုပ် ကတော့ ရေးစရာရှိတာကို သာ
ဆက်ရေးမည်ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေးကောက်ပွဲ အထူး ဇာတ်လမ်းဟု ကျွန်ုပ် ရောက်ဘောက်စ်မှာ ပြောခဲ့သော်ငြားလည်း၊ ရွှေးကောက်ပွဲ
နှင့် လားလား မှ မဆိုင်ပါ။ ဘာအကြောင်းအရာလည်း ဆိုတာကိုတော့ စာဖတ်သူများ
ဖတ်ရင်းဖြင့် သိရှိသွားပါလိမ့်မည်။

ဒီဇာတ်လမ်းကိုတော့ တနေ့ကို တပို့စ် မှန်မှန်တင်သွားနိုင်အောင် ကျိုးစားပါမည်ဟု ဂတိပေးရင်းဖြင့်။

စာပေချစ်သူများ အားလုံးကို ခင်တဲ့၊

ယိမ်းနွဲ့ပါး

P.S ပြောဖို့မေ့သွားလို့၊ အဲဒီဇာတ်လမ်းလေးက ဘိုလို ရေးထားတဲ့ဟာကို မှီငြမ်းထားတာပါလို့။ ဟဲဟဲ။

လစ်မစ်--- ယိမ်းနွဲ့ပါး … ကလိသည်။

"အင်း အခုခေတ်က တော်တော်လေးတော့ ပြောင်းလဲသွားပြီကွ"

ယမင်း တယောက် ကိုကိုမျိုးသော်ပြောလိုက်သည့် စကားတပိုင်းတစ အိမ်နောက်ဖက်ဝရံတာမှ ကြားလိုက်ရသည်။
သူ့ယောက်ျား ကိုကိုမျိုးသော်နှင့် သူ့သူငယ်ချင်းအရင်း ကျော်မင်းသန်း တို့ အိမ်နောက်ဖက်ဝရံတာ က
ကုလားထိုင်တွေမှာ ထိုင်လို့ ဘီယာသောက်ရင်း စကားပြောနေကြသည်။ ယမင်းက ရေခဲသေတ္တာထဲမှ
ဘီယာပုလင်းသုံးလုံးကို ဆွဲထုတ်လာရင်း သူတို့ စကားဝိုင်းသို့ ဝင်လိုက်လေသည်။

"ဘာတွေ ပြောင်းလဲ သွားတာလဲ ကိုကို"

"ဟား အတော်ပဲ ဘီယာကုန်သွားတာနဲ့"

ကိုကိုမျိုးသော်က ယမင်းရဲ့ မေးခွန်းကို မကြားချင်ဟန်ဆောင်ပြီး သူ့လက်ထဲက ပုလင်းခွံကို အောက်ချလိုက်ကာ
ယမင်းဆီမှ ဘီယာတလုံးကို လှမ်းယူလိုက်လေသည်။

"ကဲ ဒါကတော့ ငါ့ရဲ့အိပ်မက်နတ်သမီးလေးပဲ၊ ငါတို့ သောက်စရာကုန်သွားတာနဲ့ အချိန်မှီဘီယာတန်း
ပြီးလာပို့တာပဲလေ ဟဲဟဲ"

"ကိုကို က အဲလိုမျိုး မိန်းမကို သိပ်မြှောက်ပြောတတ်တာလေ. ဟွန်း...ရွတ်..."

ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော် ပါးကို ရွတ်ကနဲနမ်းပြီး ဘီယာပုလင်းကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ကျော်မင်းသန်းကိုလည်း
ဘီယာတလုံးလှမ်းပေးလိုက်သည်။ ကျော်မင်းသန်းကပြုံးပြရင်း ဘီယာကို
လှမ်းယူကာ ယမင်းကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် လို့ ရည်ရည်မွန်မွန်ပင်လှမ်းပြောလိုက်သည်။
ကျော်မင်းသန်းကကိုကိုမျိုးသော်ရဲ့ အရင်းနှီးဆုံး
သူငယ်ချင်းတယောက်ဖြစ်သည်။ ယမင်းက ကျော်မင်းသန်းကို သိသည်မှာ ကိုကိုမျိုးသော်နှင့် လက်ထပ်ပြီး
ဒီပင်လယ်ပြာမြို့လေးသို့ ပြောင်းလာသည့်အချိန်ကထည်းက ဖြစ်လေသည်။ ကျော်မင်းသန်းအတွက် သူတို
့ အိမ်မှာ စားအိမ်သောက်အိမ်တခု ဖြစ်ပြီး အမြဲတမ်းလိုလို ဝင်ထွက် သွားလာပြီး တခါတလေ ညအိပ်ညနေ
နေတတ်သည်မှာ မဆန်းတော့ပြီ။ ပုံမှန်အားဖြင့်တော့ သူ့ ရီးစားတယောက်နှင့် ကွဲတိုင်း အရက်လာသောက်ပြီး
ညအိပ်လေ့ရှိလေသည်။ ကျော်မင်းသန်းမှာ ခုထိလူပျိုကြီး ဖြစ်ကာ ရီးစား
များသူလည်း ဖြစ်လေသည်။ ပုံမှန်အားဖြင့် သူ့ ရီးစားသက်တမ်းများမှာ တနစ်ကျော်ထိ ခံခဲလေသည်။
အမြဲတမ်းလိုလို တခုမဟုတ်တခု သော အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ပြတ်သွားကြတာ များလေသည်။

"ခလေးတွေ သွားပို့ပေးတာ ကျေးဇူးပါပဲ အချစ်ရေ၊ ဘာထူးသေးလဲ"

ဒီတခါ ကိုကိုမျိုးသော်ပြောလိုက်တာ တကယ့်ကို ကျေးဇူးတင်တဲ့ အသံမို့
ယမင်းလည်း ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပဲ ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

"အင်း ဘာမှ တော့ မထူးပါဘူး၊ သူတို့ ကြည့်ရတာ အဖိုးအဖွား နဲ့ သွားနေရမှာ ပျော်နေကြတဲ့ပုံပဲ"

"မင်း ငါလာမယ်ဆိုလို့ ခလေးတွေကို တခြားပို့လိုက်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော် မျိုးသော်"

"ဟားဟား.. မင်းကို စိတ်ပြေလက်ပျောက်နဲ့ ပျော်ရွှင်စေချင်တာပါကွာ၊ မင်း စိတ်ညစ်နေတုန်း
ငါ့ခလေးတွေ ရဲ့ မျောက်ရှုံးအောင် ဆော့ အော်ဟစ်ပြီး ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရတာတွေ ကြောင့် ပိုစိတ်ညစ်ပြီး၊
မိသားစု ဘဝ ကို စိတ်ညစ်၊ ခါတ်တွေပျက် မသွားစေချင်ပါဘူး"

ယမင်းက လည်း ဝင်ပြောလိုက်သည်။

"ကျမကလည်း အခွင့်ကြုံတိုင်း အမေအဖြစ် က ခနတဖြုတ်အနားယူချင်နေတာပါရှင်၊ တကယ်တော့ ကျမ
သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဒီည အပြင်ထွက်မလို့ ချိန်းထားတာ၊ အတော်များများက ခလေးတွေ
နေမကောင်းတာနဲ့ အလုပ်ပေါ်တာနဲ့ မအားတာနဲ့ အစီအစဉ်ပျက်သွားတာ"

"အော် ခုတော့ မယမင်း ပျင်းနေရပြီပေါ့"

"ရပါတယ်၊ အပဲ့။ ဆောရီး ယမင်းကြောင့် ခုတော့ ရှင်တို့ ယောက်ျားလေး နှစ်ယောက်ထဲ

လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပေါက်ကရပြော လို့ရတော့ဘူး ဖြစ်သွားတာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ကျမက
လည်း ရှင်တို့ ဘော်ဒါ ယောကျ်ားလေး တယောက်လို ဟန်ဆောင်နိုင်ပါတယ် အားမနာတမ်းပေါ့"

ယမင်းက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ယောကျ်ားလေး တယောက်ဟန်ပန်ဖြင့် ဘီယာပုလင်းကို မော့ချလိုက်ရာ ပါးစပ်မှ
လျှံထွက်ကျရင်း သူ့တီရှပ်ပေါ်သို့ ဘီယာအချို့ ဖိတ်စင်ကျသွားလေသည်။ ကိုကိုမျိုးသော်ရော ကျော်မင်းသန်းပါ
ယမင်း အဖြစ်ကို ကြည့်ရင်း ရီမောလိုက်ကြသည်။

"မိုက်တယ် အချစ်၊ ကိုကို သွားရည်ခံ ပိတ်စ ဝတ်ပေးရမလား အဟီး"

"ဟာ"

ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော်နောက်တာကို မရီနိုင်၊ သူ့တီရှပ်ပေါ် မှဘီယာစိုသွားသောနေရာကို
လက်ဖြစ်ပွတ်လိုက်ရာ၊ သူ့ရှေ့ရင် ထွားထွား အစုံက လှုပ်ခါယမ်းသွား၏။ အဲဒါကို အမျိုးသား နှစ်ယောက်စလုံးက
စူးစိုက်ကြည့်နေတာကို တွေ့လိုက်ရတာနှင့် သူ့တီရှပ်ကို လက်ဖြစ် ညှပ်ကာ ဘီယာအစိုနှင့်
သူ့ရင်ဘတ်မကပ်နေစေရန် ဆွဲမ ထားလိုက်သည်။ နောက်တော့ စကားလမ်းကြောင်းပြောင်းလိုက်သည်။

"ဒါနဲ့ နေပါအုန်း၊ ခုနက ကျမ ဝင်လာတုန်းက ဘာတွေ ပြောနေကြတာလဲ"

"အော် ဟုတ်ကဲ့ ကျနော်တို့ ပြောနေကြတာ၊ ကျနော် က ရီးစားတယောက်ကို
ရေရှည်ထိန်းထားနိုင်တဲ့ အရည်အချင်း မရှိဘူး ဖြစ်နေတဲ့ အကြောင်းပါ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ညံ့ဖျင်းတယ်လို့
ခံစားနေရတယ်လေ"

ကျော်မင်းသန်းက လက်ထဲက ဘီယာခွက်ကို လက်ကျန်ရှင်းသလို အပြီးမော့ချပြစ်လိုက်သည်။

"အင်း ဒီတယောက်နဲ့က ဘာဖြစ်တာလဲ"

ယမင်းက ကျော်မင်းသန်း ၏ နောက်ဆုံးရီးစား ကောင်မလေး
နာမည်ကို မမှတ်မိတော့ ခြုံငုံလိုက်သလိုဖြင့် မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။ ပြီးမှ အားနာသွားပြီး။

"ဘယ်သူလည်း သူ့နာမည်က ချိုသဲ လား"

"ချိုမာပါ..... ဘာဖြစ်မှန်းတောင် အတိအကျမသိတော့ပါဘူးဗျာ၊ ကျနော်တို့နှစ်ယောက်က
အမြဲတမ်းလိုလို ဘာမဟုတ်တဲ့ အငြင်းအခုန်လေးတွေကနေစပြီး စကားများနေကြရတယ်၊ ကျနော်ထင်တာကတော့
အသက်ခြင်းကွာနေတာက အဓိက ပြဿနာပဲ ထင်ပါတယ်"

"ဟုတ်တယ် မင်း ခလေးတွေ မုန့်ပေးကြိုက်တဲ့ အလုပ်ကို စွန့်သင့်နေပြီ၊ အဲကောင်မလေးက
ဘယ်နှစ်နှစ်လဲ ၂၂ လား"

"၂၄ ပါကွာ၊ တကယ်က တဆယ့်နှစ်နှစ် ဆိုတာ သိပ်အကွာလှကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ဒါပေမဲ့ သူက သူ့အသက်နဲ့

လိုက်အောင်မရင့်ကျက်သေးပဲနဲ့ ခလေးဆန်လွန်းတယ်လို့ ငါထင်တယ်"

ယမင်းက လည်း ဝင်စပ်စုလိုက်သည်။

"ဘာဖြစ်လို့လည်း ကိုကျော်မင်းသန်း ရဲ့"

"အင်း အဲဒါပေါ့ ကျနော် မျိုးသော့်ကို ပြောနေတာ မယမင်း ဝင်မလာခင်လေးပဲ၊ ချိုမာက အမြဲတမ်း အရာရာတိုင်းမှာ ဝန်တို တတ်တယ်၊ ကြာလာတော့ အဲဒီဒဏ်ကို ကျနော်မခံနိုင်တော့ဘူးလေ"

"ဟုတ်ပ အဲဒါကို ကိုကိုတို့ ငြင်းနေကြတာ၊ လူတွေက အသက်ကြီးလာတာနဲ့ အမျှဝန်တိုစိတ်တွေ နည်းလာတယ် ဆိုတာကို"

ယမင်းက သူ့ယောကျ်ားကို မျက်ခုံးပင့်ကြည့်ပြီး မေးခွန်းထုတ်လိုက်သည်။

"လူတွေ၊ ဆိုတာ ဘယ်လူတွေကို ပြောနေတာလဲ"

"အင်းပါကွာ အင်းပါ၊ ထားပါတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပဲ ပြောတယ်ပဲ ထားပါတော့၊ ကိုကို က အသက်ရလာတော့ ဝန်တိုတာတွေ လျှော့လာတယ်လို့ ပြောတာပါ"

"ဟုတ်လို့လား ကိုကို"

"ထင်တာပဲ၊ မဟုတ်လို့လား"

"မသိဘူးလေ၊ ဟုတ်ရင်ဟုတ်မှာပေါ့"

ယမင်းက သူ့ယောကျ်ားကို ငေါ့တော့တော့ ပြောရင်း ဘီယာပုလင်းကို မော့သောက်လိုက်သည်။ ဒီတခါတော့ မဖိတ်အောင် သတိထားပြီး မော့လိုက်သည်။ကိုကိုမျိုးသော်က မခံချင်သလိုဖြင့်။

"ယမင်းက လည်းကွာ၊ ကိုကို့ ကိုခုထိမသိသေးဘူးလား၊ ဆိုကြပါစို့ အခုညလိုမျိုးပေါ့ကွာ၊ ယမင်းက ယမင်းသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အပြင်ထွက်မယ် လျှောက်သွားမယ်၊ ကလပ်တွေသွားမယ်၊ ကိုကို ဘာပြောလည်း၊ မသွားနဲ့ လို့ တခွန်းမှ မပြောဖူးဘူး၊ သွားကြဖို့တောင် တိုက်တွန်းပေးသေးတယ်မဟုတ်လားလို့"

ယမင်းက ဘာမှ ပြန်မပြောသေးပဲ သူ့ယောကျ်ားကို သူခပ်တည်တည်ဖြင့် ကြည့်နေသည်၊ သူ့ယောကျ်ား နည်းနည်း မူးနေပြီ ဆိုတာသူသိသည်၊ အဲလို မူးပြီး ရစ်လာတာကို သူကြိုက်သည်၊ အဲလို အချိန်မှာ သူ့ကို မခံချင်အောင် ပြောပြီး သူ့ဆီက စကားအများတွေ ထွက်လာမှာကို ယမင်း က မျှော်လင့်နေသည်။ ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော့် ကို တကယ်ချစ်ပါသည်။ သို့သော် ကိုကိုမျိုးသော်က သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးလွန်းသည်ဟု တခါတလေထင်မိသည်။ ကိုကိုမျိုးသော် အမှား လုပ်မိတာမျိုးကို ထောက်ပြရတာ သူအလွန်ပျော်မိသည်။ ဒါကြောင့်လည်း မူးလာပြီ ဆိုရင် သူ့ကို မခံချင်အောင် ဆွပေးတတ်သည်။

"နောက် ယမင်း က အဲလို ကိုကိုမပါပဲ အပြင်ထွက်မှာ ကို အပျံစား၊ ဆက်ဆီ
အဝတ်အစားတွေ ဝတ်သွားလည်း ကိုကို ဘယ်တုန်းက ဘာပြောဖူးလို့လဲ"

ကိုကိုမျိုးသော်က စကားဆက်ပြောလာသဖြင့် ယမင်းကလည်း ပြန်ငေါ့လေသည်။

"အော် အော် ကိုကိုက လူကြီးလူကောင်းပေါ့လေ၊ အဲတော့ ကိုကိုက အဲလို မနာလိုဝန်တို
ဖြစ်တတ်တဲ့ ယောက်ျား ဝတုံး မဟုတ်ဘူး ဆိုတဲ့ ဆုတံဆိပ် မျိုးကို ရချင်လို့လား"

"ဟုတ်ပါဘူး ကွယ် အချစ် ကလည်း၊ ကိုကိုက အရင်တုန်းက လို သဝန်တိုတာမျိုး မရှိတော့ဘူးလို့
ဆိုလိုတာပါကွယ်"

ကိုကိုမျိုးသော်က သူတို့ ငြင်းခုန်နေတာကို အဆုံးသတ်ချင်လာသဖြင့် လေသံကို ချကာ ပြောလိုက်သည်။

" အော် တကယ်လား၊ ဒါနဲ့ နေပါအုန်း ကိုကိုက ဘာကို သဝန်မတိုဖြစ်ရတာတုန်း၊ ဘာတွေကို တွေးနေလို့လဲ၊
ကိုကို မပါပဲ နဲ့ ယမင်းက အပြင်ကို ထွက်သွားရင် ဘာတွေ ဖြစ်နေမယ်ဆိုပြီး တွေးနေလို့
ဘာကို သဝန်တိုဖြစ်ရမဲ့ ဟာကို သဝန်မတိုဘူးလို့ ပြောနေရတာလဲ"

ကိုကိုမျိုးသော်က သူ့သူငယ်ချင်းဘက်ကို တချက်လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး၊

"ကိုကို တို့ အဲဒီအကြောင်းတွေ နောက်ကျမှ ပြောကြရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်ကွာ"

"အော် ခုမှ ကိုကိုက ဘာလို့ ခုမှ ရှက်သွားရတာလဲ၊ ခုနတုန်းကတော့ ကိုကို့သူငယ်ချင်းရှေ့မှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
ငါက သဝန်မတိုတတ်ဘူးလေး ဘာလေးနဲ့ ကြွားဝါနေပြီးတော့"

"ကဲကွာ ဒါဆိုလဲ ပြောမယ်၊ ကိုကို ဘာတွေးလဲ ဆိုတာ၊ ကိုကို ထင်တာကတော့ အချစ် က ကလပ်သွားရင်
တခြားဘဲတွေနဲ့ ကမယ်၊ ကျူမယ် ကွာ၊ အချစ် က သူများတွေ ဂရုစိုက်တာ၊ အသိအမှတ်ပြုတာကို
ခံချင်တယ်ကွာ၊ အဲလို သူများတွေက ယမင်းကို အသိအမှတ်ပြု ဂရုစိုက်ကြရင် အချစ် က ကိုယ့်ကိုယ်ကို
ဆက်ဆီဖြစ်တယ်လို့ ထင်တယ်ကွာ၊ ဒါတွေကို ကိုကိုက ခွင့်လွှတတယ်ကွာ၊ သဝန်မတိုဘူးကွာ၊ ကဲ
အဲဒါက ကောင်းတာ မဟုတ်ဘူးလား"

" အို အဲဒါကတော့ ကောင်းတာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ယမင်းက ကိုကို မနာလို
ရမဲ့ ဟာမျိုးတွေ လုပ်နေလို့လား ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိပ်မတင်ချင်ပါနဲ့လေ"

" အော် ဒါဆိုရင် အချစ် က တခါဆို တခါမှ တခြားဘဲတွေနဲ့ မကျူဖူးဘူးလား"

ကိုကိုမျိုးသော်က မခံချင်စိတ်ဖြင့် ခံစစ်ကနေ တိုက်စစ် ကို ပြောင်းလိုက်သည်။
ယမင်းက နှုတ်ခမ်းကို တွန့်လိုက်သည်၊ သူက အသေးစိတ်ဘာကိုမှ ပြောချင်စိတ်မရှိပေ။ များသောအားဖြင့်
သူကအပြစ်ကင်းစင်အောင် တတ်နိုင်သမျှ နေခဲ့ပေမဲ့၊ တခြား ယောက်ျားသားများရဲ့ ဂရုစိုက်မှုကိုတော့ စိတ်
ထဲ သာယာမိတာအမှန်ပင်။ အခု သူ့ယောက်ျားက ပေါ်တင်ကြီး ပြောနေတာ ခံရတော့ စိတ်ထဲက ဒေါသဖြစ်မိပေမဲ့

တချိန်ထဲမှာ ပဲ ထူးထူးဆန်းဆန်း ကာမဆန္ဒ နည်းနည်းထလာသလိုလည်းဖြစ်မိသည်။ ဒီငြင်းခုန်နေမှုကို လောလောဆယ် ခနရပ်ထားလိုက်ပြီး နောက်အချိန်ရမှ သူ့ယောက်ျားကို ပြန်အစဖေါ်ပြီး ပြဿ နာရှာလိုက်အုန်းမည်ဟု တွေးလိုက်သည်။

အဲလို ခနတာ ငြိမ်နေကြတုန်းမှာပဲ ကိုကိုမျိုးသော်က မီးလောင်ရာလေပင့် စကားကို ပြန်စလိုက်သည်။

"မင်း အဲလို ပါတီတွေ ကလပ်တွေက အိမ်ကို ပြန်လာတဲ့ ညတွေဆိုရင် တအားကို ထကြွပြီးတော့ အရည်တွေ ရွှမ်းနေတာကတော့ သေချာတာပဲ"

ကိုကိုမျိုးသော်တယောက် သူ့ပါးစပ်က အဲဒီစကားထွက်သွားပြီးမှ အကြီးအကျယ်နောင်တရသွားပြီ ဆိုတာ သူ့ပါးစပ်ဟသွားတာနဲ့၊ မျက်နှာအနေအထားနဲ့ကို ကြည့်လိုက်တာနဲ့ ယမင်း သိသည်။ သို့သော်လည်း ဒါမျိုး စကားကိုတော့ မသိချင်ယောင်ဆောင်လွှတ်ပေးလို့ မရဘူး မဟုတ်လား။

"အဲဒါက ဘာစကားလဲ"

"ဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုကို က အဲလို ဆိုလိုတာ မဟုတ်ပါဘူး"

" ကိုကို ဆိုလိုတာက ယမင်းက အပြင်ထွက် ကလပ်တွေသွား၊ တခြားယောက်ျားလေး တွေနဲ့ အရည်စိုလာတဲ့ အထိလောက် ကမြင်းပြီး နောက်ဆုံးကျမှ အိမ်ကွင်းမှာ လာဂိုးအသွင်းခံတယ်ပေါ့လေ၊ အဲလိုလား"

ကိုကိုမျိုးသော်တယောက် ယမင်းကို ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ကြည့်နေမိသည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာတော့ ဘယ်လိုပြန်ပြောရမလဲ ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေကို အမြန်စဉ်းစားနေသည်။

"အဲလိုမျိုး ပဲ ကိုကို တွေးနေတယ်မဟုတ်လား"

ယမင်းက အရှိန်မသတ်နိုင် ကိုကိုမျိုးသော်ကို ဖိပြောမိနေပြန်ပါသည်။

" ကိုကို ထင်တာက ယမင်းက အပြင်ထွက်ပြီး ခပ်နန့်နန့် ကောင်မတွေလို၊ ဘဲတကာနဲ့ လိုက်ကျူနေတယ်ပေ့ါ၊ နောက်ပြီးတော့ ဘယ်လိုပဲ အပြင်မှာကဲကဲ နောက်ဆုံးတော့ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ ယမင်းကို စိတ်ကျေနပ်မှုအပြည့်ပေးနိုင်တဲ့ တချောင်းထဲသော လီးပိုင်ရှင်ဆီ ပြန်လာခဲ့ရင် ပြီးရော ဆိုတဲ့ သဘောလား"

ကိုကိုမျိုးသော် စကားတလုံးမှ မပြောနိုင်တော့ချေ။ သူကြည့်ရသည်မှာ စိတ်ရှုတ်ထွေးနေပြီး သူပြောမိသည်ကို နောင်တ ရနေသည့်ပုံပေါက်နေသည်၊ ဒါပေမဲ့ စိတ်ဝင်စားနေပုံလည်းပေါက်နေသည်။ အမှန်တိုင်းပြောရရင်တော့ ယမင်းစိတ်ထဲမှာက ကိုကိုမျိုးသော်တယောက် သူ့အပေါ်ယုံကြည်မှုရှိသည်ဆိုတာကို သူသိသည်။ သူ့ကွယ်ရာမှာ ယမင်းတယောက် ပေါက်ကရ လျှောက်လုပ်နေမယ်လို့ သူတွက်ဆထားမည်မဟုတ်မှန်းလည်း ယမင်းသိသည်။ သို့ရာတွင် သူ့စကားအရာက ယမင်းတယောက် ယောက်ျား ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ကဲချင်လျှင် ကဲလို့ ရသည်ဆိုသော သဘောမျိုးသက်ရောက်နေသည်မဟုတ်လား။ အဲဒီအချက်က ယမင်းရဲ့ သွေးကြောတွေကို

လှုပ်ရှားနေသည်။ ဒေါသ နှင့်အတူ ကာမဆန္ဒတွေပါ တချိန်ထဲ နိုးကြွားလာခဲ့ရသည်။

"ကိုကိုမှားသွားတယ် အချစ်ရယ်၊ ကိုကို အဲဒီသဘောမျိုးနဲ့ ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး"

ကျော်မင်းသန်း မနေတတ်တော့ပေ၊ သူများလင်မယားကြား ဘာဝင်ပြောရမှန်းလည်းမသိ။

"ငါ အထဲကို ခနသွားလိုက်အုန်းမှ ထင်တယ်၊ မင်းတို့ချင်းပြောစရာရှိတာတွေ ဆက်ဆွေးနွေးကြကွာ"

" ဟာ မလိုပါဘူး ကိုကျော်မင်းသန်းရယ်၊ ယမင်း အခု ရေသွားချိုး ပြီး စိတ်ကို
နည်းနည်း ပြန်လျှော့လိုက်အုန်းမယ်၊ ရှင်တို့ နှစ်ယောက်က ခေတ်ကာလ ယောကျာ်သား တွေ ဆိုတော့၊
ယမင်း ရေသွားချိုးနေတုန်းမှာ ညနေစာ ပြင်ထားပေးကြပါလား"

"အို လုပ်ပေးမှာပေ့ါ အချစ်ရယ်၊ စိတ်ချ"

ကိုကိုမျိုးသော် အခုမှ အလုံးကြီးကျသွားသလို ဝမ်းသာအားရဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ ယမင်း အိမ်ထဲ
ဝင်လာတော့ ကိုကိုမျိုးသော်တယောက် ကျော်မင်းသန်းကို တောင်းပန်နေတာ
ကြားလိုက်ရသည်။ ကျော်မင်းသန်းက၊

"တောင်းပန်စရာမလိုပါဘူးကွာ၊ ငါက လင်မယားတွေ အဲလို ငြင်းခုံရန်ဖြစ်ကြတာကို တွေ့ရရင်၊ ငါ့ကိုယ်ငါ
လူပျိုကြီးဘ၀ ဘယ်လောက်အေးချမ်းလဲ ဆိုတာကို ပိုပြီး ပီပီပြင်ပြင် ခံစားခွင့်ရတာပေ့ါကွာ၊ ဟဲဟဲ"

ယမင်းက ရေချိုးဖို့ အပေါ်ထပ်ကို အပြေးလေး တက်လာခဲ့ပါသည်။ ရေချိုးခန်းမဝင်ခင်
အိပ်ခန်းထဲမှာ အဝတ်အစားတွေ ကြမ်းပေါ်ပုံချွတ်ချလိုက်ပြီး ကိုယ်လုံးပေါ်မှန်ထဲ က ကိုယ့်ကိုယ်ကို
ပီတိလေးနဲ့ ကြည့်လိုက်မိပါသည်။ အသက် သုံးဆယ့်လေးနှစ် အရွယ်၊ ခလေးနှစ်ယောက်အမေအတွက်ကတော့
အရမ်းကို မိုက်နေသေးတဲ့ ဘော်ဒီမဟုတ်လား။အင်းပေ့ါ နို့တွေက အပျိုဘ၀တုန်းကလောက်တော့
တင်းတင်းရင်းရင်းကြီး ကော့ထောင်မနေတော့ပေမဲ့၊ ပျော့လည်းမသွားသေးပါဘူး၊ တင်းတင်း
လုံးလုံးလေးနဲ့ နို့သီးခေါင်းလေး နည်းနည်းတုတ်လာလောက်ပါ။
နို့အုံကလည်း ပိုထွားလာတာအခုဆိုရင် ဘရာဆိုရင် စီကပ်ပ နဲ့ ဒီကပ်ပ ကြားထဲမှာရောက်နေပြီ။ ဒီရွှေရင်
အစုံကတော့ သူနဲ့ ကိုကိုမျိုးသော်တို့နှစ်ဦးစလုံးရဲ့ ခံစားမှုကောင်းလေးတွေကို ရစေတဲ့
အရာတွေပေ့ါ။ ကိုကိုမျိုးသော်ကလည်း အဲဒီ ရွှေရင်အစုံကို ဆုပ်ကိုင် ဆော့ကစား၊ ဆုပ်နယ် စို့ ပေးရတာကို
ကြိုက်နက်သက်သလို၊ သူ့အဖို့က လည်း အရသာ အကြောပေါင်းစုံ
စုနေသလိုပဲ၊ ထိလိုက်တာနဲ့ ခံစားမှု ဒီလှိုင်းတွေ တက်ကြွ တတ်တဲ့ နေရာလေးပါ။
တခြား တစိမ်းယောက်ျားလေးတွေရဲ့ မျက်လုံးတွေ စိတ်တွေကိုလည်း ဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့ တဲ့ အရာတွေပါ။

သူ့ယောက်ျားနဲ့ ငြင်းခုံခဲ့ရတဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို ပြန်စဉ်းစားလိုက်မိတာနဲ့
အခုအချိန်မှာတော့ ဒေါသစိတ်ထက် ရမက်ဆန္ဒစိတ်တွေက ပိုလာတာကို သတိထားမိပြန်ပါသည်။

ယမင်းက အခုလို ခလေးတွေ အိမ်မှာ မရှိတဲ့ ညလိုမျိုးမှာ အခွင့်အရေးတရပ်အနေနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို
မိခင်တယောက်ဆိုတဲ့ အတွေးတွေကို မေ့ပျောက်ထားလိုက်ချင်ပါသည်။ သူ့ကိုယ်သူလည်း ဒီလိုမျိုးလေးတော့

တခါတလေ ဇိမ်ခံသင့်တယ်လို့ တွေးရင်း သူ့ကိုယ်လုံးကို ရေပန်းအောက်မှာ
ဆပ်ပြာမြုပ်တွေနဲ့ ဇိမ်ခံပွတ် ပေးနေမိသည်။ ယမင်းက ပေါင်ခွစုံကြားကို စမ်းမိတော့ အမွှေးလေးတွေ
နည်းနည်းတော့ ညှပ်ရအုန်းမယ်လို့ တွေးမိပြီး ရေပန်းခနရပ်၊ ဘီရိုထဲက အမွှေးရိပ်ကိရိယာလေး ကို
ဆွဲထုတ်လိုက်ကာ အဖျားအနား နည်းနည်းတိလိုက်ပါသည်။ ခါတိုင်း သူ့ မိန်းခလေးသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အပြင်ထွက်
သွားလည်ခါနီးတိုင်းမှာ သူလုပ်နေကြကိစ္စတခုပါ၊ တကယ်တမ်းကျတော့ သူ့ယောကျ်ား ကိုကိုမျိုးသော်က
လွဲလို့ ဘယ်သူမှ လည်း မြင်ရတာ မဟုတ်ပေမဲ့ သူ့ကိုယ်သူ ဆက်စီကျတယ်လို့ စိတ်ထဲ ဖြစ်ပေါ်လို့
လုပ်နေမိတာပဲဖြစ်ပါသည်။ အခုညလည်း ဘယ်မှ မသွား အိမ်မှာပဲ
နေမှာ ဖြစ်ပေမဲ့ လုပ်နေကြလို့ ဖြစ်နေတာရယ်၊ အရမ်းကို
စိတ်မွန်းကျပ်မှု၊ စိတ်ဖိအားတွေ များတဲ့ အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ မိခင်တဦး၊ အမျိုးသမီး တဦး မို့ သူ့ကိုယ်သူ
စိတ်ပြေလက်ပျောက် လုပ်နေမိတာလည်းဖြစ်မှာပါ။

ပြီးတော့မှ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ ကျန်နေသေးတဲ့ ဆပ်ပြာမြုပ်တွေ စင်အောင်၊ ရေပန်းအောက် ပြန်ဝင်လိုက်ပါသည်။
လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်တိညှပ်ထားတဲ့
အမွှေးပုံပုံလေး ပေါ် ခေါင်းလျှော်ရည်နည်းနည်းထည့်ပွတ်ပေးရင်းက သူ့ကိုယ်သူ ကာမဆန္ဒလေး
အနည်းငယ်နိုးကြွားနေတာကို သတိထားမိပါသည်။ ကိုကိုမျိုးသော်နှင့် ငြင်းခုံခဲ့သည်များက လည်း
တစိတ်တပိုင်းတော့ ပါပါလိမ့်မည်။ ယမင်းက တခြားယောကျ်ားလေး တွေနဲ့ ကျူ တာကို သူတကယ်ပဲ
ဘယ်လိုမှ မနေဘူးလား၊ တကယ်လို့ ယမင်းက ကျူတဲ့ အဆင့်ထက် ပိုချင်တယ်ဆိုရင်ရော။ ယမင်းတယောက်
သူ့ခေါင်းထဲမှာ မဟုတ်က ဟုတ်က ပုံရိပ်တွေကို တွေးရင်း နဲ့ ပိုပြီး ဖိန်းတိမ်းရှိမ်းတိမ်း ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ရေချိုးခန်းတံခါးကို ခေါက်သံထွက်ပေါ်လာပါသည်။ သူ့တို့ အိမ်မှာ ပုံမှန်က
ကိုယ့်မိသားစုနှင့်ကိုယ်မို့ တံခါးကို ကလန့်ချလေ့မရှိပါ။ အထဲမှ မီးဖွင့်ထား
ရေသံကြားလျှင် တယောက်ယောက်ရှိနေသည်ဟု သိထားကြပြီး ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ယမင်းက
ရေပန်းကို ပိတ်လိုက်ပြီး လှမ်းမေးလိုက်ပါသည်။

"ဘယ်သူလဲ"

သို့သော် ရုပ်တရက် ခေါင်းပြူလာသော ကျော်မင်းသန်းကို တွေ့လိုက်ရတော့ ယမင်းရုပ်တရက် လန့်သွားပြီး နံရံမှ
မျက်နှာသုတ်ပုဝါတခုကို လှမ်းဆွဲပြီး သူ့ရင်ဘတ်ရှေ့မှာ လက်ဖြင့် ကိုင်ဖိထားလိုက်ပါသည်။

"ခင်ဗျား လုံလုံခြုံခြုံလား"

ကိုယ့်ရဲ့ ရှေ့ရင်အစုံကို သဘက်နှင့်ကာထားပြီးပြီမို့ ယမင်းက၊

"ဟုတ်ကဲ့ "

လို့ အဖြေပေးလိုက်မိပါသည်။ ကျော်မင်းသန်းတယောက် သူ့လက်တဖက်ဖြင့် မျက်လုံးများကို
ဖုံးကာ တဘက်က ဗိုင်တခွက်ကို ကိုင်ကာ ရေချိုးခန်းအတွင်းဝင်လာတာကို ယမင်းတယောက်
တအံ့တသြတွေ့လိုက်ရပါသည်။ နောက်တော့ ယမင်း ဆီသို့ ဗိုင်ခွက်ကို ကမ်းပေးလိုက်ရင်း၊

"မျိုးသော်က ပေးခိုင်းလိုက်လို့၊ သူက ညစာအတွက် ပြင်ဆင်နေလို့ မအားလို့တဲ့ အဲဒါကြောင့်"

"အော် ဟုတ်လား"

ယမင်းက ခေါင်းထဲအတွေးမျိုးစုံနှင့် စကားကို ဖြည်းဖြည်းချင်းပြောလိုက်မိသည်။ ကိုကိုမျိုးသော်က တကယ်ပဲ အလုပ်များနေတာလား၊ ဒါမှ မဟုတ် အဲဒါက
အကြောင်းပြကောင်းဖို့သက်သက်လား၊ ယမင်းနှင့် စကားများပြီး ကိုကိုမျိုးသော် က
ယမင်းသူ့အပေါ်မှာ စိတ်ခုနေမှာကို စိုးလို့လာချော့ခိုင်းတာလား၊ ဒါမှ မဟုတ် တခြား အမျိုးသားတဦး နဲ့
ယမင်း ရေချိုးခန်းတခုထဲ အတူရှိနေတာကိုတောင် သူမနာလို မဖြစ်ပါဘူး ဆိုတာကို
သက်သေပြချင်တဲ့သဘောလား၊ ဒါမှ မဟုတ်ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ။

ယမင်းက ဝိုင်ခွက်ကို လှမ်းသူလိုက်တော့ သူ့လက်တဖက်ထဲနှင့် ထိန်းထားရသော မျက်နှာသုတ်ပုဝါက သူ့ရွှေရင်အစုံကို လုံခြုံအောင်မဖုံးကာထားနိုင်မှန်းသတိထားလိုက်မိသည်။ သူက နို့သီးခေါင်း နေရာကိုသာ အဓိက ကာကွယ်သည့်အနေဖြင့် ဖိကိုင်ထားလိုက်ရာ
သဘက်အပေါ်ပိုင်းလွတ်နေသော နေရာက ရွှေရင်အစုံမှာ ပွတ်ရှအပ်ဘရာက ဖိတွန်းထားသလို
လုံးကြွ တက်နေလေသည်။ နောက်ပြီး ကမန်းကတန်း ဆွဲလိုက်သော မျက်နှာသုတ်ပုဝါမှာလည်း
အတိုလေး ဖြစ်နေသဖြင့် အောက်ဘက်မှာလည်း ပေါင်ခွစုံလေးကို ဖုံးကာမိရုံသာသာလေးသာရှိသည်။
အောက်မှ ရေဆေးပြီးစ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ဖွေးသန့်နေသော ပေါင်တန်ကြီးနှစ်လုံးကလည်း
ဝင်းကနဲ ဖြစ်နေသည်။ ယမင်းတယောက် ထိုင်ရမလို ထရမလို ကိုးလို့ကန့်လန့် အဖြစ်ဆိုးနေသည်ကို
မျက်လုံးအရသာခံပြီး ကြည့်နေရင်းမှ ကျော်မင်းသန်းက သူဘာမှ မမြင်သလို ခတ်တည်တည်ဖြင့်၊

"ဟုတ်ကဲ့ ကျနော် သွားလိုက်ပါအုန်းမယ်၊ မျိုးသော်က ပြောတယ် ဒင်နာက နောက် ဆယ့်ငါးမိနစ်
ဆိုရင် အဆင်သင့် ဖြစ်ပါပြီတဲ့"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျမ ခနနေရင် ဆင်းလာခဲ့ပါ့မယ်"

ယမင်းကလည်းအလိုက်သင့်ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။ ကျော်မင်းသန်း အပြင်ပြန်ထွက်သွားပြီး ရေချိုးခန်းတံခါးကို
ပြန်ပိတ်ပေးသွားတော့ စိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်သလိုလို၊ စိတ်ပျက်သွားသလိုလိုတောင် ဖြစ်မိနေသည်။
တကယ်က ကျော်မင်းသန်းက တော်တော်တော့ ကြည့်ကောင်းပြီး
ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက် အချိုးအဆစ်ပြေပြစ်သူဖြစ်သည်။ သူ့ကျန်းမာရေး သူ့ကိုယ်လုံးကို တော်တော်ဂရုစိုက်သူ
ဖြစ်မှန်း မြင်ရတာနှင့်ကို ယမင်း ပြောနိုင်လေသည်။ ကိုကိုမျိုးသော်နှင့် ကျော်မင်းသန်းတို့ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ပုံမှန်
အမျိုးသားများကြားမှာ
အရပ်မြင့်သူတွေလို့ ပြောနိုင်လောက်အောင် ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ရင်အုပ်ကျယ်ကျယ်ရှိကြသူတွေ
ဖြစ်ကြသည်။ ယမင်းက သူ့ယောက်ျားကို တကယ်ချစ်ပြီး တခါမှလည်း သစ္စာဖေါက်ဖျက်ဖို့လည်း
မစဉ်းစားခဲ့ဘူးပါ။သို့ရာတွင်၊ သူ့စိတ်ကူးယဉ်အတွေးတွေ
ထဲမှာ တော့ ကျော်မင်းသန်းက ရံဖန်ရံခါ ပါလာလေ့ရှိတတ်လေသည်။ အဲဒီ စိတ်ကူးယဉ်အကြောင်းတွေကိုသာ
ဖွင့်ပြောလိုက်လို့ကတော့ ကိုကိုမျိုးသော်ရဲ့ ငါဝန်မတိုတတ်ဘူးကွ ဆိုတဲ့ လေသံက
ဘယ်လို ပြောင်းသွားမလဲ မသိဟုတွေးလိုက်ရင်း မျက်နှာလေး ရှုံ့မဲ့ မိလေသည်။

အဲဒီ အတွေးကနေ ခုနက အငြင်းပွားခဲ့သည့်
ဝန်တိုသည့်အကြောင်းအတွေးဘက်ကို ဆက်သွားမိပြန်သည်။ သူ့ယောက်ျားက တကယ်ပဲ သွေးရိုးသားရိုးလား၊
တကယ်ပဲ ယမင်း တခါတလေ တခြားယောက်ျားလေးတွေနဲ့ ကျူတာကို သူက မကန့်ကွက်ဘူး
စိတ်ထားနိုင်တယ် ဆိုတာတကယ်ပဲထားတော့၊ ဘယ်လောက်အထိလဲ။
ဘယ်အဆင့်အထိကို ခွင့်ပြုနိုင်တာလဲ။ တကယ်လို့ သူ့ကွယ်ရာမှာ မဟုတ်ပဲ
သူ့ရှေ့တည့်တည့်မှာ ဆိုရင်ရော၊ ယမင်း အဲဒီကိစ္စကို စူးစမ်းဖို့ စိတ်အားထက်သန်လာသည်။ အဲဒါ ကို
သူမခံနိုင်ရင် သူအာနေတာပါဆိုတာကို ဝန်ခံလာစေရမည်ပေါ့။

အောက်ထပ်ကို ညနေစာ ဆင်းစားဖို့ကို နာရီဝက်တိတိကြာသွားရသည်။ ကိုကိုမျိုးသော်က သူ့မိန်းမ စိတ်ပြေစေဖို့
ထမင်းစားပွဲကို အပျံစားပြင်ဆင်ပေးထားပြီး ဖယောင်းတိုင်တွေဘာတွေတောင်ထွန်းပြီး အလှဆင်ထားသေးသည်။
ယမင်း ကြိုက်တတ်မှန်းသိသည့် သီချင်းသံ ညိမ့်ညိမ့် တိုးတိုးလေးလည်း ဖွင့်ထားပေးသည်။
သူကိုယ်တိုင်တောင် ရှပ်အင်္ကျီကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဘောင်းဘီ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နှင့် သားသားန
ားနား ဝတ်စားထားသည်။ ယမင်း
ထမင်းစားခန်းထဲ ဝင်လာတော့ သူတို့ နှစ်ယောက် တိုးတိုး တိုးတိုး နှင့် ကျော်မင်းသန်းရဲ့ ရီးစား နဲ့ ပြတ်တဲ့
အကြောင်း ဆက်ပြောနေသံကြားလိုက်ရသေးသည်။

ယမင်း အခန်းထဲ ဝင်လိုက်တာနှင့် သူတို့ စကားပြောနေသံက တိကနဲ ပြတ်သွားတော့သည်။ ယမင်းက
သူ့ယောက်ျား ရဲ့ အပြောကြီးချက်ကို မခံချင်လို့ စမ်းသပ်ချင်တာနှင့် သူ့ရဲ့ အနီရောင် ကျပ်ကျပ်
ညစာစားဝတ်စုံ ကို ထုတ်ဝတ်လာခဲ့သည်။အဲဒီ ဒရက်စ်အောက်ခြေအနားက ပေါင်လယ်နားအထိတောင်
မရောက်ချင်အောင် တိုသည်။ နောက် စီးလာတာကလည်း ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်၊ ယမင်းရဲ့ ဖြောင့်စင်းပြီး
ကျန်းမာရေးကောင်းတဲ့ ပေါင်တန်ခြေသလုံးတွေက ဝင်းကနဲ
ရှင်းသန့်နေသည်။ ရေချိုးခန်းထဲမှာ တုန်းက ကျော်မင်းသန်းတွေ့လိုက်ရသလိုပဲ
သူ့ရဲ့ ရင်သားအစုံအပေါ်ကို ဖေါင်းကြွလာဖို့ ပုခုံးသိုင်းကြိုးမဲ့ ပွတ်ရှအပ်ဘရာကိုလည်း ဝတ်ထားလိုက်သေးသည်။
အရမ်းဟိုက်ထားတဲ့ လည်ပင်းပေါက်ကြောင့် သူ့ရဲ့ ရင်သားမြောင်းက အရမ်းကို
နက်ရှိုင်းလွန်းနေပြီး ရွှေရင်အစုံက ရုန်းကန်ထွက်ကျ တော့မည့်ဟန်ဖြစ်နေလေသည်။ သူ့ရဲ့
လည်တိုင်လှလှလေးကို ပိုပြီးပေါ်လွင်အောင်လည်း ဆံပင်ကို
အပေါ်ပင့်တင်ပြီး လှလှလေး ထုံးချည်ထားလိုက်သည်။မိတ်ကပ်ပါးပါးလေးကို
ခါတိုင်းထက်မွတ်နေအောင်ပွတ်လာပြီး သူ့အင်္ကျီအနီနဲ့လိုက်အောင် နှုတ်ခမ်းနီ ရဲရဲကိုလည်း ဆိုးထားသေးသည်။

"အားပါး၊ အချစ်၊ လှလှခြေလားကွာ၊ မိုက်စ်မိုက်စ်"

"အင်းလေ၊ ခလေးတွေ အိမ်မှာ မရှိဘူး ဆိုတော့ နည်းနည်းပါးပါး အလှပြင်ပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို
ဆက်ဆီကျအောင်ပြင်ကြည့်တာလေ ခစ်ခစ်"

ယမင်းက ပြန်ဖြေလိုက်ရင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဝန်ခံမိလိုက်သည်ကိုလည်း သတိထားမိလိုက်သည်။
ဘဲနှစ်ဖွေလုံးက သူ့ကို မျက်လုံးအပြူးသား သွားရည်တမြားမြားနှင့် ကြည့်နေတာကို ခံနေရတော့လည်း
ပိုပြီးတော့ ဆက်ဆီ ဖြစ်လာသလို ခံစားနေရသည်။

"သိပ်များလွန် သွားလား ကိုကို"

ယမင်းက သူ့ယောက်ျားကို ဟန်ပါပါ ခါးလေး ထောက်ပြီး ညုတုတုမေးလိုက်သည်။

"နီးနီး မလွန်သွား ပါဘူး ဘယ်ကလာ၊ အရမ်းကို မိုက်ပါတယ်"

ကိုကိုမျိုးသော်တယောက် ဗလုံးဗထွေးနှင့် ဘာပြောမိမှန်းမသိ၊ သူ့စိတ်အတွေးနှင့် သူ့ပါးစပ်အပြောကို ကိုက်မိအောင်မနည်းလိုက်နေရသည်။ သူ့ကြည့်ရတာ ခေါင်းနည်းနည်းရှုတ်နေပုံရသည်၊ သို့ရာတွင် ကိုကိုမျိုးသော့် မျက်နှာပေါ်တွင် ပြောင်းလဲသွားသော အရိပ်တချို့ကို ယမင်း ဘာသာပြန်၍မရလိုက်။ ကိုကိုမျိုးသော့် မျက်နှာအမူအယာကတော့ သဘောမတူတဲ့ပုံ၊ ရှက်တဲ့ပုံတော့ လုံးဝမရှိ။ ကျေနပ်နေတဲ့ပုံသာ တွေ့ရသည်။ ယမင်းနှင့်ငြင်းခုန်တုန်းက ကိုကိုမျိုးသော်ပြောဆိုခဲ့တာတွေ၊ ထဲက တချို့တဝက်ကတော့ မှန်သည့်သဘောမှာ ရှိနေသည်။ အဲဒါကလည်း ကိုကိုမျိုးသော်က သူငြင်းခဲ့တာကို သက်သေပြချင်လို့ ဘာမှ မဖြစ်ချင်ယောင်ဆောင်နေတာရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား၊ ယမင်းအနေနဲ့ ကိုကိုမျိုးသော့် လစ်မစ်ကို သိချင်ရင် ဒီထက်ပိုပြီး ဖိအားထပ်ပေးရမည်ဆိုတာကို တော့ သိနေလေပြီ။

ယမင်းက စားပွဲရဲ့ ထိပ်ဆုံးထိုင်ခုံမှာ နေရာယူလိုက်သည်။၊ ယမင်း ယောက်ျားနဲ့ ကျော်မင်းသန်းတို့က ယမင်းရဲ့ တဖက်တချက်မှာ သူတို့ချင်း မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ကြသည်။ သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံး ယမင်းရဲ့ ရင်သား မြောင်းကို ပဲ မသိမသာ ခိုးကြည့်နေကြသည်။ ယမင်းက မသိချင်ဟန်ဆောင်နေလိုက်သည်။ ကိုယ်ကို မသိမသာလေး ငိုက်ပြီးတော့ သူတို့ ပိုမြင်နိုင်အောင်တောင် ရှိုးပေးလိုက်သေးသည်။ ကျော်မင်းသန်း တယောက် အတင်းကို အိမ်ရှေ့ဆည်ကာ မကြည့်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ခိုးခိုးကြည့်နေရသည်မှာ တော်တော်ပင်ပန်းရှာပေမည်။ ယမင်း ယောက်ျား ကိုပဲ အားနာ လို့လား ယမင်းကိုပဲ အားနာလို့လားတော့မသိ။ ယမင်းက တော့ အဲလို အမူအယာပျက်လောက်အောင် ခိုးကြည့်နေတာကိုပဲ သဘောကျနေမိသည်။ ကိုကိုမျိုးသော့် မျက်နှာကိုကြည့်လို့တော့ ခုထိကို သဘောမကျသည့်အရိပ်အယောင်မတွေ့ရသေး။

ကျော်မင်းသန်းတယောက် အသည်းကွဲထားသည်မှာ မကြာသေးမို့ စိတ်ဓါတ်ကျနေသော်လည်း အခုညတော့ ပျော်နေပုံပေါက်နေသည်။ ဒါကလေး ယမင်းကြောင့်ပင်ဖြစ်ရမည်ဟု ယမင်းကတော့ တွက်နေသည်။

ယမင်းက ကျော်မင်းသန်းတယောက် ရီးစားနှင့် ပြတ်သည့်ကိစ္စ ဘယ်လိုလဲ ခံစားနေရတုန်းလားဟုမေးတော့၊ ကျော်မင်းသန်းက၊

"ကျနော်က ဒီတယောက်ပြတ်သွားရတာကို တကယ်တမ်း စိတ်ထဲ သိပ်မထိခိုက်ပါဘူး၊ ကျနော် စိတ်ပျက်မိတာက၊ဘာကြောင့် ကျနော် က အချစ်ရေးမှာ ကံခေရတာလဲ၊ အမြဲတမ်းအချိန်တိုတိုလေး တွေနဲ့ ဇာတ်သိမ်းသွားရတာကိုပဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားမရတာ၊ အခု က အခြေကျဖို့ အရွယ်ရောက်နေပြီလေ"

"ကိုကို သူ့ကို အမြဲပြောနေတာပဲ အချစ် ရေ၊ မင်းကိုယ်နဲ့ ရွယ်တူ တွေကိုပဲ ရှာသင့်တယ်လို့"

ကိုကိုမျိုးသော်က ဝင်ထည့်လိုက်သည်။

"ဟုတ်လား ကိုကျော်မင်းသန်း"

ယမင်းက ကျော်မင်းသန်း မျက်နှာကို ပြုံးစေ့စေ့ဖြင့်ကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။

" ကိုကျော်မင်းသန်းက ငယ်ငယ်လေးတွေမှ ကြိုက်တတ်တာလား"

"နိုး အဲလိုလည်းမဟုတ်ပါဘူးဗျာ."

ကျော်မင်းသန်းက ယမင်းကို အဖြေပေးလိုက်ပြီး ကိုကိုမျိုးသော်ဘက်သို့ လှည့်ကာ ဆက်ပြောလေသည်။

"ငါက ငါတို့ အရွယ်ဝတ် ခတ်မိုက်မိုက် မိန်းခလေးတွေများ ရှိခဲ့ရင် ပိုတောင် သဘောကျသေးတာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမဲ့ ဒါမျိုး အကောင်းဆုံးတွေက သူများတွေ လက်ဦးကုန်ပြီလေကွာ"

ကျော်မင်းသန်းက ပြောရင်း လက်က ရုတ်တရက် ယမင်းဘက်သို့ ညွှန်လိုက်မိပြီးမှ ချက်ချင်း သူ့အမှားကို သိလိုက်မိပြီး လက်နှစ်ဖက်ကို မျက်နှာမှာ အုပ်လိုက်ရင်း၊

"ဟာ ငါဘာတွေ ပြောလိုက်မိပြီလဲ မသိပါဘူးကွာ ၊ ဆောရီး အားလုံးကို တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ"

သို့သော်လည်း ကိုကိုမျိုးသော်နှင့် ယမင်းတို့ နှစ်ယောက်သား မျက်နှာကြီးနီရဲပြီး ရှက်သွားသော လူပျိုကြီး ကျော်မင်းသန်းကို ကြည့်ရင်း တဝါးဝါးရီမေးလိုက်ကြလေသည်။ယမင်းက၊

"အဲဒါ မမှားပါဘူး ကိုကျော်မင်းသန်းရဲ့၊ ယမင်းကတော့ အဲလိုမျိုး အသိအမှတ်ပြုခံရတာကို ဂုဏ်တောင်ယူမိပါသေးတယ်၊ ကိုကိုကလည်း စိတ်ရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဟုတ်တယ်မလား ကိုကို"

"ဒါပေါ့၊ ဘာလို့ စိတ်ဆိုးရမှာလဲ"

ကိုကိုမျိုးသော်က ခပ်ပြုံးပြုံးလေးပ်င ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ ဒီမျက်နှာကတော့ အသိသာကြီး ယမင်း သူ့ကို စမ်းနေတာကို သူသိနေတယ် ဆိုတဲ့ မျက်နှာကြီး။

"ကဲတွေ့လား ကိုကျော်မင်းသန်း၊ ကိုကျော်မင်းသန်းယမင်းကို ကြိုက်သလို မြှောက်ပြောနိုင်တယ်၊"

ကျော်မင်းသန်းတယောက်ဘာပြောရမှန်းမသိ၊ ကိုကိုမျိုးသော့်ကို ခွင့်တောင်းသလိုလို လှမ်းကြည့်နေသည်။

"ကိုကို့ အတွက် စိတ်မပူပါနဲ့၊ ကိုကို က သဝန်မတိုတတ်ဘူးလေ၊ မှတ်မိတယ်မလား၊ ယမင်းတို့ ဝရံတာမှာ ပြောခဲ့ကြတာလေ"

"ဒါပေါ့၊ ငါသဝန်မတိုပါဘူး ဟကောင်ရ"

ကိုကိုမျိုးသော်က ပုခုံးနှစ်ဘက်ကို တွန့်ပြရင်း ဆက်ပြောသည်။

"မင်း ငါ့မိန်းမ ကို ကြိုက်သလောက်၊ ကြိုက်သလို ချီးမွန်းမြှောက်ပင့် ပြောနိုင်တယ်၊ ငါ့စိတ်ထဲ ဘယ်လိုမှ မနေဘူး၊ ယမင်းက လည်း အဲလို မျိုး ဆိုလို့ကတော့ ရွှမ်းပီတိကတော့ ဂွမ်းဆီထိသလို နေမှာ ဟဲဟဲ"

"ကဲတွေ့လား"

ယမင်း တယောက် ကိုကိုမျိုးသော့ စကားနှင့် မျက်နှာပေးကြောင့် မခံချင်တာက တကြောင်း နဂိုကမှလည်း စိတ်က နည်းနည်း ထက်သန်နေပြီ ဖြစ်ရာ ပိုပြီး စိတ်လှုပ်ရှားလာခဲ့သည်။

"ဆိုစမ်းပါအုန်း၊ ကိုကျော်မင်းသန်းနဲ့ ယမင်း လမ်းမှာ တွေ့ကြပြီ ဆိုပါစို့၊
ယမင်း စိတ်ကို စိတ်ဝင်စားမှုရှိလာအောင် လို့ ယမင်းကို ဘယ်လို မြှောက်ပြောချီးမွန်းမှလဲ"

"မပြောတတ်ဘူး"

ကျော်မင်းသန်းက ရှံ့တွန့်တွန့်ဖြင့် ဆက်ပြောကြည့်လိုက်သည်။

" မင်း သိပ်လှတာပဲ ဆိုရင်ကော"

"ဟင်း ကျေးဇူးပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ သိပ်မရိုးလွန်းဘူးလား ကိုကျော်မင်းသန်းရယ်"

ယမင်းက ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်မောင်းတဖက်ကို ကိုင်လှုပ်လိုက်ပြီး ပြောလိုက်ပြန်သည်။ ကျော်မင်းသန်း တယောက် ကိုကိုမျိုးသော့်ဘက် အကူအညီတောင်းသလိုလှည့်ကြည့် လိုက်တော့၊ ကိုကိုမျိုးသော်က၊

"ဟော့ကောင်ရ ပြောသာ ပြောပါ ငါစိတ်မရှိပါဘူး အမှန်တိုင်းပြောတာ"

"အင်း အာ့တာဆိုရင်လည်း ဒီလိုပြောမယ်၊ ယမင်း က ဒီအဝတ်အစားနဲ့ အရမ်းဆက်ဆီ ဖြစ်တယ်ကွာ"

ကျော်မင်းသန်းက
စကားကို ခနရပ်လိုက်ပြီးယမင်းကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးတကိုယ်လုံး ကြည့်ပြီး မှ မျက်လုံးချင်း စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ရင်းက၊

" မင်း ကိုကြည့်ရတာ ဒီည အရမ်းကို ဆက်ဆီကျလွန်းတယ်ကွာ၊ တကယ့်ကို အမိုက်စားပါပဲ"

"ခစ်ခစ်၊ အဲဒါကတော့ သိပ်မဆိုးပါဘူး"

ယမင်းက ခစ်ခစ် ရီရင်း သူ့မျက်နှာပူသွားလို့ ယက်တောင်ခတ်လိုက်ရသလို သူ့လက်ဖဝါးလေးဖြင့် မျက်နှာကို ယပ်ခပ်ပြနေလိုက်သည်။ တကယ်တော့ အမူအယာ ပိုပို လုပ်ပြလိုက်ရပေမဲ့ တကယ် မထိဘူးတော့ မဟုတ်ပါ။ သူ့ကို ဂရုစိုက်ခံနေရသဖြင့် ယမင်း ရဲ့ စိတ်တွေက တက်ကြွ လှုပ်ရှားလာနေပြီ

ဖြစ်လေသည်။ သူ့ယောက်ျား ကတော့ ဒါကို ကြည့်ပြီး သဘောကျနေပုံရလေသည်။

"အဲတော့ ကိုကိုက ကိုကို့သူငယ်ချင်းက ယမင်းကို အဲလို ပြောတာတွေကိုလည်း လုံးဝ စိတ်မရှိဘူးပေါ့ ဟုတ်လား"

ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော့် မျက်နှာကို သေသေချာချာ အကဲခတ်နေရင်းက မေးလိုက်သည်။

"ဘာလို့ ရှိရမှာလဲ"

ကိုကိုမျိုးသော်က မျက်စေ့တဖက်မှိတ်ပြလိုက်ရင်းက၊

"သူက အမှန်တွေကို ပြောနေတာကိုဟာ"

"အော ထားပါတော့ထားပါတော့"

" ဖူး"

ကျော်မင်းသန်းတယောက် ခုမှ အလုံးကြီးကျသလိုမျိုးဖြင့် သက်ပြင်းမှုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး နဖူးမှ ချွေးစများသပ်သည့်ပုံစံမျိုးလုပ်ပြလိုက်သည်။ ယမင်းက တော့ နုတ်ခမ်းကိုတွန့်ရင်း စားပွဲပေါ်သူ့လက်ချောင်းကလေး များဖြင့် တီးခေါက်ရင်း သူ့ယောက်ျားကို သူ့အပေါ် ဒီလို လွယ်လွယ်နှင့် အနိုင်ပိုင်းလို့မရအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ စဉ်းစားနေလေသည်။ ယမင်းက လည်း ဒီ အားပြိုင် ကစားပွဲ ကို နည်းနည်း ခါတ်တွေ့လာပြီ ဖြစ်သည်။
"အဲလိုဆိုရင်.. ကိုကျော်မင်းသန်းက ယမင်းကို ညကလပ်တခုမှာ တွေ့တယ် ဆိုပါစို့၊"

ယမင်းက စကားကို ခနရပ်ပြီးဝိုင်ကို တစုပ်စုပ်လိုက်သည်။

"ကျမ ကို စော်တွေ အားလုံးထဲမှာ ကျူဖို့ အကောင်းဆုံး ဆိုတာကို ဘယ်အချက်က ကိုကျော်မင်းသန်းကို ထင်စေချင်သလဲ"

"ဒကွော.. ကျနော်မသိဘူးလေ"

ကျော်မင်းသန်းက ကိုကိုမျိုးသော့်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သူ့သူငယ်ချင်းကလည်း ဘယ်လိုမှ သူ့ကို ကူညီမဲ့ပုံ မပြ၊ ပြောချင်တာပြောလို့ လွတ်ထားပေးသည့်ပုံ။

"ဟိုဟာလေ ယမင်းက ထက်တယ်ကွာ၊ ဟာသဉာဏ်လည်းရှိတယ်ကွာ အဲဒါတွေပေါ့"

"ကိုကျော်မင်းသန်းက ယမင်းကို ကလပ်မှာ ခုမှစ မြင်ဖူး တဲ့လူတွေလေ၊ အဲဒါတွေ ဘယ်သိအုန်းမတုန်း၊ တခုခု တော့ ရှိရမှာပေါ့"

"အဲဒါဆိုရင်လည်းကွာ ယမင်း ရဲ့ မျက်လုံး တွေ က အရမ်းလှတယ်"

ယမင်းက ကိုကျော်မင်းသန်းကို ပြုံးပြလိုက်သည်။ တကယ်က ကျော်မင်းသန်းက လိမ်တာတော့မဟုတ်၊ ယမင်းကိုယ်တိုင် က သူ့ရဲ့ မျက်လုံးညိုညို နက်နက်လေး တွေ လှမှန်းသိသည်။ အခုလည်း မိတ်ကပ် တို့ဖြင့် ပိုပြီး ထင်ရှားသွားအောင် သူပြင်ထားခဲ့သေးသည်။ သို့ပေမဲ့ ယမင်း ကို ကိုပန်းမောင်ဇာင် ကြိုက်နှစ်သက်မည့် အခြားအချက်တွေလည်း ရှိရအုန်းမည်ဟု ယမင်း တွက်ထားခဲ့သည်။ ယမင်းက ကျော်မင်းသန်းကို ထပ်ပြီး ညှစ်လိုက်အုန်းမည်ဟု ပြင်လိုက်တုန်း ယမင်း ယောက်ျားက ဦးသွားခဲ့သည်။

"ဟော့ကောင် ငါ့မိန်းမ မပြောခင် ငါပြောလိုက်မယ်က အဲဒီ လိုင်းကြီးက ရှိုးလွန်းအားကြီးတယ်"

ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော့်ကို မေးခွန်းထုတ်သည့် အကြည့်ဆန်ဆန် မျက်ခုံးလေး တဖက်ပင့်ကြည့်လိုက်သည်။ ကိုကိုမျိုးသော်က သူ့သူငယ်ချင်းကို သူ့မိန်းမအား ပက်ပက်စက်စက် ကျူဖို့ မြှောက်ပေးနေတာလားဟု။ သို့ပေမဲ့ ဘာမှ ကိုကိုမျိုးသော့်ကို မပြောလိုက်ပေမဲ့ ကျော်မင်းသန်းဘက်လှည့်ပြီး ပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ကဲ ကိုကျော်မင်းသန်း ကြားတယ်မလား"

"ကောင်းပြီ၊ ယမင်း ရဲ့ ပါးချိုင့်လေးက အရမ်း ချစ်စရာကောင်းတယ်လို့ ကိုယ်အမြဲတွေးနေမိတယ်"

"ဟုတ် ကိုကျော်မင်းသန်း ဆက်ပါအုန်း"
ကျော်မင်းသန်း ရဲဆေးတင်သည့်အနေဖြင့် သူ့ဝိုင်ခွက်ထဲမှ ခပ်များများ တစုပ်စာ ကို စုပ်သောက်လိုက်သည်။ ကိုကိုမျိုးသော့်ကို လည်း တချက်လှမ်းကြည့်လိုက်သေးသည်၊ သူစည်းကျော်သွားပလား ဆိုတာကို သိရအောင်ဖြစ်သည်။

"နောက်ယမင်း က အရမ်း ဆက်ဆီ ဖြစ်တဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေ ရှိတယ်"

"ဟုတ်ပြီ ခုမှ နည်းနည်း ပီပြင်လာပြီ"

ယမင်းက ခိခိရီလိုက်သည်။ ယမင်းရဲ့ နှုတ်ခမ်းနီ ရဲရဲ့လေး ဆိုးထားသည့် နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးက ယောက်ျား တွေရဲ့ အတွေးရိုင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်တာပဲလေလို့ တွေးမိလိုက်သည်။

"အင်း ယမင်း ရဲ့ လည်တိုင်ကတော့ တကယ့်ကို တခြားအမျိုးသမီးတွေနဲ့ မတူဘူး၊ ယမင်းရဲ့ ပုခုံးကျပုံလေးက အရမ်းကို ဆွဲဆောင်မှုရှိတယ်၊ ကြည့်လိုက်တိုင်းမှာ ဆက်ဆီ ဖြစ်နေတယ်"

"ဟင့်၊ ကြားရတာ စိတ်ချမ်းသာလိုက်တာ၊"

ယမင်း က ပြောလိုက်ရင်း သူ့ကို ဝိုင်းပေးနေကြတဲ့ အာရုံစိုက်ခံရမှုတွေကြောင့် သူ့စိတ်တွေလည်း ကြွလာခဲ့ရသည်ကို သတိထားမိသည်။ ဘေးလူတွေ သတိမထားမိပါစေနဲ့လို့ ကျိတ်ဆုတောင်းနေမိသည်။ ဒါပေမဲ့ အခု စကားလမ်းကြောင်းကိုတော့ ယမင်း က ပြောင်းဖို့ စိတ်မဝင်စားပါ။ ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော့်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ကိုကိုမျိုးသော့်မျက်နှာက စောစောကလို လှောင်သလိုလို မျက်နှာမျိုးမဟုတ်တော့၊ သူလည်း စိတ်ဝင်စားနေပုံရသည်။ သို့ပေမဲ့ သဘောမတူတာတွေ မကျေနပ်တာတွေ မျိုးမဟုတ်။ သူတကယ်ပဲ သဝန်တိုစိတ်မရှိဘူးလား။ ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော်ကို
ကြည့်နေရာက ကျော်မင်းသန်းနှင့် မျက်လုံးချင်း ဆိုင်လိုက်သည်။ ကျော်မင်းသန်းက ယမင်းရဲ့ ရင်သား မြောင်းနေရာကို စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။ ဟန်ဆောင် ပန်ဆောင်
ခိုးကြည့်နေတာမျိုးပင်မဟုတ်တော့။ ယမင်း ကြည့်လိုက်တော့မှ သူ့မျက်လုံးတွေက
ယမင်း မျက်လုံးတွေနှင့် လာဆုံလေသည်။

"တကယ်လို့ ကလပ်မှာ သာဆုံခဲ့သာဆိုရင် ယမင်းရဲ့ ရင်နှစ်မွှာကိုတော့ ဘယ်လိုမှ အကြည့်ရှောင်လို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့က အရမ်းဆက်ဆီ ဖြစ်လို့ မြင်လိုက်ရတာနဲ့ မျက်စေ့လွှဲချင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

ကျော်မင်းသန်းက ပြောလိုက်ပြီးသည့်အချိန်တွင်၊ ကိုကိုမျိုးသော်ရော ကျော်မင်းသန်းပါ ယမင်းရဲ့ အသားပေါ်နေတဲ့ ရင်နှစ်မွှာကို ပေါ်တင်ကြီး စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေကြတော့သည်။ ယမင်းရဲ့ သွေးကြောတွေထဲ ဖျိုးဖျိုးဖျင်းဖျင်း နှင့်ကို ဖြစ်သွားသည်။ သေချာတာကတော့ ဒါဟာ ပထမဆုံးအကြိမ်
ခံစားဘူးတာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာပါပဲ။ သူ့ယောကျ်ား မဟုတ်တဲ့
တခြားတစိမ်းတရံစာ ယောကျ်ားလေး တွေက ယမင်းရဲ့ ဘော်ဒီကို တပ်မက်မောစွာ ကြည့်ခံရလို့ ဖြစ်ရတဲ့ စိတ်ခံစားမှုတွေက မရေနိုင်လောက်အောင်ကို ကြုံဖူးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုဟာက
သူ့ယောကျ်ား ငုတ်တုတ်ကြီးနဲ့ ဖြစ်နေရတာလေ၊ ယောကျ်ား ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဘာမှ ကို မကန့်ကွက်။

"အိုမျက်စေ့မလွှဲချင်တော.ရောဘာအရေးလဲ ကိုကျော်မင်းသန်းကလဲ"

ယမင်းကကျော်မင်းသန်းကို ဦးတည်ပြောနေသော်လည်း မျက်လုံးတွေက သူ့ယောကျ်ား
မျက်နှာကိုသာ အကဲခတ်နေလေသည်။

"ကိုကျော်မင်းသန်း ယမင်း ရင်သားတွေကို မျက်စေ့မလွှဲတမ်းကြည့်နေတာ တောင် ယမင်း
ကိုကိုက စိတ်မရှိပါဘူးလို့ပြောနေမှ ဟာကို"

"ကိုကို က တကယ့်ကို လုံးဝစိတ်မရှိပါဘူ ချစ်ရဲ့ .. ဒီကောင်ပြောတာလည်းမမှားဘူး
ချစ်လေးရဲ့ရင်သားတွေကလည်း ကြည့်ချင်စရာကြီးကိုး"

ယမင်း နှင့် ကျော်မင်းသန်းတို့ နှစ်ယောက်စလုံး ကိုကိုမျိုးသော့် မျက်နှာကိုသေချာလေ့လာနေကြသည်၊ အတည်ပြောနေတာလား နောက်နေတာလားဟု။ နောက်နေတာ ဒါမှမဟုတ် ဟန်ဆောင်ပြောနေတာဆိုရင်ဖြင့်၊ ကိုကိုမျိုးသော် တယောက် တကယ့်ကို ဟန်ဆောင်ကောင်းသူ ဟုသာဆိုရပေတော့မည်။ ယမင်း အမြင် မှာတော့ ကိုကိုမျိုးသော့်မျက်နှာမှာတော်တော်ကျေနပ်နေပုံပေါက်သည် ဟုထင်နေသည်။
ဘာကြောင့်လဲ။ စောစောကငြင်းခုန်ထားခဲ့ကြသလို သူသဝန်မတိုတတ်ဘူးဆိုတာကိုပဲ
သက်သေပြနိုင်နေလို့လား၊ ဒီထက်ပိုတဲ့အကြောင်းများရှိသေးလား။

ကျော်မင်းသန်း က ဒါဆိုလည်းပြီးတာပဲဆိုသည့်သဘောမျိုးဖြင့် ပုခုံးနှစ်ဘက်ကိုတွန့် ပြလိုက်ကာ၊
ယမင်း ရင်သားမြောင်းကို

ကြာကြာလေးတချက်စူးစူး လေးစိုက်ကြည့်ပြီးမျက်လုံးကိုလွဲလိုက်သည်။ ကျော်မင်းသန်းက ကိုကိုမျိုးသော့် အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်းဆိုတော့ ကိုကိုမျိုးသော်ကိုယ်တိုင် ခွင့်ပေးထားတာတောင်မှ အားနာပြီးတော့ အကြာကြီးကြည့်နေမည့်သူ မဟုတ် မှန်း ယမင်းကလည်း သိသည်။ အဲတော့ယမင်း ရဲ့အကြံစည်အောင်မြင်ဖို့က နည်းပြောင်းမှဖြစ်မည်။ ကျော်မင်းသန်းကို ပိုပြီးနီးဆွဖို့စဉ်းစားလိုက်သည်။

ယမင်းက ခေါင်းကိုဘယ်ညာလည့်ရင်း တချိန်ထဲမှာပင် သူ့လည်ဂုတ်လေး ကိုလက်ဖြင့်ဖွဖွလေး ဆုပ်ညှစ်ပေးလိုက်သည်၊ နောက်တော့ မျက်လုံးစုံမှိတ်ကာ သူ့ရင်သားအစုံကို ရှေ့သို့ကော့ထုတ်လျက် ကုလားထိုင်နောက်မှီပေါ် ခေါင်းကိုလှန်တင်ထားလိုက်လေသည်။ယောကျ်ားသားနှစ်ယောက်စလုံး သူ့ကိုကြည့်နေကြမည်ဆိုတာကိုတော့ သူသေချာပေါက်သိသည်။

"အချစ် ဘာဖြစ်လို့လဲ ခေါင်းမူးလို့လား"

ယမင်းက မျက်စေ့ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ ကိုကိုမျိုးသော်ရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း မင်းအကြံငါသိပါတယ်ဆိုတဲ့အပြုံးမျက်နှာကိုတွေ့လိုက် ရပါသည်။ သို့ရာတွင် ယောကျ်ားနှစ်ဦးစလုံးက သူ့မျက်နှာကို မကြည့်ပဲ သူ့ရင်ဘတ်နေရာ ကိုသာစူးစိုက်ကြည့်နေကြသည်ကိုတွေ့ လိုက်ရသ ဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပြန် ငုံ့ကြည့်မိလေသည်။ သူကရင်ကိုကော့ပြီးခေါင်းကို လှန်ချလိုက်သဖြင့် နဂိုကမှသူ့နို့ တွေကတဝက်လောက်ပေါ်နေရာမှ နို့သီးခေါင်းထွက်လာခါနီးထိဖြစ်နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရလေသည်။ တဖက်မှာ နို့ခံ အညိုဝိုင်း တစွန်းတစပင်ပေါ်နေလေပြီ။ ပထမတော့ ယမင်းက အင်္ကျီကိုပြန်ဆွဲတင်လိုက်မလိုလုပ်ပြီးမှ စိတ်ပြောင်းကာ ဒီအတိုင်းထားလိုက်လေသသည်။ယမင်းက သူဘာမှသတိမထားမိသလို ဟန်ဆောင်လိုက်ရင်း၊

"ဇက်ကြောနည်းနည်းထိုးသလိုပဲ"

ယမင်းက ကိုယ်ကိုပြန်မတ်လိုက်ပြီး သူ၏ကျပ်ပြားဝိုင်းသာသာ အညိုရောင်နို့ခံအဝိုင်းလေးပြန်ဖုံးသွားရုံ အင်္ကျီကို ပြန်ဆန့်တင်လိုက်သည်။

"နည်းနည်းလေးနှိပ်ပေးရမလားအချစ်"

"အဲဒါကောင်းမလားမသိဘူး"

ကိုကိုမျိုးသော် မေးခွန်းက သူနှိပ်ပေးရမလားဟု မေးခွန်းထဲမှာမပါ၊ ဆိုတော့ ယမင်းက ထိုအရာကို အခွင့်ကောင်းယူလျှက် သူ့ယောကျ်ားကို အကဲတိုးစမ်းလိုက်သည်။

"ကိုကျော်မင်းသန်း ယမင်းကို ဇက်ကြောလေး နည်းနည်း ဆွဲပေးလို့ရမလား"

"အင်း ရပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့"

ကျော်မင်းသန်းက ကိုကိုမျိုးသော့်ဘက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်၊ ဘယ်လိုလဲ ဆိုသည့်သဘော။

"ဘာဒါပေမဲ့လည်းကွ၊ ယမင်း က မင်းကို နှိပ်ခိုင်းနေတာ လုပ်ပေးလိုက်လေ"

"လာကိုကျော်မင်းသန်း ဧည့်ခန်းထဲ သွားကြရအောင်၊ ဟိုက ဆိုဖာတွေနဲ့က ပိုကောင်းတယ်၊ ကိုကို ယမင်းတို့ သွားနေတုန်း ပုဂံတွေ သိမ်းပေးထားလို့ ရမလားဟင်"

ကိုကိုမျိုးသော် က နင်ဘာအချိုးချိုးသလဲ ငါသိပါတယ် ဆိုသည့် အပြုံးမျိုးဖြင့် ကြည့်နေလိုက်သည်။ ထမင်းစားခန်းမှ နေ၍ ဧည့်ခန်းသို့ ပြောင်းအနှိပ်ခံသည့်သဘောမှာလည်း သူ့ယောက်ျားက သူ့ရှေ့မှာ ဆိုရင် မနာလို မဖြစ်ဘူး ဆိုတော့ ကွယ်ရာမှာဆိုရင်ရော၊ ဘယ်လိုနေမလဲ ဆိုတာကို စမ်းကြည့်ခြင်းသဘောဖြစ်လေသည်။

" ရတယ် အချစ် သွားသွား၊ ကိုယ်စားပွဲတွေ အကုန်ရှင်းထားလိုက်မယ်၊ စိတ်မပူနဲ့"

ယမင်းက ထိုင်ရာမှ ထပြီး သူ့ယောက်ျား ပါးတဖက်ကို ရွှတ်ကနဲ နမ်းလိုက်ပြီး၊

"ကျေးကျေး ကိုကို"

ဟုဆိုကာ ဧည့်ခန်းဘက်သို့ လှမ်းထွက်သွားတော့သည်။ ကျော်မင်းသန်းက နောက်က လိုက်လာရမှာ တွန့်ဆုတ်ဆုတ် ဖြစ်နေသဖြင့် ကိုကိုမျိုးသော်က တိုက်တွန်းနေသံကို အနောက်ဘက်မှာ ကြားနေရလေသည်။

"ဟကောင်ရ သွားပါဟ၊ ငါအခုပဲ ဒါလေး တွေ သိမ်းပြီးလိုက်လာခဲ့မှာပါ"

ယမင်းက ဧည့်ခန်းထဲက နောက်မှီမရှိတဲ့ ဆိုဖာခုံအရှည်လေး တခုမှာ ထိုင်လိုက်ပြီး အနှိပ်ခံဖို့ ကို စိတ်အားထက်သန်နေပါသည်။ ယမင်း ရဲ့
စိတ်တွေက ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်ချောင်း လက်ဖဝါးတွေ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ
ပွတ်သတ်နှိပ်နယ်ပေးခံရတော့မယ် ဆိုတဲ့ အသိနဲ့ အရမ်းတက်ကြွနေပါသည်။ တကယ်တော့
ဇက်ကြောဆွဲတာလောက်က တော့ အပရိက ရယ်ပါ၊ သို့ပေမဲ့ ဒီညနေခင်း အဖြစ်အပျက်တွေ ကတော့
အပြစ်ကင်းစင်တဲ့ လှုပ်ရှားမှုအသွင်ဆောင်ထားပေမဲ့ အဓိပ္ပါယ် တမျိုးတွေ ဆောင်ယူနေတယ်မဟုတ်ပါလား။
ယမင်းက ကွတ်ပြစ်ဆိုဖါလေးပေါ်မှာ အသာဖြည်လျှော့ပြီးထိုင်လိုက်ရင်းက ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်ချောင်းလေးတွေ
အထိအတွေ့ကို စောင့်နေမိတယ်။ တကယ်လည်း စောင့်မျှော်ရကျိုး
နပ်ပါတယ်၊ ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်ချောင်းလေးတွေက မတင်းလွန်းမပျော့လွန်း နဲ့ ဖိမ်ခံကောင်းရုံလောက်လေး
သူ့ပုခုံး နဲ့ လည်တိုင်ကြားမှာ ပြေးလွှား နှိပ်နယ်ပေးနေပါတယ်။

အရသာရှိလွန်းလို့ ယမင်း ပါးစပ်က အသံလေး လွှတ်ကနဲ ထွက်သွားလိုက်တာ၊
အဲဒီညီးသံလေးက ညည်းသံခရာသံလေး လိုလို ကြောင်မလေးတကောင် ဖီးတက်ပြီး ညီးလိုက်သလိုလို
အသံလေး ဖြစ်နေလို့ ယမင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို တောင် အံ့သြသွား မိပါသည်။ မီးဖို ထဲက ပုဂံသံခွက်သံ
တချွမ်းချွမ်း အသံတွေကြောင့် ကိုကိုမျိုးသော်တယောက် အမြန်ဆုံးရှင်းပြီးအောင်
တက်သုတ်ရိုက်နေပြီ ဆိုတာ တွေးကြည့်တာက ပြေးကြည့်တာထက်ကို မှန်ပါလိမ့်မယ်။
ယမင်း နောက်တခါထပ်ပြီး ငြီးသံလေးပေးလိုက်သည်။ ဒီတခါတော့ ကိုကိုမျိုးသော်

ကြားရအောင်တမင်ကျယ်ကျယ်လေး ငြီးလိုက်သည်။

ကျော်မင်းသန်း က ယမင်းရဲ့ ပုခုံးသားလေး များကို အာရုံစိုက်လိုက်သည်။ ယမင်းရဲ့ ပုခုံးသားလေး ပေါ်မှာ သူ့လက်မတွေကို ဖြည်းဖြည်းလေး ဖိရင်း စက်ဝိုင်းပုံ လှုပ်ရှားပေးနေလိုက်သည်။
တကယ်တော့ ယမင်းက အနှိပ်ခံရတာကို သဘောကျသည်။ သို့သော်လည်း ဒီတခါ အနှိပ်ခံရတာကတော့ ရိုးရိုးအနှိပ်ခံ တာထက် ပိုတယ်ဆိုတာကို သူဘာသာ သူသိသည်။ ကျော်မင်းသန်းလည်း သူ့လိုပဲ နေလိမ့်မယ်ဆိုတာကို ယမင်း သေချာပေါက် ပြောနိုင်သည်။ ကျော်မင်းသန်း ရဲ့ လက်ချောင်းလေးတွေက တခါတလေ နှိပ်တာတောင်မဟုတ်ပဲ ဖွဖွလေး ပွတ်ပေးနေတာမျိုးလည်း သူသတိထားမိသည်။ ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်ချောင်းလေးတွေက ပုခုံးပေါ်မှာ နှိပ်နေရင်းက သူ့ ဘလောက်စ် ပုခုံးကြိုးအောက်လေးကို ပါ နယ်ကျံလာ တတ်တာ အမှတ်တမဲ့ တော့ မဖြစ်နိုင် လို့ ယမင်း သံသယဖြစ်မိသည်။

မီးဖိုချောင်မှ ဧည့်ခန်းသို့ လာရာ အဝင်ပေါက်ကို ယမင်းက ကျောခိုင်းထားပေမဲ့ သူ့ယောကျ်ား ဝင်လာသည့်အသံကို ယမင်း ကြားလိုက်မိသည်။

"အိုး တယ်မြန်ပါလား ကိုကို၊ မီးဖိုမှာ အကုန်သိမ်းပြီးသွားပြီလား"

"အကုန်တော့ မဟုတ်ဘူးပေ့ါ ချစ်ရယ်၊ ကိုကိုက ချစ်တွက် ဝိုင်လာပေးချင်လို့ပါ"

"ဟွန့် ယမင်းသာ ကိုကိုအကြောင်းမသိရင်တော့ ကိုကိုက ယမင်းတို့ ကို ဘာတွေ ဖြစ်လေပြီလဲ လို့ သိချင်လို့ လာတာ အကြောင်းပြကောင်းအောင် ဝိုင်ခွက်ယူလာတယ်လို့ ထင်မိမှာပဲ"

ယမင်း က နောက်သလို ခပ်ထေ့ထေ့လေး ပြောလိုက် ပြီး ကိုကိုမျိုးသော်ကမ်းပေးသော ဝိုင်ခွက်ကို ယူကာ တငုံစုပ်သောက်လိုက်သည်။ ကျော်မင်းသန်းက လည်း ယမင်း ဝိုင်စုပ်သောက်နေချိန်မှာ နှိပ်ပေးနေတာကို ခနရပ်လိုက်သည်။

"ရပြီ ကိုကျော်မင်းသန်း ဆက်နှိပ်တော့"

ယမင်းက ဝိုင်ခွက်ကို သူ့ရှေ့က စားပွဲပေါ်လှမ်းတင်လိုက်ပြီး ပြောလိုက်သည်။ ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်ချောင်းလေး တွေက သူ့ပုခုံးပေါ် ရောက်လာတာနှင့် ယမင်းက အသက်ပြင်းပြင်းလေး တချက်ရှိုက်လိုက်မိသည်။

" အချစ် တော်တော်လေး အညောင်းပြေသွားလား"

ယမင်း တယောက် သူ့ကာမဆန္ဒတွေ သွေးကြောထဲမှာ စတင်နိုးကြွနေပြီ ဆိုတာကိုတော့ ဝန်ခံဖို့ မရဲ ဖြစ်နေသည်။ သူ့ကို လှမ်းမေးလိုက်သော သူ့ယောကျ်ား ရဲ့ အပြုံးထဲမှာ သူသိပါသည်ဆိုသည့် အရိပ်အရောင် ကို တွေ့နေရသည်။ နောက်ပြီး
ကန့်ကွက်လိုသည့် ပုံလည်း မတွေ့ရချေ။ ထို့ကြောင့်လည်း မခံချင်စိတ်က ယမင်းကို အဆင့်တိုးစမ်းသပ်ဖို့ နှိုးဆွလိုက်သည်။

"အင်း တော်တော်လေး ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီ အင်္ကျီပုခုံးသိုင်းကြိုးတွေက နည်းနည်းရှုတ်နေသလိုပဲ"

ယမင်းက သူ့ယောကျ်ား မျက်လုံးတွေကို တွေတွေဆိုင်ဆိုင် ကြည့်လိုက်ရင်းက သူ့ဘလောက့်စ်ပုခုံးသိုင်းကြိုးတွေကို လက်မောင်းတွေပေါ်ကို ဆွဲချလိုက်သည်။အင်္ကျီ က လက်မောင်းပေါ်ကျသွားသည်နှင့် အတူ ရင်ညွှန့်နေရာက ပါ ယမင်း၏ ဘရာဇီယာ အပေါ်ပိုင်း ပါ ပေါ်လာလေသည်။ ယမင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ သူ့ရဲ့ ကျပ်ပြားဝိုင်းသာသာ နီညိုရောင် နို့ခံ အဝိုင်းလေး တပိုင်းတစပင် ပေါ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ယမင်း အခု ဝတ်ထားသည့် ဘရာကလည်း သူ့ရင်နှစ်မွှာကို အရမ်း အပေါ်သို့ တွန်းတင်ပေးထားသည့်အမျိုးအစားမျိုး၊ ဖြစ်ပြီး သူနောက်ပိုင်းဝတ်နေသည့် ဆိုက်ထက် အနည်းငယ်သေးသော ဘရာလည်းဖြစ်ပေသည်။ သူအခု မှ ဒီဘရာကို ဝတ်မိတာ နည်းနည်း နောင်တ ရသလိုဖြစ်သွားမိသည်။ သို့သော်လည်း အခုလို နည်းနည်းလေး ပြလိုက်ရတာက စိတ်လှုပ်ရှားမှုကို ပိုပေးသဖြင့် ဒီတိုင်းလေး ပဲ ထားလိုက်တော့သည်။

ကျော်မင်းသန်း ရဲ့ လက်ဖဝါးတစုံ လုံးက အခုတော့ ယမင်း ပုခုံးသား ပေါ်မှာ တိုက်ရိုက်ပွတ်သတ်လှုပ်ရှား နေလေပြီ။ ယမင်းက ကျော်မင်းသန်းလက်ဖဝါး တွေရဲ့ ပွတ်သတ်ပေးနေတာကို ဖိမ်ခံနေရင်းက သူ့ယောကျ်ားကို မျက်ခုံးပင့်ပြီးကြည့်လိုက်သည်။ သူ့မိန်းမ တယောက်လုံး ဘရာဇီယာပေါ်သည့်အထိ အင်္ကျီကို ဆွဲချထားပြီး တခြားယောကျ်ား တယောက် ရဲ့ ပွတ်သတ်မှုကို ခံနေတာကို သဘောမကျသည့် အရိပ်အယောင် မရှိဘူးလား။ သူခုနတုန်းက ပြောတဲ့ ဝန်တိုတာတွေ သိပ်မရှိတော့ဘူးဆိုတာတကယ်လား၊ ဒါမှ မဟုတ် သူ့ယောကျ်ားက သူအကဲခပ်တတ်တာထက်ကို ပိုဟန်ဆောင်ကောင်းနေတာလား။

"ကိုကို မီးဖိုထဲက လက်ကျန်တွေ ပြန်သွားမရှင်းသေးဘူးလား"

ယမင်း တယောက် သူ့ယောကျ်ားရဲ့ တည်ငြိမ်နေမှုကို စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်လာခဲ့ရသည်။

"အင်း ဟုတ်သားပဲ သွားအုန်းမှ"

ကိုကိုမျိုးသော်တယောက် မီးဖိုချောင်ဖက်ကို လှည့်ထွက်သွားတဲ့ အချိန်လေးမှာပဲ သူ့မျက်နှာပေါ်မှာ နည်းနည်းလေး အန်းတမ်းတမ်း ဖြစ်နေတဲ့ အရိပ်ယောင်လေးတွေ့လိုက်ရသည်။ သူစပြီး ပွင့်ထွက်တော့မှာလား၊ အရှုံးပေးတော့မှာလား။ ကိုကိုမျိုးသော် ယမင်း တို့ အနားမှာ ရှိနေတာနဲ့ တခြားအခန်းမှာ ရှိနေတာကရော ဘာထူးသွားလဲ။ ကိုကိုမျိုးသော်က ယမင်းကို သူ့မမြင်ကွယ်ရာမှာ ဆိုရင် မယုံရဘူးလို့ သံသယရှိနေတာလား။ ဒါဆိုရင်လည်း ဘာလို့ ကျော်မင်းသန်းကို သူရေချိုးခန်းထဲ ရှိနေတုန်း ဘာလို့ ဝိုင်အပေးခိုင်းရတာလဲ။ ကိုကိုမျိုးသော်တယောက် သူ့သူငယ်ချင်းကို စစ်တုရင် ထဲက နယ်ရုပ်လေးလို အသုံးချ ပြီး ယမင်းကို ကစားနေတာလား။

ကျော်မင်းသန်း ရဲ့ လက်ချောင်းတွေက ယမင်းရဲ့ ပုခုံးပေါ်ကနေ ယမင်းရဲ့ ရင်ညွှန့်ပေါ်ကို ရောက်လာတာကို သတိထားမိတော့ ယမင်းရဲ့ အတွေးတွေ အကုန်လုံးရပ်သွားခဲ့ရသည်။ ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်တွေက ယမင်းရဲ့ ရင်ညွှန့်အရိုးနေရာက ကနေ အောက်ကို တလက်မချင်းဆင်းလာခဲ့သည်။ ယမင်းရဲ့ ရင်သားမြှောင်းမတိုင်မှီ၊ ရွှေရင် မို့မို့ အရင်းနားသို့ ပင်ရောက်လာလေပြီ။ ထိုနားရောက်မှ ရုတ်တရက်

ရပ်သွားပြီး အပေါ်ပိုင်း ရင်ညွှန့် နေရာသို့ ပြန်တက်သွားပြန်လေသည်။ ကျော်မင်းသန်း တယောက် ယမင်းကိုလည်း တမင်စနေသလား ဟုတွေးနေမိသည်။ သူတကယ်လို့ သူ့လက်ချောင်းတွေက အောက်ဖက်ကို ဆင်းလာပြီး ယမင်းရဲ့ ရွှေရင်မို့မို့ပေါ်ကို ရောက်လာရင်တောင်၊ အခုအချိန်မှာ ယမင်း တားမိမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ သူ့ယောကျ်ားကရော ခွင့်ပြုလိမ့်မယ် ထင်သလား။

ကိုကိုမျိုးသော်တယောက် သူ့အကြောင်းယမင်း တွေးနေတာကိုပဲ အာရုံရလို့လားမသိ၊ ဧည့်ခန်းသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြန်ပါသည်။ ယမင်း ထိုင်နေသော ကွတ်ပြစ်ဆိုဖာနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်က ဆိုဖာတခုမှာ ထိုင်ရင်း သူ့လက်ထဲက ဝိုင်ခွက်ကို မြှောက်ပြရင်း ချီးယား လုပ်လိုက်သည်။ ယမင်းက လည်း သူ့ဝိုင်ခွက်ကို လှမ်းယူလိုက်တော့ သူ့လက်မောင်းမှာ ကျနေတဲ့ ဘလောက်စ်အကျီ က လက်ကို တုတ်ထားသလို ဖြစ်နေသလို ဖြစ်နေလေသည်။ ယမင်းက ပုခုံးပေါ်ပြန်တင်ဖို့တော့ လုံးဝကို စိတ်ကူးထဲ မထည့်တော့ပြီမို့ လက်မောင်းပေါ်မှ တခါထဲ ချွတ်ပြစ်လိုက်သည်။ ယမင်းက ဘာမှ မဖြစ်သလိုပင် သူ့ဘလောက်စ် အကျီကို ခါးအထိကို ဆွဲချပြစ်လိုက်တော့သည်။

" ကိုကို ဒီလိုချွတ်ထားရင်လည်း ဖြစ်တယ်မဟုတ်လား "

ယမင်းက ဝိုင်ခွက်ကို လှမ်းယူလိုက်ရင်းက သူ့ယောကျ်ားကို လှမ်းမေးလိုက်သည်။ ကိုကိုမျိုးသော်က ပြုံးရင်းက ခေါင်းကို အသာယမ်းပြလိုက်သည်။

" အိုဘာဖြစ်သွားမှာမို့လဲ"

ကိုကိုမျိုးသော်က ယမင်းကို အားပေးလိုက်ရင်းက ပိုပြီး ရဲသွားစေရင် ထိုင်နေရာက ထကာ လင်းထိန်နေသော မီးများကို မှိတ်လိုက်ပြီး မီးမှိန်မှိန်လေးသာ ချန်ထားလိုက်သည်။

"ကိုကိုက ယမင်းကို သက်တောင့်သက်သာ ဖြစ်စေချင်တာပါပဲ"

အခုတော့ ယမင်းတယောက် ကိုကိုမျိုးသော်ကို ဟန်ဆောင်ပြီး ခပ်တည်တည်နေသည်လို့ ပြောဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ပါ။ ယမင်းကိုယ်တိုင်လည်း သာယာနေမိပြီဖြစ်သည်။ သူ့ယောကျ်ား ရဲ့ ဘယ်လောက်ထိ မနာလိုမဖြစ်ဘူး ဆိုတဲ့ လစ်မစ် ကို စမ်းဖို့ ဆိုတာ ဒီထက်ပို ပြီး ပိုမှ ရတော့မည်ဆိုတာကို သူသဘောပေါက် လာသည်။ အခုလို သူ့ရမက်ဆန္ဒတွေ ကြွနေသည့်အချိန်မှာတော့၊ လစ်မစ် စမ်းဖို့ကိုလည်း သူဝန်မလေးတော့ပါ။

"ကဲ ကိုကျော်မင်းသန်းကြားတယ်မဟုတ်လား"

ယမင်းက သူ့ကိုယ်လေးကို အနောက်အသာလေးကိုင်းပြီး၊ သူ့ကိုယ်အပေါ်ပိုင်းမှာ ဘရာလေး တခုပဲ ကျန်တဲ့တာက ဘာမှ မထူးဆန်းသလို လုပ်ပြီး ကျော်မင်းသန်းကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။

" ဆက်နှိပ်ပေးလေ"

ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်တွေက

ယမင်းရဲ့ ရင်ညွန့်ပေါ်ကို ပြန်ရောက်လာခဲ့တော့သည်။ ကိုကိုမျိုးသော် ရှေ့တည့်တည့်မှာ
ရှိနေတာက ကျော်မင်းသန်းကို ရဲဆေးထိုးပေးနေသလိုပဲ၊
ကိုကိုမျိုးသော် ဘာမှ မပြောသေးသ၍ ကျော်မင်းသန်း က နယ်ချဲ့ ပြီး
လက်ကစားလို့ရနေတာမဟုတ်လား။ ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်တွေက ရွှေရင်မို့မို့ ရဲ့
အနား တောင်ကုန်းအောက်ခြေနားထိ ရောက်လာနေလေပြီ။ ယမင်းရဲ့ ရမက်ဆန္ဒတက်ကြွမှုကြောင့်
အသက်ရှုပြင်းပြီး မို့မောက်လာတဲ့ ရွှေရင်အစုံကလည်း ဘယ်လိုမှ လိမ်လို့မရနိုင်ဘူး မဟုတ်လား၊
ယမင်းရဲ့ အနောက်မှာရပ်နေတဲ့ ကျော်မင်းသန်း အတွက်က လည်း အရမ်းကို ကြည့်လို့
ကောင်းတဲ့ မြင်ကွင်းကို တွေ့နေရတယ်မဟုတ်လား။ ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်လှုပ်ရှားမှုတွေ ကြောင့် မကြာခင်မှာပဲ
ယမင်းရဲ့ နို့သီးခေါင်းတွေ ဘရာဇီယာထဲက ထွက်လာတော့မယ်ဆိုတာ ယုံမှားစရာမရှိပါဘူး။
ယမင်းရဲ့ ယောက်ျားကလည်း
ယမင်းရဲ့ ရွှေရင်အစုံကို ရှေ့တည့်တည့်ကနေ ကြည့်နေတာမို့ ယမင်းရဲ့ ပုခုံးသိုင်းကြိုးမပါတဲ့ ဘရာက
တဖြည်းဖြည်း အောက်လျှောကျလာတာ သူသတိထားမိမှာပါ။ ဒါတောင်မှ သူက ဘာမှကို
ဝင်ပြောဖို့ အစီစဉ်ရှိပုံမရ၊ ဘာတွေ ဖြစ်နေတယ် ဆိုတာကိုပဲ စိတ်ဝင်တစားကြည့်နေပါသည်။
ယမင်း တယောက် သူ့နို့သီးခေါင်းတွေ ဘရာဇီယာအောက်က နေပေါ်လာတော့မှာ ကိုတွေးပြီး စိတ်လည်းလှုပ်ရ
ှား အသက်ရှုလည်း မြန်လာ ခဲ့ပါသည်။

ယမင်းရဲ့ နို့သီးခေါင်းတွေ ဘရာဇီယာအောက်ကနေ ထွက်မလာခင်လေးမှာပဲ ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်တွေက
ရပ်သွားတော့ ယမင်း တယောက် နည်းနည်း စိတ်ပျက်သွားပါတယ်။ ကျော်မင်းသန်း
က အခြေအနေကို သိပ်မသေချာဘူး ဖြစ်နေဟန်တူပါသည်။ သူစည်းကျော်သွားမှာလား
ဆိုတာကို စိတ်ပူနေတာလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ယမင်း အဖို့လည်း တကယ်တော့ မသေချာပါဘူး၊ သူ့ယောက်ျား
ကြည့်ရတာကလည်း သူ့သူငယ်ချင်းရဲ့ လက်တွေက ရပ်သွားတာကို စိတ်သက်သာရသွားတဲ့ ပုံပဲလား၊
သူ့ယောက်ျားရဲ့ လစ်မစ်က ဘယ်အထိလည်း ဆိုတာကို သူသိချင်ချင်ရင်တော့ ထပ်တိုးစမ်းရအုန်းမယ် ဆိုတာ
ယမင်း သဘောပေါက်သည်။

"အင်း ကောင်းလိုက်တာ အရမ်းကို စိတ်လည်း ပေါ့ပါးသွားတယ်၊ ဒီည ယမင်း
သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အပြင်မထွက်မိတာတောင် ခပ်ကောင်းကောင်းပဲ"

"ချစ်လေး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ကလပ်သွား ကတာထက် ပိုကောင်းတယ်မဟုတ်လား"

"ကလပ်မှာ သွားက တာလည်း ကောင်းပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အခုဟာကတော့ ပိုပြီး စိတ်အပန်းပြေသလိုပဲ"

" မယမင်း စိတ်အပန်းပြေတယ် ဆိုလို့ ကျနော် ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ"

ကျော်မင်းသန်းက ထိုင်ခုံတခုမှာ
ဝင်ထိုင်ရင်း ဝိုင်ကို နည်းနည်းစုပ်သောက်လိုက်ကာ ပြောလိုက်လေသည်။ ယမင်းက ကျော်မင်းသန်း
မျက်လုံးတွေ သူ့ရွှေရင်အစုံပေါ်က မလွဲနိုင်သေးတာကို မသိချင်ယောင်ဆောင် နေလိုက်သည်။ ကျော်မင်းသန်းက
စကားဆက်လိုက်သည်။

"မယမင်း က ကတာကို ကြိုက်တာလား"

ကျော်မင်းသန်းက စကားလမ်းကြောင်းပြောင်းဖို့ ကြိုးစားခြင်းလို့ ယမင်းထင်မိသည်။ သို့ရာတွင် သူ့မေးခွန်းက ယောကျ်ားတယောက်က မိန်းခလေးတယောက်ကို စကားစပြောရာတွင် မိန်းခလေး အပေါ်စိတ်ဝင်တစားရှိသလိုလို ဟန်ပြသော စကားလေသံပေါက်နေလေသည်။

"ဒီလောက်ကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုကျော်မင်းသန်းကရော"

"အိုး ကျနော်ကတော့ အကသမားမဟုတ်ပါဘူး၊ အထူးသဖြင့် ခုတလောကပေါ့။ ချိုမာ က ကတာကို လုံးဝ မကြိုက်ဘူး ဆိုတော့ မကဖြစ်တာ။ ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ်ထွက်ပြီး ကလပ်သွားကရမှာတော့ စိတ်မပါဘူးလေ"

"အို အခု ကိုကျော်မင်းသန်းမှာ ချိုမာ မှ
မရှိတော့တာ၊ ဘာမှ စိတ်နောက်ယှက်ဖြစ်စာမရှိတော့ဘူး၊ ယမင်း ယောကျ်ားကလည်း ယမင်း တခြားယောကျ်ားနဲ့ ကတာတို့ ဘာတို့လည်း စိတ်မရှိဘူး ဆိုတော့ ကိုကျော်မင်းသန်းရဲ့ ခြေကွက်တွေ ယမင်းနဲ့ ပြန်နွေးလေ့ကျင့်လို့ ရတာပေါ့။ ကိုကို ကလို့ကောင်းမဲ့ သီချင်းလေး ဖွင့်ပေးပါလား"

ယမင်း က သူ့ယောကျ်ား ဘယ်လို တုန့်ပြန်မယ်ဆိုတာတောင် စောင့်မကြည့်တော့ဘူး၊ သူ့အပြောနဲ့သူ ဆိုတော့ ဒီကိစ္စကို ကန့်ကွက်စရာလည်း အကြောင်းမမြင်ဘူး ဆိုတော့ သူခွင့်လွှတ်ရမှာပဲမဟုတ်လား။ ယမင်းက မတ်တပ်ထရပ်လိုက်ပြီး သူ့ဘလောက့်စ်တွေကို ပြန်မတင်ဖို့လုပ်လိုက်သည်။ သို့သော် သူ့ယောကျ်ားက ကန့်ကွက်လိုက်သံကြားလိုက်ရသည်။

"ချစ်က ခုမှ ရှက်လာလို့လားကွ"

ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။ ကိုကိုမျိုးသော်က ယမင်းကို အခု စိမ်ခေါ်နေတာလား။

"ဟင့်အင်း၊ အင်း ဟုတ်သားပဲ ကိုကိုက ကိုကို့မိန်းမ ဘရာဇီယာလေး တခုထဲနဲ့ ကနေတာကို စိတ်မရှိဘူး မဟုတ်လား"

ကိုကိုမျိုးသော်က ခပ်ပြုံးပြုံးပင် ခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်ပြီး သူ့ဖုံးကို ထုတ်လိုက်ကာ သီချင်းတပုဒ်ကို စမ်းဖွင့်လိုက်သည်။ ဧည့်ခန်းတွင်း ဘလူးတု စပီကာတွေမှ ခပ်ဟော့ဟော့ ဒန့်မြူးဇစ်
လေးတခု ထွက်လာခဲ့သည်။ ယမင်းက ကျော်မင်းသန်းကို လက်ဆန့်တန်းကာ ခေါ်လိုက်သည်။

" ကဲ ကိုကျော်မင်းသန်း လုပ်စမ်းပါအုန်း၊ ကိုကျော်မင်းသန်းရဲ့ ကကွက်လေးတွေ နည်းနည်း လောက်ပြပါအုန်း"

ကျော်မင်းသန်းက နည်းနည်းတော့ တွန့်ဆုတ်နေသေးသည်။ သို့ပေမဲ့ ခနလေးပါ။ မကြာခင်မှာပင် သူတို့ နှစ်ယောက် စည်းချက်ညီညီ ကခုန်နေကြလေတော့သည်။ များသောအားဖြင့်က တယောက်ကို တယောက်ပင်မထိကြပါ။ တခါတရံ လက်ကို လှမ်းကိုင်ပြီး တပတ်လှည့်ပေးတာတို့ စသည်လောက်တာ လုပ်ကြ ပါသည်။ ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ယမင်းမှာ မြူးဇစ်ပေါ်မှာ ဈန်ဝင်လာပြီး သူ့ကိုယ်လုံးလေး တကိုယ်လုံးကို တွန့်လိမ်ခါယမ်းကာ
ကနေမိတော့သည်။ သူ့ကိုယ်လုံးလေး လိမ်ခါလှုပ်ယမ်းမှုကြောင့် သူ့ဘရာဇီယာ မှာ လျှောကျသွားပြီး နို့တလုံးမှာ

ခုန်ထွက်လာတော့သည်။

"အို့"

ယမင်းက ကမန်းကတမ်း ဘရာဇီယာကို ဆွဲတင်ကာ သူ့ ရင်သားတွေကို ဆွဲဖုံးလိုက်လေသည်။
သို့သော်လည်း ထိုသို့ကနေမှုက ကြောင့် ဘရာဇီယာကလည်း ခနခန လျှောကျနေရာ ယမင်းက တခစ်ခစ်
ရီနေမိသည်။ ကျော်မင်းသန်း မျက်လုံးများကလည်း ယမင်း ရင်သား အစုံမှ လွှဲဖယ်၍
မရနိုင်တော့ပေ၊ ဘယ်တော့ ဘရာလျှောကျအုန်းမလဲ မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် စောင့်ကြည့်နေမိလေသည်။ ယမင်း
အဖို့လည်း ကြက်သည်းကလေး များ ပင်ထလာအောင် စိတ်လှုပ်ရှားမှုဖြစ်ရလေသည်။ နည်းနည်းကြာတော့
ပိုလည်း ရဲလာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း နောက်တခါ ဘရာလျှောကျလျှင် ပြန်မတင်သည့်အခါ
အချိန်ဆွဲပြီးလုပ်လို့ရအောင် လက်နှစ်ဖက်ကို မြှောက်၍ ကနေလေသည်။ ယမင်းက
ကိုကိုမျိုးသော်ကို ကျောပေးကာ ကနေခြင်းဖြစ်သော်လည်း၊ တချက်တချက် ကိုကိုမျိုးသော့်ဘက်သို့
လှည့်ကာ သူဘယ်လို အခြေအနေဖြစ်နေသည်ကို သိအောင်ပြလေသည်။ ကိုကိုမျိုးသော့်ကြည့်ရသည်မှာလည်း
သူ့မိန်းမ ဘရာကို ဆွဲဆွဲတင်နေရသည်ကို ရီချင်သလိုလို မျက်နှာဖြင့် ကြည့်ရင်း သူ့ဝိုင်ခွက်ထဲမှ ဝိုင်ကို သာ
စုပ်သောက်နေလေသည်။

သီချင်းတပုဒ်ဆုံးသွားတော့ ယမင်းတယောက် တခစ်ခစ်နှင့် သဘောကျစွာ ရီမောမိလေသည်။

" ကဲ ယမင်း အပြင်ထွက်ပြီး ကလပ်တွေမှာ သွားကရင် အဲလို ဖြစ်နေမယ်လို့ ကိုကိုက ထင်သလား"

"မထင်ပါဘူး အချစ်ရယ်။ ဒါပေမဲ့ ......"

"ဒါပေမဲ့ ကိုကို စိတ်မရှိပါဘူး ပေါ့ဟုတ်လား၊"

ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော့်ကို စကားဖြတ်ကာပြောလိုက်သည်။

"အဲဒါအပြင်၊ အခု ကိုကို့သူငယ်ချင်းနဲ့ ယမင်း ဆက်ကနေရင်လည်း စိတ်မရှိ သဝန်မတိုဘူး မဟုတ်လား"

"ဒါပေါ့ အချစ်ရဲ့၊ အချစ်သာ စိတ်ချမ်းသာမယ် ပျော်မယ်ဆိုရင် ဘာဘဲလုပ်လုပ်"

ကိုကိုမျိုးသော်က ပြန်ဖြေလိုက်ရင်း သူ့ဖုံးပေါ်မှ
သီချင်းကို ပြောင်းလိုက်သည်။ ဒီတခါတော့ သီချင်းအနှေး၊ စလိုးဒန့်စ် တီးလုံး။

"ကြည့်ရတာတော့ ဒီဂျေ က မှ ပြောင်းသွားပြီထင်တယ်"

ယမင်းက ပြောပြောဆိုဆို ကျော်မင်းသန်းရဲ့
ပခုံးကို လှမ်းတွယ်လိုက်ပြီး ကျော်မင်းသန်းရဲ့ ရင်ခွင်ထဲ ဝင်လိုက်သည်။ သူ့ယောက်ျားက သူ့သူငယ်ချင်းနဲ့
ကိုယ်ခန္ဓာအထိအတွေ့အထိကို စိမ်ခေါ်နေမှတော့ သူက ဘာလို့
ဘွာခတ်နေရမှာလဲ။ကျော်မင်းသန်းက သူ့လက်တွေကို ဘယ်နားထားရမှန်းမသိဖြစ်နေသည်၊ ကံအားလျော်စွာ၊

ယမင်းရဲ့ တင်ပါးအထက်ခါးပေါ်မှာ ကျနေတဲ့ ဘလောက်စ်အသားပေါ်မှာ ကိုင်ထားလိုက်ပါသည်။
ယမင်းကတော့ အဲလို ဟန်ဆောင်ပန်ဆောင် ရိုးသားပုံပြနေတာကို ခွင့်မလွှတ်နိုင်တော့ပေ၊ သူက
သူ့ယောက်ျားရဲ့ လစ်မစ်
အဆုံးစွန်ကို စမ်းမယ်လို့ စိတ်ဆုံးဖြတ်ထားပြီးပြီ မဟုတ်လား။ နောက်တဆင့်ထပ်တိုးရပေမည်။

"နေအုန်း အဲဒီဘလော့က်စ် ကြီးက ရှုတ်နေတယ်"

ယမင်းက ပြောလည်းပြော လက်ကလည်း သူ့ဘလော့စ်အင်္ကျီကို ခါးအောက် သူ့တင်ပါးများမှာ
တွန်းချပြစ်လိုက်လေသည်။ အခုတော့ သူဝတ်ထားသည့် ဘလောက်စ်ဒရက်စ် အင်္ကျီမှာ ကြမ်းပေါ်မှာ
ပုံသွားသဖြင့် အပေါ်ပိုင်း ဘရာဇီယာ အောက်မှာတော့ ဖင်ကြားညှပ်ဘောင်းဘီ အဖြူတထည် တို့သာ
ကျန်ခဲ့တော့သည်။ နောက် ကျော်မင်းသန်း လည်ဂုတ်ကို
ပြန်လည်တွဲခိုကာ ပြန်ကလေသည်။ ကျော်မင်းသန်းအတွက်က လည်း ရွေးစရာလမ်းမရှိတော့ အဝတ်မဲ့နေသော
ယမင်း၏ခါးလေးကို လှမ်းကိုင်ကာ ဆက်ကနေရလေတော့သည်။
ယမင်းက သူ့တင်ပါး ဝိုင်းဝိုင်းကြီးများကို လှုပ်ခါပြီးက နေသဖြင့် ကျော်မင်းသန်း လက်ဖဝါးတွေက
သူ့အသားပြင်ပေါ်မှာ ပွတ်သတ်နေသလို ဖြစ်နေသည်။ ထို့အပြင်သူ့ယောက်ျား ကို ကျောပေးကာ
ကနေခြင်း ဖြစ်သဖြင့် သူ့ဖင်ကြားညှပ်ဘောင်းဘီနှင်း တင်ပဆုံသားကြီးများက လည်း သူ့ယောက်ျားကို
မျက်စေ့အရသာ ခံဖို့ ပြနေသလို ဖြစ်နေလေသည်။

ယမင်း မှာ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ ဘရာတခု၊ ပင်တီတခု၊ နှင့် ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်သာ ဝတ်ထားပြီး ၊
အခန်းထဲရှိ ကျန်ယောက်ျားသား နှစ်ယောက်မှာ အဝတ်အစားအပြည့်အစုံနှင့်
ဖြစ်နေလေရာ၊ တမျိုးတော့ ဖြစ်နေလေသည်။

"ကိုကျော်မင်းသန်း ကိုကျော်မင်းသန်းလက်တွေက အငြိမ်မနေလည်း ယမင်း ယောက်ျားက
ဝန်မတိုတတ်ဘူးနော် စိတ်မပူနဲ့"

ယမင်းက ကျော်မင်းသန်းကို တိုးတိုးလေး ပြောသလိုနှင့် သူ့ယောက်ျား
ကြားလောက်သည့်အသံနှင့်ပြောလိုက်သည်။ နောက်သူ့ယောက်ျားကိုပင်လှည့်မကြည့်တော့ပဲ။

"ဟုတ်တယ်မလား ကိုကို နော်"

ဟုဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

"အိုး ငါ့အတွက်ကြောင့်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့ ဟေ့ကောင်၊ ငါ့မိန်းမ ဘယ်လောက်အထိ
ခွင့်ပြုမယ်ဆိုတာကို ပဲ မင်းစိတ်ပူကွ"

ကြည့်၊ ကိုကိုမျိုးသော်က ယမင်းကို ဒီထက် နောက်တဆင့်ပိုတက် ချင်လာအောင် ဆွပေးလိုက်သလိုပဲ။
ယမင်းက နောက်ပြန်ဆုတ်တော့မည်မဟုတ်ကြောင်းကို၊ ကိုကိုမျိုးသော် အနေနဲ့ ဒီလောက်ဆို သိသင့်နေပြီ။
အထူးသဖြင့် ယခုအချိန်မှာ ကျော်မင်းသန်း ရဲ့ ဂရုစိုက်ခံရမှုအပေါ်မှာ ယမင်း
ဘယ်လောက်ကြည်နူးနေတယ် ဆိုတာ အသိသာကြီးပေါ်လွင်နေသည်မဟုတ်ပါလား။ သူ့ယောက်ျား ကလည်း

နည်းနည်းလေးမှ သဝန်တိုသည့်ပုံ ကို မပြ၊ ယခုတော့ သူ့ အပြုအမူတွေက ယမင်းနှင့် အငြင်းအခုန်ဖြစ်တုန်းက သူအမှန်တိုင်း ပြောခဲ့သည် ဆိုတာကို သက်သေပြ မှုသက်သက် မဟုတ်တော့ဘူး ဆိုတာ ထင်ရှားလာခဲ့ပြီ။သို့ပေမဲ့ ကိုကိုမျိုးသော်က သူ့ကို လုံးဝ တားဆီးမဲ့ အရိပ်အယောင်မပြမှ တော့ ယမင်း ကရော ဘာလို့ နောက်တွန့်နေရတော့မှာလဲ။

"အို ယမင်း က အေးဆေးပါ..အခုတောင် ယမင်းက ကိုယ့်အင်္ကျီတခုလုံး ချွတ်ထားပေးပြီပဲ၊ ကိုကျော်မင်းသန်း လက်တွေက နည်းနည်း လှုပ်ရှားပေးမှ တရားမှာပေ့ါလေ၊ ဟုတ်ပလား"

ကျော်မင်းသန်းက သူ့လက်ဖဝါးတွေကို ယမင်း ရဲ့ ကျောပြင်မှာ အထက်အောက် လှုပ်ရှားပွတ်သပ် ပေးစ ပြုလာပါသည်။ သူ့လက်ဖဝါး အထိအတွေ့က ယမင်း ကို တုန်ခါ သွားစေပြီး၊ ဒီထက်ပိုလိုချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေလည်း ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရပါသည်။ ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်ချောင်းထိပ်ကလေးတွေက ယမင်းရဲ့ ပင်တီ အနားသတ်လေးတွေကို ပွတ်ဆော့ကစားနေသည်။ ယမင်းက ကျော်မင်းသန်းကို ပြုံးပြပြီး၊ လက်နောက်ပြန်ဖြင့် ကျော်မင်းသန်း လက်တွေကို ဆွဲယူလိုက်ပြီး သူ့ရဲ့ လုံးကျစ်နေတဲ့ တင်သားတွေပေါ်ကို တိုက်ရိုက် တင်ပေးလိုက်လေသည်။ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်ဖဝါး တွေနှင့် သူ့ယောကျ်ားရဲ့ မျက်လုံးအစုံ ကအာရုံ စိုက်နေတဲ့ သူ့တင်ပါးတွေကို ယမင်းက စက်ဝိုင်းလို လှုပ်ရှား ပေးလိုက်သည်။ ကျော်မင်းသန်း တယောက် အဲဒီလောက်တော့ တင်းမခံနိုင်ပါ၊ သူ့လက်ဖဝါးကြီး နှစ်ဖက်ဖြင့် အိစက်နေသော ယမင်း တင်သားနှစ်ဖက်ကို အားရပါးရ ဆုပ်နယ်ပေးနေမိတော့သည်။ နောက်တော့ တဖြည်းဖြည်း ရဲတင်းလာပြီးတော့ ယမင်း တင်ပါးကြီးတွေ လို စက်ဝိုင်းပုံ ဆုပ်နယ်လိုမ့်လူး ဆော့ကစားနေပြီး အသက်ရှူသံလည်း ပြင်းထန်လာတော့သည်။

သူ့ယောကျ်ား ဘယ်လို များနေမလဲ သိချင်တာနှင့် ယမင်းက သူ့ယောကျ်ားထိုင်နေတဲ့ဘက်ကို မျက်နှာလှည့်ပြီး ကျော်မင်းသန်း ဘက်ကို သူ့တင်ပါးကြီးများ ကော့ရင်း လှုပ်ရှားပေးနေလိုက်သည်။ ကိုကိုမျိုးသော်က ပါးစပ်လေး အဟောင်းသားဖြင့် ယမင်းကို ကြည့်နေလေသည်။ သူ့ဝိုင်ခွက်ကို လက်က ကိုင်ထားရင်းက သူ့ရှေ့က ယမင်းတို့ အတွဲကို စိတ်ဝင်တစားကြည့်နေသည်ကိုသာ တွေ့ရလေသည်။

"ခုထိ သဝန်မတိုသေးဘူးလား"

ယမင်းက အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကို ကိုက်ကာ မေးလိုက်သည်။ ကိုကိုမျိုးသော်က မြင်ကွင်းကို မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေရင်းက ခေါင်းကိုသာ အသာယမ်းပြလေသည်။

ကျော်မင်းသန်းက သူ့ပေါင်ခွဆုံဖြင့် ယမင်း ဖင်ကြီးကို ထောက်ပွတ်ပေးနေရင်းက သူ့လက်တွေက ယမင်း ရှေ့ပိုင်းကို နယ်ကျွံလာကြသည်။လက်တဖက်က ယမင်းရဲ့ ဗိုက်သားလေးကို ပွတ်သတ်နေရင်းက တဖက်က တဖြည်းဖြည်းနှင့် အပေါ်တက်လာပြီး ဘရာဇီယာ အောက်အနားလေးကို ပွတ်သတ်ပေးနေလေသည်။ ယမင်း နှင့် ကျော်မင်းသန်းတို့ နှစ်ယောက်စလုံး၊ တီးလုံး ရဲ့ စည်းဝါးနှင့်အညီ လှုပ်ရှားတွန့်လိန်ကာ ကနေကြသည်။ ကျော်မင်းသန်း လက်က ယမင်း ဘရာဇီယာ အနားစောင်းလေး တွေ ကနေ အောက်ကို ပြန်ဆင်းသွားကာ ယမင်းရဲ့ ပေါင်တန်တို့ကို ပွတ်သတ်ပေးနေပြန်သည်။

ယမင်းက သူ့ဖင်ကြီးကို အနောက်ဖက်သို့ ကော့ပေးရင်း လှုပ်ရှားပေးလိုက်ရာ ကျော်မင်းသန်းတယောက် စိတ်ကြွနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း မာကြောကြော ပူနွေးနွေး အထိအတွေ့က သက်သေပြနေတာကို ခံစားသိနေရလေသည်။ ယမင်း ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရ လက်မလွှန်ခင်ဒီမျှနဲ့ ရပ်လိုက်ကြရင် ကောင်းမလားဟု ဖြတ်ကနဲ အတွေး ဝင်မိသော်လည်း၊ သူ့ရဲ့ အသွေးအသား ဆန္ဒတွေက ပိုအားကောင်းနေနေသည်။ ကျော်မင်းသန်းရဲ့ မာတောင်နေသည့် အကောင်ကြီးကို ယမင်း ဖင်နှစ်လုံးကြားထဲ ပွတ်သတ်ပေးနေသည့်အရသာကိုလည်း ယမင်း က ကြိုက်နှစ်သက်နေလေသည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ သူ့ကိုယ်သူ အရမ်းကို မိန်းမ ပျက်နှင့်တူပြီး၊ မဟုတ်တာကို လုပ်နေသလို ဖြစ်နေရပြီး အပြစ်ရှိသည်ဟုလည်း မခံစားရခြေ။ ဘာလို့လဲ ဆိုတော့ သူ့ယောက်ျားတယောက်လုံးက ရှေ့တည့်တည့်မှာ ရှိပြီး သူ့ရဲ့ သဘောတူညီချက်ကိုလည်း ရထားတာကိုး။

နောက်တကြိမ် ကျော်မင်းသန်း လက်ဖဝါးတွေက သူ့ဗိုက်သားလေးတွေကို ပွတ်ပြီး အပေါ်ပြန်တက်လာကာ ဘရာဇီယာ အနားကို ရောက်လာသည့်အချိန်မှာတော့၊ ယမင်းက သူ့လက်နောက်ပြန်ဖြင့် ကျော်မင်းသန်း လည်ကုတ်ကို လှမ်းဆွဲလိုက်ပြီး သူ့ခေါင်းကိုလည်း နောက်ပြစ်ကာ ကျော်မင်းသန်းလည်ပင်းနားခို၍။

" လုပ်လေ"

ဟု တိုးတိုးလေး အားပေးလိုက်လေသည်။ ကျော်မင်းသန်း လက်ဖဝါးတွေက ဘရာပေါ်မှ ပင် ယမင်း ရွှေရင် အစုံကို အုပ်ကိုင်ကာ ဖွဖွလေး ဆုပ်နယ်လာတော့သည်။ ကျော်မင်းသန်းက ဘရာပေါ်မှ သူ့နို့တွေကို ကိုင်တာတောင်မှ ယမင်းတယောက် နည်းနည်း နှံးချင်လာသည်။ကျော်မင်းသန်းရဲ့ နောက်လက်တဖက်က အပေါ်ဘက်ကို တက်လာပြီး ဘရာက ပင့်တင်ပေးထားလို့ အပေါ်သို့ မို့မောက်ထနေတဲ့ နို့အပေါ်ပိုင်းကို လာပွတ်လေသည်။ ယမင်းတယောက် အရမ်းကို အသက်ရှူမြန်လာရသည်။ ဘာတွေ ဖြစ်နေပြီလဲ။ သူ့ယောက်ျားကို ကြည့်လိုက်တော့လည်း ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ကြည့်နေသည်၊ မျက်လုံးတွေက စိတ်ဝင်တစားနှင့်၊ ရပ်ခိုင်းမည့်အခြေအနေတော့မရှိ။ ထိုအချိန်မှာပင် သီချင်းက ဆုံးသွားသည်။

သုံးယောက်စလုံး သီချင်းသံရပ်သွားတော့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့။ ဖုတ်ဝင်နေရာက လန့်နိုးသလိုဖြစ်နေကြသည်။ ကျော်မင်းသန်း ကလည်း အခုမှ သူ့လက်တွေက ဘယ်နေရာရောက်နေသည်ဆိုတာကို သတိရသလိုဖြင့် ယမင်း နို့တွေပေါ်ကနေ ကမန်းကတမ်း ဖယ်လိုက်သည်။ ကိုကိုမျိုးသော်က လည်း ကမန်းကတန်း သူ့ဖုံးကို ထုတ်ကာ နောက်သီချင်းတပုဒ်ကို ရွေးနေလေသည်။ ကိုယ်လုံးတီးနီးပါး ဖြစ်နေတဲ့ သူ့မိန်းမ နဲ့ သူ့မိန်းမကို ဖက်ပြီး သမနေတဲ့ သူငယ်ချင်း တို့ကို ငေးမောကြည့်နေမိသဖြင့် နောက်ဘာသီချင်း ဖွင့်မည်ဆိုတာကို စီစဉ်မထားမိခဲ့ခြေ။ ယခုမှ ကမန်းကတမ်း ဘယ်သီချင်းဖွင့်ရကောင်းမလဲ ပြူးတူးပြဲတဲ ရှာနေရလေသည်။

ကိုကိုမျိုးသော် နောက်သီချင်းတပုဒ်မဖွင့်ရခင်မှာပဲ ကျော်မင်းသန်း ဘောင်းဘီရှေ့အိပ်ထဲ ထည့်ထားသော ဆဲဖုံးက ထမြည်လေသည်။ ယမင်း ဖင်ကြီးမှာ တုံကနဲ ဖြစ်သွားသဖြင့် တခစ်ခစ် ပင်ရီမိလေသည်။

" ကိုယ်ဖုံးခနပြောလိုက်အုန်းမယ်နော်"

ကျော်မင်းသန်းက ဖုံးကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ခွင့်တောင်းကာ အခန်းပြင်သို့ လျှောက်ထွက်သွားလေသည်။ ယမင်းက ကျော်မင်းသန်းတယောက် သူ့ပစ္စည်းကြီးဘောင်းဘီအောက်က ဖောင်းထနေသည်ကို သူများမရိပ်မိအောင် ကုန်းကုန်း ကုန်းကုန်းနှင့် လျှောက်ထွက်သွားတာကို သဘောကျသဖြင့် ပြုံးကြည့်နေမိလေသည်။

"ကဲ"

ယမင်း က သူ့ယောကျာ်းရှေ့
ခုနက အနိုပ်ခံခဲ့သည့် ကွပ်ပြစ်ဆိုဖာ ပေါ်ထိုင်ချလိုက်ရင်း စကားဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

"ချစ်လေး တော့ ကိုကို့ ကို ဝန်ခံရတော့မယ်။ ကိုကို့ ရဲ့ ပုံစံက တကယ့်ကို တည်ငြိမ်နေတာပဲ"

"ကိုပြောသားပဲ အချစ်ကလဲ"

"ဟုတ်ပါတယ် ကိုကိုပြောပါတယ်၊ ကိုကိုက တကယ့်ကို ဘယ်လိုမှ မခံစားရဘူးနော် ယမင်း တညနေလုံး ဒီလောက် ကိုကို့သူငယ်ချင်းနဲ့ လုံးထွေးနေတာကို"

"ဟင့်အင်း၊ အဲလို ဂရုစိုက်ခံရတာကို အချစ် သဘောကျ ပျော်ရွှင်မယ် ဆိုရင် ကိုကိုကလည်း အချစ်အတွက် ပျော်ပါတယ်ကွ"

"ဟွန့် ယမင်း က ကိုကို့သူငယ်ချင်းနဲ့ ကိုယ်တုံးလုံးနီးပါးချွတ်ပြီးကနေတာရော ဘယ်လိုမှ မနေဘူးလား"

ကိုကိုမျိုးသော်က ပုခုံးကို တွန့်ပြီးပြန်ပြောလိုက်သည်။

"ကိုကိုတို့က ကျော်မင်းသန်း စိတ်ဓါတ်ကျနေတာကို စိတ်ဖြေဖျောက်ပေးချင်တာမဟုတ်လား၊ အဲဒါလည်း အလုပ်ဖြစ်ပုံပေါ်တယ်လေ"

"နောက်ပြီးတော့..ကိုကျော်မင်းသန်းကို ယမင်း နို့တွေ
နယ်၊ ဖင်တွေ ဆုပ်နယ်ခံ နေတာတောင်မှ ဂရုမစိုက်ဘူးနော်"

ကိုကိုမျိုးသော်တယောက် ယမင်းက ခုနအဖြစ်အပျက်တွေကို လုံးစိပတ်စိ ပြန်ပြောပြနေတာကို ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် နားထောင်နေလေသည်။နောက်မှ၊

"အချစ် အချစ်စိတ်ပျော်ဖို့လည်းလိုပါတယ်ကွာ၊ တခါတလေတော့ ပျော်သင့်တာပေါ့၊ နို့မို့ ခလေးအလုပ်အိမ်အလုပ်တွေနဲ့ပဲ စိတ်ပင်ပန်းနေရတာမဟုတ်လား"

ကိုကိုမျိုးသော့်စကားတွေက ရိုးရိုးသားသား စိတ်ရင်းမှန်ဖြင့် ပြောနေတယ်ဆိုတာတော့ သိသာပါသည်၊ သို့သော်လည်း ဒီထက်ပိုအုန်းမယ် ဆိုတာကို ယမင်း စိတ်ထဲမှာ ခံစားနေရလေသည်။

" ကိုကို ဟာလေ တခါတလေကျရင် အပိုတွေ အရမ်းပြောတတ်တာပဲ"

"ဟင်... ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ခု ကိုကို ဘာလုပ်၊ ဘာပြောလိုက်လို့လဲ"

"ဟုတ်ပါပြီ၊ ယမင်း ဝန်ခံပါတယ်၊ ယမင်း ဒီည အရမ်းကို စူပါဆက်ဆီ ဖြစ်တယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ခံစားရပါတယ်၊ ယမင်းက သူများဂရုစိုက်တာကို ခံချင်ပါတယ်။ နောက် ကိုကို
က ကိုကို့ရှေ့မှာ အဲလို ဖြစ်အောင်လုပ်ဖို့တွန်းပေးတာ ယမင်း စိတ်ကို အရမ်း ထစေတယ်သိလား"

" အဲဒါကောင်းတာမဟုတ်လား"

"ဒါပေမဲ့ ခနလောက်၊ အဲဒီ အပိုဆာဒါးတွေ ခနလောက်ဘေးဖယ်လိုက်စမ်းပါ၊ ဥပမာ ယမင်းကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် စိတ်အပန်းပြေစေချင်တာတို့၊ ကိုကျော်မင်းသန်းကို
စိတ်ခါတ်ကျနေတာတွေ ပေ့ါပါးသွားအောင်တို့၊ အဲဒါတွေ အပြင် ကိုကိုလည်း သဘောကျနေတယ် ဆိုတာကို ဟန်ဆောင် မနေစမ်းပါနဲ့"

ယမင်းက ရှေ့ကို ကုန်းလိုက်ပြီး သူ့ယောက်ျားရဲ့ ပေါင်ခွဆုံကို လှမ်းကိုင်လိုက်သည်။ သူထင်သည့်အတိုင်းပင် ကိုကိုမျိုးသော့် ကောင်ကြီးကလည်း မာတောင်နေသည်။

" ကိုကို ဟန်ဆောင် သိပ်မကောင်းပါဘူးကွာ"

ကိုကိုမျိုးသော်က ဘာမှ ပြန်မပြော၊ သို့သော် သူ့မျက်လုံးတွေက ယမင်း ပြောတာ မှန်ကြောင်း အရိပ်တွေ မြင်နေရသည်။ ယမင်းက ဘောင်းဘီပေါ်မှ ပင်
ကိုကိုမျိုးသော့်ကောင်ကြီးကို ပွတ်ပေးရင်းက မေးခွန်းတွေ ဆက်ထုတ်လာသည်၊ ဒီတခါတော့ ညှသံလေးဖြင့်၊

"ကိုကို က ယမင်းကို အဲလိုမျိုး လုပ်နေတာကို ကြည့်ချင်နေတယ်မဟုတ်လား"

ကိုကိုမျိုးသော်က စကားပြန်မပြော၊ အသက်ရှူသံသာ ပြင်းလာသည်။

" ကိုကို က ယမင်း ကို တခြားယောက်ျား အကိုင်အတွယ်အပွတ်သတ်ခံတာကို ထိုင်ကြည့်ရင်း စိတ်တွေ ကြွနေတယ်မဟုတ်လား၊ ဒီညလည်း ကိုကိုသူငယ်ချင်း ယမင်းကို ကိုကို့ရှေ့မှာ ကိုင်တွယ်နေတာကို ကြည့်ရင်း ဖီးတွေ တက်နေတယ်မဟုတ်လား"

ယမင်းက စကားပြောတာ ခနနားပြီး သူ့ယောက်ျားကို အသာနမ်းလိုက်သည်။

"ယမင်း ထင်တာက တော့ ကိုကိုက ကိုယ့်မိန်းမ ကို ခပ်ထထ ကောင်မတယောက် ရှနေသလို နေတာကို ကြည့်ချင်နေတာမဟုတ်လား၊ ယမင်းထင်တာတော့ ကိုကိုက ခု ယမင်းကို ဆက်ပြီး လုပ်စေချင်သေးတယ်မလား"

ကိုကိုမျိုးသော်က ပြန်မဖြေ၊ သို့သော်လည်း သူ့မျက်လုံးတွေက တော့ လိမ်လို့မရ။

"ကဲ ယမင်း ပြောတာ မှန်တယ် ဆိုတာကို ဝန်ခံလိုက်"

ယမင်းက သူ့လက်ကို ကိုကိုမျိုးသော့် ပစ္စည်းကြီးပေါ်ကိုင်ထားရာမှ လွှတ်လိုက်ကာ မတ်တပ်ထရပ်လိုက်သည်။ သူ့ယောကျ်ားကို စိမ်ခေါ်သလို မျက်လုံးချင်း ဆိုင်ကြည့်လိုက်သည်။

"ကဲပြော၊ ကိုကိုက ယမင်းကို အဲလို အပြုအမူတွေ လုပ်ဖြစ်အောင်
တွန်းအားပေးနေတာက ကိုကိုလည်း ဖီးလာလို့မဟုတ်လား၊ ယမင်းက တော့ ဝန်ခံတယ်
ယမင်းကြိုက်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ယမင်းကို ကိုကို အမှန်တိုင်း မပြောရင်တော့ ယမင်း ဒီနေရာ၊
ဒီအဆင့်မှာပဲ ရပ်လိုက်တော့မယ်"

"အင်း အချစ်ရေ အရမ်းကို မိုက်တာပါကွယ်.. ကိုကို ထင်ထားတာထက်တောင် ပိုပြီးဖီးလာပါသေးတယ်ကွာ"

ယမင်းက ပြုံးလိုက်သည်၊ သူ့ယောကျ်ား က သူစိတ်ကူးယဉ်ခဲ့ဘူးတယ်လို့ ပြောနေတာမဟုတ်လား။

"အဲလို ဝန်ခံတာကို ကြားရတာ ဝမ်းသာတယ် ကိုကို"

ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော့်
ဆိုဖာ လက်ရမ်းမှာထိုင်ရင်းက ကိုကိုမျိုးသော့် ကောင်ကြီးဆီကို လက်ပြန်လှမ်းလိုက်သည်။

"ကိုကို က ဒီထက်ပိုပြီးမြင်ချင်သေးလား"

ကိုကိုဇော်က ခေါင်းကိုသာ ငြိမ့်လို့ အဖြေပေးနိုင်လေသည်။သူ့ရဲ့ မျက်လုံးတွေက တော့
စိတ်အားထက်သန်မှုတွေ ပြနေသည်။

"ကောင်းတယ် ယမင်းလည်း ဆက်လုပ်ချင်တယ်.. ကိုကို က တော်တော့လို့ မပြောမချင်း မတော်ဘူးနော်"

ယမင်းက သူ့ယောကျ်ားကို ကုန်းနမ်းလိုက်သည်၊ သူတို့ နှစ်ယောက် ရမက်ပြင်းပြင်းနှင့်
နှုတ်ခမ်းချင်း စုပ်နမ်းနေမှုကြောင့်၊ ကျော်မင်းသန်း အခန်းထဲ ပြန်ဝင် လာတောင် သတိမထားမိလိုက်ကြချေ။

" အိုး ဆောရီးကွာ ငါရှောင်ပေးပါ့မယ်"

ကျော်မင်းသန်းက ပြန်ဝင်လာလာခြင်း မြင်လိုက်ရသောမြင်ကွင်းကြောင့်ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

"အိုမဟုတ်တာ"

ယမင်းက ကျော်မင်းသန်းဘက်သို့လှည့်ပြုံးပြလိုက်ရင်းပြောလိုက်သည်။
ကိုကိုမျိုးသော့် ကောင်ကြီးပေါ်မှ သူ့လက်ကိုတော့ မရုတ်သွားသေးပေ။ ကျော်မင်းသန်းက ယမင်းလက်တွေက
ဘာလုပ်နေသည်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသည်။ ယမင်းက သူ့လက်ကို

ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်ရုတ်လိုက်ပြီး မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။

"အရေးတကြီးဖုံးလား ကိုကျော်မင်းသန်း"

" အိုး ဟို ချိုမာ ပါ၊ ကျနော့် အခန်းထဲက သူ့ပစ္စည်း တွေ ပြန်လိုချင်လို့တဲ့"

"အင်း အဲဒီဖုံး ကြောင့်တော့ ကိုကျော်မင်းသန်း စိတ်ဓါတ်ပြန်မကျသွားပါဘူးနော် ဟုတ်လား"

ယမင်းက သူ့တကိုယ်လုံးကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ရှုစားနေသော၊ ကျော်မင်းသန်း ရှေ့မှာ သူ့ကိုယ်လုံးကို မော်ဒယ်တွေ လမ်းလျှောက်သလို လှုပ်ခါ လျှောက်ပြရင်း လှမ်းမေးလိုက်ပါသည်။ ကျော်မင်းသန်းက၊

"ဘယ်ကလာ ကျနော်က အခု မှ အရမ်းကို စိတ်ဓါတ်က မြောက်တက်နေတုန်းရှိသေးတာ၊ အဟဲ"

"ကောင်းတာပေါ့၊ ဒါဆိုလည်း ယမင်းက ကိုကျော်မင်းသန်းကို စိတ်ဖြေဖျောက်ပေးဖို့မလိုတော့ဘူးပေါ့"

ယမင်းက ကျော်မင်းသန်း လက်မောင်းကို
သူ့လက်ဖဝါးလေးဖြင့် ပွတ်ကာ လှမ်းပြောလိုက်လေသည်။ ကျော်မင်းသန်းက ပြုံးဖြဲဖြဲဖြင့်၊

"ဒါပေမဲ့ စိတ်ကတော့ ပိုပျော်ရလေ ကောင်းလေ ပဲ မဟုတ်ဘူးလားလို့"

"အဲလို စိတ်မျိုးရှိတာ သိရလို့ ဝမ်းသာပါတယ်တဲ့ ရှင် ခစ်ခစ်"

ယမင်းက ပြောပြောဆိုဆို ကျော်မင်းသန်းလက်ကို ဆွဲကာ အခုနက ကွပ်ပြစ်ဆိုဖာလေး ရှိရာသို့
ဦးဆောင်သွားလေသည်။

"ယမင်းက လည်း အိမ်ရှင် ဆိုတော့ ဧည့်ဝတ်ကျေအောင် ကိုယ့် ဧည့်သည် စိတ်ပျော်ရွှင်ဖို့ ပြုစုပေးရမဲ့
တာဝန်ရှိတယ်မဟုတ်လား၊.. ကိုကို သီချင်းလေး တွေ ပြန်ဖွင့် ပေးပါအုန်း"

ဒီတခါ ကိုကိုမျိုးသော်ဖွင့်လိုက်သည့် တီးလုံးကြောင့်
ယမင်း သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်မိသည်။ သူတို့ ချစ်တင်းနှောရင် ဖွင့်နေကြ တီးလုံးတွေထဲ မှ တပုဒ်ဖြစ်လို့ပေါ့။
ယမင်းကအဲလို တီးလုံးလေး တွေနဲ့ ဆိုရင် ပိုပြီး ခံစားမှုရသ ပိုရသလိုပဲလေ။

ယမင်းက ကျော်မင်းသန်းကို ခုံပေါ်မှာ ထိုင်ခိုင်းလိုက်ပြီးမှ မြူဇစ် ရဲ့ စည်းချက်နှင့်အတူ သူ့ကိုယ်လုံးလေး ကို လှုပ်ခါ ကလေသည်။ ယမင်း၏ ဘရာ၊ ပင်တီနှင့် ဒေါက်မြင့်ဖိနပ်သာ စီးထားသော ကိုယ်လုံးဖွံ့ထွားထွား ၏ စည်းချက်နှင့်နှင့်အတူ လှုပ်ရှားနေမှုကို စူးစိုက်ကြည့်နေသော ကျော်မင်းသန်း ၏ မျက်လုံးအစုံက ဒီထက်ပိုပြီး မြင်ချင်သည်ဟု တောင်းဆိုနေသည်။ ယမင်း ဘယ်လို ငြင်းဆန်ရက်မှာလဲ။

ယမင်းက ဘရာဇီယာ ဂျိတ်ရှိတဲ့ နေရာကို လက်လှမ်းလိုက်သည်။ သူ့ဘရာဇီယာ ဂျိတ်က
ရှေ့ဘက် ရွှေရင်နှစ်မွှာကြားမှာ ရှိနေသည်။ သူ့ရင်တွေ တဒိတ်ဒိတ်ခုံနေသည်၊ သို့ပေမဲ့

သူ့လက်တွေက ထူးထူးခြားခြား တည်ငြိမ်နေသည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဒီအဆင့်က တော့ သူဖြတ်ကျော်မှ ဖြစ်မည်ဟု သူသိနေသည်။ လုပ်လည်း လုပ်ချင်သည့်ဆန္ဒရှိနေသည်။

ဘေးက ဆိုဖါပေါ်မှာ ထိုင်နေသည့် ယမင်း ယောက်ျားနှင့် ယမင်း မျက်လုံးချင်း မဆုံမိအောင် ကျိုးစားနေရသည်။ ယမင်း အနေနှင့် သူ့ယောက်ျား ထပြီး ကန့်ကွက်မည်မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ သေခြာနေတာပဲလေ၊ ယမင်းက ကျော်မင်းသန်း အတွက် သီးသန့် ပွဲလေး ဖြစ်အောင် ဖန်တီးနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ယမင်း ကာမဆန္ဒတွေ တခြား ယောက်ျား သား တဦးပေါ်ကို တက်ကြွနေတာကို၊ ယမင်းက သူ့ယောက်ျားကို မြင်စေချင်သည်။ ယမင်းက စလည်း စချင်သည်၊ ရှက်လည်း နည်းနည်းလေး တော့ ရှက်သလို ဖြစ်လို့ သူ့ ဘရာဇီယာကို အင်္ကျီရင်ဘတ်ဖွင့်သလို ဖွင့်ပြလိုက်ရင်းက ပြန်ဖုံးလိုက်သည်။ ပွဲကြည့်ပရိတ်သတ်ကို စိတ်လှုပ်ရှားစေသည်နှင့်အတူ ယမင်းလည်း စိတ်လှုပ်ရှားရသည်။ အခန်းထဲ က ယောက်ျားသား နှစ်ယောက်စလုံး၏ မျက်လုံးတွေက အရောင်တောက်လာကြသည်။

ဘရာဇီယာကို လုံးလုံးချွတ်လိုက်ရသည့် ခံစားချက်က အလွန်ပင် စိတ်တက်ကြွစရာကောင်းလွန်းလှသည်။ ယမင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပင် မယုံကြည်နိုင်အောင်ဖြစ်ရသည်။ သူ့ယောက်ျား ငုတ်တုတ်ကြီးထိုင်နေရက်က ယမင်းက သူ့နို့ကြီးတွေကို ပေါ်တင်ကြီး သူ့ယောက်ျား သူငယ်ချင်း ကျော်မင်းသန်း အား ဖွင့်ပြနေမိပြီ မဟုတ်လား။ ယမင်းက သူ့ယောက်ျားကို လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ သူ့မျက်လုံးတွေ က အရမ်းကို စိတ်ဝင်တစား ယမင်း လှုပ်ရှားမှု အားလုံးကို လိုက်ကြည့်နေတာကို တွေ့ရသည်။ ကိုကိုမျိုးသော်က သဘောတူသည့်အဆင့်တင်မက သူကိုယ်တိုင်ပင် စိတ်တွေ တက်ကြွနေပြီ ဆိုတာကို အထင်အရှား မြင်နေရသည်။ ဒီလောက်နှင့် မကျေနပ်သေး၊ ထပ်ပိုပြီး မြင်ချင်သေးသည့်ပုံလည်းပေါက်နေသည်။ ယမင်း ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဒီထက်ပိုပြီး လှုပ်ရှားချင်နေသေးသည်မဟုတ်လား။

ယမင်းက ဘရာဇီယာကို ကြမ်းတနေရာသို့ လွှင့်ပြစ်လိုက်ပြီး သူ့ကိုယ်လုံးတွေကို စည်းချက်နှင့်အညီ တွန့်လိမ် လှုပ်ရှားကလျက် ကျော်မင်းသန်း ထိုင်နေသော ပေါင်နှစ်လုံးကြားထဲ သို့ တိုးကပ်သွားသည်။ နောက် ကျော်မင်းသန်းကို ကျောပေးကာ သူ့ဖင်ကြီးတွေကို ခါရမ်းကာ ကပြန်လေသည်။

"အား၊ ယမင်း ရယ် မင်း အရမ်းကို ဆက်ဆီ ဖြစ်တာပါလားကွာ"

ကျော်မင်းသန်း မနေနိုင်တော့ခြေ။ သူ့အသံကြီးက မယုံကြည်နိုင်မှုနှင့် စိတ်အား တက်ကြွမှုတို့ ရောယှက်နေပြီး အာဂေါင်ပင်ခြောက်ကပ်နေလေသည်။ ယမင်းက သူ့ပုခုံးမှ ကျော်မင်းသန်းကို နောက်ပြန် စောင်းငဲ့ကြည့်ရင်းက၊

"အခု ယမင်းတို့ ဂိမ်းမှာ လက်ရှောင်လို့ ဘယ်သူမှ မပြောဘူးနော်"

ကျော်မင်းသန်း က ချက်ဆို နားခွက်မီးတောက်သွားပြီပြီ စတင်လှုပ်ရှားလိုက်သည်။ သူ့လက်တွေက ပထမတော့ ယမင်း ပေါင်တန်တွေပေါ်မှာ၊ လုပ်ရှားရင်း တင်သားလုံးလုံးလေး တွေ ပေါ်ကို တင်လိုက်သည်။ နောက်တော့ ယမင်း ၏ တင်ပါး လုံးလုံးလေး များကို သူ့လက်ဖဝါးကြီးများဖြင့် ဆုပ်နယ်ကာ အားရပါးရပင် စက်ဝိုင်းပုံ လိမ့်ပေးနေလိုက်သည်။ အခု အချိန်မှာတော့ သူလက်လွန်သွားမှာလည်း ပူနေစရာမလိုတော့ လို့လား၊ ဒါမှ မဟုတ် တအားကို ထန်နေပြီမို့ လက်လွန်သွားလည်း ဂရုစိုက်တော့မည် မဟုတ်ဟု တွေးထားပြီးလို့လား မသိ။ အားရပါးရကို ဆုပ်နယ်ပေးနေလေသည်။ ယမင်းက တိုးတိုးလေး၊

"ယမင်း ကို ချွတ်ပေးလေ"

ဟု ညုတုတုလေး ပြောလိုက်တော့ ကျော်မင်းသန်း က သူ့လက်တွေကို ယမင်းရဲ့ ဖင်ကြားညှပ်အတွင်းခံလေးရဲ့ ခါးသားရေမြှော့ကြိုး ထဲကို လက်ညိုးတဖက်တချက်ဆီ ချိတ်လိုက်သည်။ နောက်တော့ ဖြည်းဖြည်းချင်း တင်ပါး ပေါင်တန်ခြေသလုံးတို့ကို ကျော်ဖြတ်ကာ အသာဆွဲချွတ်ချလိုက်လေသည်။ ခုတော့ ယမင်းတယောက် ကိုယ်လုံးတီးဖြင့် ဟိုက်ဟီးတခုသာ ကိုယ်ပေါ်မှာ ကျန်တော့သည်။ ယမင်း နှင့် ကိုကိုမျိုးသော်မှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်ပြီး တယောက် ကို တယောက် အကြည့်ချင်းဆုံသွားကြသည်။ မိမိယောက်ျားက သူ့သူငယ်ချင်း က သူ့ရှေ့မှာ မိမိ ကို တကိုယ်လုံး နီကပ်ဖြစ်အောင် ချွတ်နေသည်ကို ထိုင်ကြည့်နေသည်မှာ အရမ်းကို စိတ်လှုပ်ရှားစရာဖြစ်နေရလေသည်မဟုတ်လား။

ယမင်းက သူ့ကိုယ်ကို ကျော်မင်းသန်းဘက်ကို လှည့်လိုက်သည်။ ကိုကျော်မင်းသန်းကို သူ့ရဲ့ ကိုယ်လုံးတီး အရှေ့ပိုင်းတခုလုံးကို မျက်စေ့အစာကျွေးလိုက်လေသည်။ ကျော်မင်းသန်းရဲ့ မျက်လုံးတွေက သူ့ နို့ကြီးတွေကနေတဆင့် အောက်သို့ ဆင်းသွားလေသည်။ ယမင်း တကိုယ်လုံး တုံတုံရီရီ ပင်ဖြစ်မိသည်။ သူ့ယောက်ျား သူငယ်ချင်းက သူ့ စောက်ဖုတ်ကို ပေါ်တင်ကြီး ကြည့်နေပြီ မဟုတ်လား။ ယမင်းက အခု အချိန်ပိုင်းလေးကို အရမ်းကို ဖီးတက်နေရသည်။ တော်သေးသည်သူ ညနေကမှ စောက်မွှေးကို နည်းနည်းလေး ညှပ်ထားခဲ့ပေလို့။ သူ့စောက်မွှေးများကို သေသေသတ်သတ်လေး ညှပ်ထားသဖြင့် အမွှေးပါးပါးလေး ကျန်ရှိနေသေးသော်လည်း သူ့စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသား အတွန့် အကွေး ဖောင်းဖောင်းထူထူလေး တွေကိုတော့ ကျော်မင်းသန်း အထင်းသား တွေ့နေရမှာပါ။

ယမင်းက သူ့ကိုယ်ကို ငြိမ်အောင် ကျော်မင်းသန်း ပုခုံးနှစ်ဖက်ကို ကိုင်ထိန်းလိုက်ရင်းမှ ၊ ထိုင်နေသော ကျော်မင်းသန်းကိုယ်ပေါ်သို့ မျက်နှာချင်းဆိုင် တက်ခွထိုင်လိုက်သည်။ သူတို့ ချင်း မျက်လုံးချင်း ခနဆုံပြီးတော့ ယမင်းက သူ့နှုတ်ခမ်းလွှာကို ကျော်မင်းသန်း နှုတ်ခမ်းပေါ်ကို ဖိကပ်လိုက်သည်။ သူ့ယောက်ျားက လွဲလို့ အဲလို အနမ်းမခံရတာ တော်တော်ကြာနေပြီ မို့ စစခြင်းတော့ ယမင်း အတွက် တမျိုးဖြစ်နေရသည်။ သို့ရာတွင် အတွေ့အကြုံရှိနေကြသူတွေမို့ ခနအတွင်းမှာ ပင် တယောက်ကို တယောက် ရမက်ပြင်းပြင်းနှင့် စုပ်နမ်းမိနေကြလေပြီ။ ကျော်မင်းသန်း ရဲ့ အငြိမ်မနေတဲ့ လက်တွေကလည်း ယမင်းရဲ့ ရမက်ဆန္ဒတွေကို တအားကို တက်ကြွစေသည်။ သူတယောက်ထည်း အခန်းထဲမှာ ကိုယ်လုံးတီးနှင့်၊ သူ့ယောက်ျား သူငယ်ချင်းက သူ့တကိုယ်လုံးကို စိတ်ကြိုက်ကိုင်တွယ်၊ သူ့ယောက်ျားသူငယ်ချင်းနှင့်သူက နှုတ်ခမ်းချင်းတွေစုပ်၊ အဲဒါတွေ အကုန်လုံးက သူ့ယောက်ျားရှေ့တည့်တည့်မှာ ဖြစ်နေကြပါလားဆိုတာကို၊ သတိထားမိတဲ့ ယမင်းတယောက် ခံစားမှုပြင်းထန်လွန်းလို့ အသံလေးပင်ထွက်ကာ ငြီးငြူမိလေသည်။

ကျော်မင်းသန်း ရဲ့ လက်တွေက ယမင်းရဲ့ နို့ကြီးတွေပေါ်က မခွာနိုင်တော့ပေ၊ ဘယ်အချိန်ထဲက ကိုင်ချင်နေမှန်းမသိ၊ မယမင်းဂျော်လင့်ပဲ ကိုင်ခွင့်ရလိုက်တော့ လက်မလွှတ်တမ်း ကြုံးနယ်နေသည့်သဘောဖြစ်မည်။ ယမင်းက နှုတ်ခမ်းချင်းစုပ်နမ်းနေရာက ခွာလိုက်ပြီး ကျော်မင်းသန်းရဲ့ မျက်စေ့ရှေ လက်တွေရှေကို လွှတ်လပ်ခွင့်ပေးလိုက်သည်။ ယမင်းက ကျော်မင်းသန်း ၏ လောက်ဘတကြီး ဖြင့်

သူ့နို့တွေကို ဆုပ်နယ် နေတာကို သဘောကျစွာ ကြည့်နေမိသည်။

ယမင်း က သူ့ယောက်ျားကို လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ သူ့မိန်းမနဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းတို့ လုပ်နေကိုင်နေကြတာကို မျက်လုံးကြီးအပြူးသား နဲ့ မယုံကြည်နိုင်တဲ့ မျက်နှာထားနဲ့ ကြည့်နေတာကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။ သူကြည့်နေတဲ့ ပုံကို ကြည့်ရတာလည်း အဲလို မျိုးကို ဖြစ်စေချင်တဲ့ ဆန္ဒရှိနေတယ်လို့ ယမင်း စိတ်ထဲမှာ သံသယဖြစ်မိသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူ့ယောက်ျားကို ပိုပြီး မြင်ကွင်းကောင်းအောင် ပေးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ယမင်းက ကျော်မင်းသန်းကို မျက်နှာချင်းဆိုင် ခွထိုင်နေရာက ထရပ်လိုက်ပြီး ကျောပေးကာ ကျော်မင်းသန်း ပေါင်ပေါ်ပြန်ထိုင်ချလိုက်သည် ။ ကျော်မင်းသန်းကလည်း အချိန်မဖြုံးပါ၊ သူ့လက်နှစ်ဖက်က ချက်ချင်းလိုလိုပင် ယမင်း၏ နို့တွေပေါ်ကို ပြန်ရောက်လာကာ ဆုပ်နယ်နေပြန်ပါသည်။ ယခုအခါတော့ ယမင်းတယောက် သူ့ယောက်ျားနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လျှက် သူ့သူငယ်ချင်းက ယမင်းနို့တွေကို ပယ်ပယ်နယ်ဖတ်နေတာကို ရှင်းရှင်းကြီးမြင်ရအောင် ပြလျှက်ရှိနေပါသည်။ ယမင်း စိတ်တွေက အတော်ကို ထကြွနေရပါသည်။ ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်တွေကြောင့်လား၊ သူ့ယောက်ျားရှေ့မှာ အလုပ်ခံနေရလို့လား၊ ဘယ်ဟာက ပိုပြီးစိတ်ကို ကြွစေတယ်ဆိုတာကိုတော့ ယမင်း ကိုယ်တိုင်က ဝေခွဲမရတော့ပါ။

ကျော်မင်းသန်းက တော့ ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်တော့ပါ၊ သူ့လက်မနှင့် လက်ညိုးလေးတွေဖြင့် ယမင်း နို့သီးခေါင်းကို လိမ့်ပြီး ညှပ်ဆွဲလိုက်ရာ ယမင်းခမျှာ အသံထွက်အောင်ပင် အော်ငြီးမိလေသည်။ ကျော်မင်းသန်း တယောက်လည်း အလွန်ကို တင်းနေပြီ ဆိုတာကိုယမင်း ဖင်မှာ လာထောက်နေသည့် မာကြောသော အချောင်းကြီးက သက်သေပြလျှက်ရှိလေသည်။

"ရှင်သိလား ကိုကျော်မင်းသန်း.. ယမင်း ယောကျ်ား ပြောတာ အမှန်ပဲ လို့ထင်တယ်"

ယမင်းက သူ့ရင်သားတွေပေါ်မှာ လှုပ်ရှားနေတဲ့ ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်တွေပေါ်မှာ သူ့လက်တွေကို အုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

"ယမင်းက တခြားယောက်ျား တွေရဲ့ အာရုံစိုက်မှု ခံရတာကို ပျော်နေတယ် ဆိုတာ အမှန်ပဲလေ" ယမင်းက စကားကို ခနရပ်လိုက်ပြီး ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်တဖက်ကို အောက်သို့ ဆွဲယူလာပြီး သူ့ကိုယ်သူငုံ့ကြည့်မိသည်။ ယမင်းရဲ့ နင်းဆီဖူး နုတ်ခမ်းသားလေး တွေက မီးရောက် အောက်မှာ အရည်စက်လေး တွေ နှင့် အရောင်ပြန်ထ လျှက်ရှိလေသည်။ သူ့ယောက်ျားလည်း ရှေ့တည့်တည့်မှ နေ၍ မြင်နေရမည်ဆိုတာကို သူသိသည်။ ကျော်မင်းသန်း ပေါင်ပေါ်မှာ ခွထိုင်ပြီး ပေါင်ကိုလည်း ကားထားသဖြင့် နင်းဆီဖူးကလေးမှာ ဟ ပြီး ပွင့်အာနေလေသည်။

" ယမင်း ယောက်ျားက ယမင်း တခြားယောက်ျားတွေကို ကိုယ့်ရဲ့ အတွင်းပစ္စည်း ပေးကိုင် တာကိုလည်း ဂရုစိုက်မှာ မဟုတ်ဘူးရှင့်"

ယမင်းက ပြောရင်း ဆိုရင်း ကျော်မင်းသန်း လက်ဖဝါးကို သူ့ရဲ့ ပွင့်အာနေသော နင်းဆီပွင့်ပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်လေသည်။

ယမင်းက
သူကိုင်ထားသော ကျော်မင်းသန်း လက်ကို လွှတ်လိုက်ပြီး မျက်လုံးကို မှေးလျှက် ကျော်မင်းသန်း ရင်ခွင်ကို ပြန်မှီတွယ်လိုက်ပြီး ကျော်မင်းသန်းရဲ့ လက်
သူ့နှင်းဆီပွင့်ပေါ်မှာ လှုပ်ရှားလာတာကို ဇိမ်ခံနေလိုက်သည်။ ကျော်မင်းသန်း ရဲ့
လက်ချောင်းထိပ်ကလေးတွေက ယမင်း နှင်းဆီပွင့် အထက်နားက ဖောင်းကြွနေတဲ့
အရသာဖုလေးကို ဖိလိုမ့်လိုက်တော့ ယမင်း တယောက် အသံအကျယ်ကြီး တောင်
ထွက်ပြီး ငြီးလိုက်မိသည်။ ကျော်မင်းသန်း ကတော့ ကျွမ်းကျင်လှတဲ့ သူ့ရဲ့ လက်အစုံဖြင့် ထို အရသာ ထိပ်ဖူးကလေးကို စက်ဝိုင်းပုံ လေး လှည့်ပတ်ပွတ်ပေးလိုက် မနာတနာလေး ဖိပေးလိုက်ဖြင့် ဆော့ကစားနေတော့သည်။

ကျော်မင်းသန်းရဲ့ နောက်လက်တဖက်ကလည်း ယမင်းရဲ့ ရင်သား တွေ အပေါ်မှာ ပဲ ဆုပ်နယ်ပေးနေရင်းက တချက်တချက်မှာ အထိမခံလှအောင် စန်းစန်းတင့်လှတဲ့ ယမင်းရဲ့
နို့သီးခေါင်းကလေး တွေကို ညှပ်ဆွဲ လိုက်လုပ်ပေးနေလို့ ယမင်းရဲ့ ကာမ ဆန္ဒတွေက မီးဟုန်းဟုန်း တောက်သလို အရှိန်ပြင်းလာခဲ့ရပါပြီ။ ယမင်းက သူ့ယောက်ျား သူ့ကို အဲလိုမျိုး အရသာခံတာကို ခွင့်လွှတ်ပေးတာကြောင့် သူ့ယောက်ျားကို ကျေးဇူးတင်တဲ့ စိတ်ပေါ်လာရပါသည်။ သူ့ယောက်ျားရဲ့ မျက်နှာပေါ်က
တက်ကြွနေတဲ့ အမူအယာ ကို ကြည့်ချင်းအားဖြင့်လည်း၊ သူက သူ့ယောက်ျား ရှေ့မှာ ရှု
ထ ပြလေ၊ သူ့ယောက်ျားက ပိုတက်ကြွလေ ဖြစ်မှာပဲ ဆိုတာ ကို သတိထားမိလာပါသည်။ အဲဒါကြောင့်လည်း အဲဒီ အခွင့်အရေးကို အပြတ်ယူပြစ်လိုက်မယ်လို့ လဲ တွေးလိုက်မိပါသည်။

ကျော်မင်းသန်း ကလည်း ယမင်း ရဲ့ လွန့်လူးနေတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာလှုပ်ရှားမှုကြောင့် ယမင်း
ဘာလိုနေသည်ဆိုတာကိုလည်း သိနေပြီ ဖြစ်ရာ ယမင်း ၏နှင်းဆီပွင့် ချပ် နှုတ်ခမ်းလွှာများ ဆီသို့
သူ့လက်တွေကို ခရီးဆက်လိုက်လေသည်။ ဖေါင်းကြွနေတဲ့ နှုတ်ခမ်းလွှာလေး တွေကို တချက်နှစ်ချက်လောက် ပွတ်သတ်ပေးပြီးသည့်အချိန်မှာတော့ ကျော်မင်းသန်း လက်ချောင်းတွေက အရည်ရွှမ်းလဲ့ပြီး ပွင့်အာနေပြီ ဖြစ်တဲ့ နှင်းဆီပန်းပွင့်ထဲကို တိုးဝင်လာနေခြေပြီ။
" အားကောင်းလိုက်တာ အီး ကျွတ်စ်."

ယမင်းက ငြီးတွားရင်းက ရင်ဖိုလှိုက်မောလာသော်လည်း သူ့ယောက်ျားကို ဆွနေတာကတော့ မလျှော့သေး။

"တွေ့လား ကိုကို၊ ကိုကို့ မိန်းမ က တခြား ယောက်ျား တယောက်ကို သူ့ရဲ့ ပျားရည်အိုးထဲ
လက်ထည့်မွှေနေတာကို ခံနေပြီလေ"

ကိုကိုမျိုးသော်က မတွေ့ပဲ နေပဲ့မလား၊ ကျော်မင်းသန်း ပေါင်ပေါ်မှာ ပေါင်နှစ်လုံးကို ဖြဲကား၍ သူ့ကို
မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်နေသည့် သူ့မိန်းမ၊ သူ့မိန်းမရဲ့ နှုတ်ခမ်းထူထူ ပျားရည်အိုးထဲ သူ့သူငယ်ချင်းက
လက်ထည့်ထိုးမွှေကစားနေတာကို သူ့မျက်စေ့တည့်တည့်မှာ အကွင်းသား အရှင်းသား
မြင်နေရသည်။ ကိုကိုမျိုးသော့ မျက်လုံးတွေကလည်း သူ့မိန်းမရဲ့ စကားသံနဲ့ အတူ ပိုပြီး ပြူးကျယ်လာခဲ့ရသည်။
ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော် လိုချင်သည့် ခံစားမှုကို ပေးနေသည်မဟုတ်ပါလား၊ ကိုကိုမျိုးသော်က
သူ့မိန်းမရဲ့ ရွတဲ့ ထတဲ့ အပြုအမူ ကို သူ့မျက်စေ့တည့်တည့်မှာ မြင်ချင်နေတာ မဟုတ်လား။ အဲဒီဆန္ဒတွေကို အခု
သူ့မိန်းမက ဖြည့်ဆည်း ပေးနေတာပဲ မဟုတ်ပါလား။ ကျော်မင်းသန်းက ပျားအုံထဲ
လက်ညှိုးတချောင်းထည့်မွှေနေရာကနေ လက်ခလည်တချောင်းကို ပါ ထပ်ကူထိုးထည့်လိုက်တော့ ယမင်း ဟ
ကနဲ ဖြစ်သွားရသည်။

ကျော်မင်းသန့်က သူ့နောက်လက်တဖက်ကိုပါ အောက်သို့ ဆင်းလာခဲ့တော့သည်။ လက်တဖက်က ပျားအုံတွင်း ထိုးမွှေ ဆော့ကစားနေသလို နောက်တဖက်က အရသာဖူးကို လိမ့်ဖိ ပွတ်ခြေပေးနေလေသည်။ယမင်း တကိုယ်လုံးက မြှောက်လိုက် ထိုင်လိုက်ဖြင့် အငြိမ်မနေနိုင်အောင် ဖြစ်လာရသည်။ သူ့ မီးတောင်က အချိန်မရွေး ပေါက်ကွဲတော့မလို အတွင်းထဲမှာ အုံကြွနေရပြီ။

သို့ပေမဲ့ ယမင်းက ချက်ချင်းကြီးလည်း အဆုံးမသတ်ချင်သေးပေ၊ အရသာကို အချိန်ကြာနိုင်သမျှ ကြာအောင် ခံစားချင်သေးသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့ခံစားမှု အထွတ်အထိပ်မရောက်ခင်မှာပင် သူ့ပျားအုံအတွင်း လှုပ်ရှားနေကြသော ကျော်မင်းသန့်လက်တွေကို ဆွဲဖယ်ယူလိုက်တာ တဖက်ကို သူ့ရင်သားတွေ ပေါ်တင်ပေးလိုက်ပြီး နောက်တဖက်ကို သူ့မျက်နှာပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်လေသည်။

ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော်ကို ပြုံတုတု မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်နေရင်းက ကျော်မင်းသန့် ၏ အရည်စိုရွှဲနေသော လက်ချောင်းလေးများကို ရက်လိုက်သည်။ ယမင်း တယောက် သူ့စိတ်ထဲ အောင်းထားသမျှ ကာမ ဆန္ဒတွေကို မဖုံးကွယ်ထားနိုင်တော့ရအောင်ကို ရမက်တွေက ပြင်းထန်နေပြီ ဖြစ်သည်။ သူ့ယောက်ျား ကိုကို ဇော် ကိုလည်း သူ့ ဆက်ဆီ ကျလှသော မိန်းမ က ဘယ်လိုမျိုးအစွမ်းကုန် ကဲတာကို မြင်သွားအောင် ပြလိုက်ချင်သည်။ ယမင်းက သူ့လက်နောက်ပြန်ဖြင့် ကျော်မင်းသန့် ၏မာတင်းနေသော အကောင်ကြီးကို လှမ်းကိုင်လိုက်သည်။ ဒီကောင်ကြီးကို လှောင်ချိုင့်ထဲက လွှတ်ပေးဖို့ အချိန်ကျလာပြီမဟုတ်လား။

"အား.. ကောင်းလိုက်တာ"

ယမင်းက ပြောရင်း ဆိုရင်း နှင့် ကျော်မင်းသန့် ပေါင်ပေါ်ထိုင်နေရာက ထရပ်လိုက်ပြီး ကြမ်းပေါ်မှာ ဒူးထောက်ထိုင်လိုက်သည်။ ပြုံတုတု အပြုံလေးဖြင့် ကျော်မင်းသန့်ကို မော့ကြည့်ရင်း၊

"ကဲ ယမင်းက အိမ်ရှင်မကောင်းတယောက်အနေနဲ့ ကိုယ့်အပေါ်ကောင်းထားတာတွေကို သိတတ်တဲ့ အနေနဲ့ ပြန်ပြုစုပေးရအုန်းမယ်လေ"

ယမင်းက ဘောင်းဘီပေါ်မှ ပင် ဖောင်းကြွနေသော အတန်ကြီးကို သူ့လက်ဖဝါးလေးဖြင့် ပွတ်သတ်ပေးနေလိုက်သည်။ ထိုသို့ပွတ်သတ်ပေးနေရသည်က စိတ်လှုပ်ရှားစရာ ဖြစ်သော်လည်း၊ သူတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ ပိတ်စတခု ခံမနေလျှင် ပိုကောင်းမည်ဆိုတာက တော့ သူသိသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျော်မင်းသန့် ဘောင်းဘီမှ ခါးပတ်ခေါင်းကို ချွတ်လိုက်သည်။ ခနလေး အတွေးမှာပင ဘောင်ဘီရော အတွင်းခံဘောင်းဘီကိုပါ ဆွဲချွတ်လိုက်ရာ ကျော်မင်းသန့်က ဖင်ကို အသာကြွပေးလိုက်သည်။ ဖြောင်းကနဲ ထောင်ထွက်လာသော ကျော်မင်းသန့် အလံတိုင်ကြီးက ယမင်းရဲ့ မျက်စေ့တည့်တည့်မှာ။ ယမင်း က ယခု အဖြစ်အပျက်တွေကို အိပ်မက်တခု လို မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေရတုန်းပင်ဖြစ်သည်။ ယမင်း ကိုကိုမျိုးသော်နှင့် လက်ထပ်ပြီးကထည်းက တခါမှ တခြားယောက်ျားတယောက်ကို ဒီလို အခြေအနေမျိုးနှင့် တခါမှ မဆုံဘူးခဲ့ခြေ။ ဒီလို အခြေအနေမျိုး နှင့် ဆုံလာရမည်လို့လည်း တခါမှ မျှော်လင့် မထားခဲ့ခြေ။အခုတော့ ယမင်းရဲ့ မျက်နှာတည့်တည့်မှာ ကျော်မင်းသန့်ရဲ့ အလံတိုင်ကြီးက ထိုးထောင်လို့။ သူ့ကောင်ကြီးကြည့်ရတာကလည်း ဖိတ်ခေါ်နေသလိုလို၊ သူ့ကို အာရုံစိုက်ပေးဖို့ တောင်းပန်နေသလိုလို၊ ကြည့်ရှုံမှုနှင့်တော့ ကျေနပ်မည့်ပုံမပြ။

ယမင်းက သူ့လက်ကလေးတွေနှင့် ကျော်မင်းသန်း ရဲ့ အလံတိုင်ကြီးကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ အခုတော့ ကြားထဲမှာ ဘာမှ မခံတော့ အသားချင်း၊ အရေပြားချင်း
တိုက်ရိုက်ထိတွေ့နေပြီ။ ကျော်မင်းသန်း အလံတိုင်ပြီးက သွေး ကြောတွေက တဒုတ်ဒုတ်ခုံနေတာကို သူ့လက်ဖဝါးမှာ ခံစား နေရပြီ။ သူ့ယောကျ်ားက လွဲပြီး တခြားယောကျ်ား တယောက်
ရဲ့ ဒုတ်ကို ကိုင်လိုက်ရသည့် ပထမဆုံးအတွေ့အကြုံကို သူခံစားမိနေရပြီ။ ယမင်းက သူ့လက်ဖဝါးလေးကို ကျော်မင်းသန်းရဲ့ ဒုတ်ကြီးကို ဆုပ်ကိုင်ထားရာမှ ဖြည်းဖြည်းချင်း ပွတ်သတ်ပေးနေမိပြီ။ ယမင်းရဲ့ လက်ဖဝါးအောက်မှာ ကိုပန်းရဲ့ ဒုတ်ကြီးက မာတောင်နေသော်လည်း ချောမွေ့နေလေသည်။ ယမင်းက အသာလေး ဖျစ်ညှစ်ပြီး ဆောင့်ပေးလိုက်တော့ ကျော်မင်းသန်း ပါးစပ်မှ ငြီးသံလေး ထွက်လာခဲ့ရသည်။

သူ့ယောကျ်ားကို ကြည့်နေရင်း ယမင်း က ရှေ့ကို ကုံး၍ သူ့နှုတ်ခမ်းနီနီ တွေကို လျှာဖြင့် သပ်လိုက်ရင်းက ကျော်မင်းသန်း ဒုတ်ကြီးဆီကို တိုးကပ်လိုက်သည်။ သူစိတ်လာနေသည့် အချိန်တွေဆိုရင် ယမင်းက ပုလွေပေးရတာကို အလွန်ကြိုက်နှစ်သက်လေသည်။ ယူခု သူဆုပ်ကိုင်ထားသည့် ကျော်မင်းသန်း ဒုတ်ကြီးကလည်း သွားရည်ယိုစရာ ဖြစ်နေလေသည်။ ကျော်မင်းသန်း ရဲ့ အလံတိုင် ထိပ်နားမှာ သူ့ပါးစပ်ကို အသာဟထားရင်းက ယမင်းက သူ့လက်တွေကို အထက်အောက် လှုပ်ရှားပေးလိုက်သည်။ ယမင်းက ဆာလောင်နေလှပြီ ဖြစ်ပြီး အဲဒါကိုလည်း သူ့ယောကျ်ားကို မြင်စေ့ချင်သည်။

ယမင်းက ကျော်မင်းသန်းဒုတ်ကြီးကို တခါထဲ ပါးစပ်ထဲ တန်းထည့်မည့်အစား၊ သူ့ရဲ့ ခေါင်းလေးကို ငုံ့လိုက်ပြီး အတန်ကြီးကို အရင်းက နေ ထိပ်ဖျားအထိ
သူ့လျှာကလေးနှင့် ရက်ပေးလိုက်သည်။ကျော်မင်းသန်းကို အီးကနဲ့ အားကနဲ ဖြစ်သွားစေလောက်အောင်ကို ခိုက်သွားရသည်။ ယမင်းက ကျော်မင်းသန်း ဒုတ်တန်ကြီးကို နောက်တခေါက်ကုံးမရက်ခင် သူ့ယောကျ်ားကို မျက်စေ့တဖက်မှိတ်ပြလိုက်သည်။ သူတို့ ဟာ အခုတော့ ကိုကိုမျိုးသော့ သဝန်တိုမှုကို စမ်းသပ်တဲ့ အဆင့်ထက် အများကြီး ကျော်လွန်နေခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဒီညမှာ လစ်မစ် ဆိုတာကို စိုးရိမ်ပူပန်ဖို့ မလိုတော့ဘူး ဆိုတာကို ယမင်း သိပါသည်၊ သို့သော်လည်း ယမင်းက သူ့ယောကျ်ားကို သူဘယ်လောက် ရမက်ပြင်းတယ် ဆိုတာကို ပြချင်နေပါတော့သည်။

"အိုး.. အားးးးးးး"

ယမင်းရဲ့ နှုတ်ခမ်းတွေက ကျော်မင်းသန်းရဲ့ ဒုတ်ကြီးကို ငုံခဲလိုက်ပြီး အတန်တလျှောက်ကို ပွတ်တိုက် လိုက်တော့ ကျော်မင်းသန်း တယောက် အော်ဟစ်ငြီးတွားလိုက်ပါသည်။ ယမင်း
အဖို့ တခြားယောကျ်ားတယောက်ရဲ့ ဒုတ်တန်ကြီး ကို သူ့ပါးစပ်ထဲမှာ သူ့ယောကျ်ား ရှေ့တည့်တည့် ထည့် ပြ နေရတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မိန်းမပျက် တယောက်လို
ခံစားနေရပါသည်။ အိမ်ခြေသိက္ခာ နှင့်နေလာသူတယောက်အဖို့ အဲလို လုပ်လိုက်ရတာ အရမ်းကို အရသာ ရှိနေသလိုပါပဲ။ ယမင်းက သူ့ ခေါင်းကို နိမ့်ကာ
မြင့်ကာဖြင့်၊ လှုပ်ရှားနေပါသည်။ ကျော်မင်းသန်း အတန်ကြီးက သူ့ပါးစပ်တွင်း ထဲထဲ
ဝင်ဝင် ရောက်လာမှုကြောင့် ယမင်း တခါတရံ အသက်ရှုပင်မှားရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ခနရပ်ကာ ကျော်မင်းသန်း အတန်ကြီးကို သူ့ပါးစပ်က ဆွဲထုတ်ပြီး အသက်ဝ အောင် ပြန်ရှုလိုက်ရပါသည်။ ထို အချိန်မှာတော့ ကျော်မင်းသန်း ရဲ့ ဒုတ်တန်ထိပ်ဖူးနှင့် သူ့နှုတ်ခမ်းမှာ သွားရည်တန်းကလေးက တွဲလဲခိုတန်းလျှက် ဖြစ်နေပါသည်။ ထိုအချိန်မှာ ကိုကိုမျိုးသော်တယောက် သူ့ပစ္စည်းကို သူပွတ်နေတာကို တွေ့လိုက်ရလို့

ယမင်း သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်မိသည်။ ကိုကိုမျိုးသော် က ယမင်း ပုလွေ ဘယ်လောက်ကောင်းသည် ဆိုတာကို သိသူဖြစ်တော့ သူ့သူငယ်ချင်း အခုဆို ဘယ်လောက် ဇီးတက်နေမည် ဆိုတာကို သူသေချာပေါက်သိလေသည်။ အိမ်ရှင်မကောင်း ပီသစွာဖြင့် ယမင်းက သူ၏ မွတ်သိပ်နေသော ပါးစပ်ကို ကျော်မင်းသန်း ဒုတ်ကြီးဆီသို့ ပြန်အာရုံစိုက်လိုက်လေသည်။

"အိုး ကိုကို ကြည့်စမ်းပါအုံး ကိုကို့ မိန်းမ ဘယ်လောက်တောင် ရွှထ သလဲဆိုတာကို"

ယမင်းက ကျော်မင်းသန်း ဒုတ်ကြီးကို သူ့ပါးစပ်မှ ပလွတ်ကနဲ အသံမြည်အောင် ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး သူ့ယောကျ်ား ကို လှမ်းပြောလိုက်လေသည်။

" ယမင်းက ကိုကို့ သူငယ်ချင်း ရှေ့မှာ ပဲ တကိုယ်လုံးကို ချွတ်ပြစ်ပြီးတော့ သူနဲ့လည်း ပရောပရီ လုပ်ရုံတင်မက ဘူး၊ သူ့လက်ချောင်းတွေကို တောင် ယမင်း ကိုယ်ထဲကို ထိုးသွင်းကစားတာ ခံနေတယ်လေ ကိုကို"

ယမင်းက သူ့လျှာဖျားလေးဖြင့် ကျော်မင်းသန်း ၏ ဖောင်းကား တင်းပြောင်နေသည့် ဒုတ်တံ ထိပ်ဖူး ကြီးကို မထိတထိ ရက်လိုက်ရင်း ဖြင့် သူ့ယောကျ်ားကို ဆက်စကားပြောနေလေသည်။

" အခုတော့ ကိုကို့ သူငယ်ချင်းရဲ့ ဒုတ်ကြီးကို စုပ်လို့ မဝနိုင်ဘူး ဖြစ်နေပြီလေ"

ယမင်းက သူပြောနေတာကို ပိုပြီးတော့ မြင်သာအောင်၊ ကျော်မင်းသန်း ဒုတ်တံထိပ်ကြီးကို သူ့ပါးစပ်ဖြင့် လှမ်းငုံပြီး စုပ်ပေးရင်းက သူ့လက်တွေက အတန်ကြီးကို ဆုပ်ကာ ထုပေးနေလေသည်။ ယမင်း ယောကျ်ားကတော့ ဘယ်လို ပြောရမည်မသိအောင်ကို ကာမ ဆန္ဒတွေ အတော့်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန်ကို တက်ကြွ လျှက်ရှိနေလေပြီ။ ယမင်းက သူ့ပါးစပ်တွေကို ကျော်မင်းသန်း လိင်တန်ကြီးကို စုပ်နေရက်ဖြင့် ရှေ့တိုးနောက်ငင်လုပ်နေလေရာ၊ တပွတ်ပွတ်အသံများ ပင် ထွက်ပေါ်လျှက်ရှိနေလေသည်။ ယမင်း က ဒီတခါ ပုလွေမှုတ်နေရတာ ကို အရမ်းပင် အရသာတွေ့ စိတ်လှုပ်ရှားနေရလေသည်။ ဘာကြောင့်လည်း ဆိုတော့ ကိုယ့်ယောက်ကျား မဟုတ်တဲ့ လူတယောက်ကို ကိုယ့်ယောကျ်ား ရှေ့တည့်တည့်မှာ မှုတ်ပြနေရ ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ထိုသို့ အားရ ပါးရ စုပ်မှုတ်နေရင်းက ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော့်ကို ညုတုတု မျက်နှာပေးလေး ဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

ကိုကိုမျိုးသော် အဖို့တော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်အား ကုန်သွားသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ပါးစပ်မှ မသဲမကွဲ ငြီးငြူလိုက်သံ နှင့် အတူ ကိုကိုမျိုးသော် တယောက် သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ အဝတ်အစားများ ကို အလျှင်အမြန်ချွတ်ပြစ်ချလိုက်လေတော့သည်။ နောက်တော့ ပုလွေကုံးမှုတ်နေသော ယမင်း အနောက်သို့ ချက်ချင်း ရောက်ရှိလာတော့ လေသည်။ ယမင်းမှာ မျှော်လင့် ထားသော်လည်း အားပြင်းပြင်း နှင့် သူ့ ကိုယ်ထဲ သို့ ဆောင့်သွင်းချင်း ခံလိုက်ရသောကြောင့် အီးကနဲ ပင် အော်ငြီးလိုက်မိလေသည်။

ယမင်း ယောကျ်ားက ယမင်း ဖင်လုံးကြီး နှစ်ခုကို ကိုင်ကာ အနောက်မှ အားရ ပါးရ ဆောင့်သွင်းကာ ဆက်ဆံလေတော့သည်။ အခန်းတွင်းမှာတော့ ငြီးသံငြူသံများက တိရစ္ဆာန်များ မိတ်လိုက်သကဲ့သို့ မပီမသ အသံတွေသာ ရိုက်ခတ်နေတော့သည်။ ကျော်မင်းသန်း အတံ ကြီးကို ငုံထားသည့် ယမင်းပါးစပ်မှ စုပ်အားကလည်း တဖြည်းဖြည်း ပြင်းထန်လာတော့သည်။

ယမင်း က ပထမဆုံး အကြိမ် အဖြစ် သူ့ဘဝမှာ ဒုတ်နှစ်ချောင်း ဖြင့် တပြိုင်နက် လုပ်ခံရခြင်း ကို နှစ်သက်မှု များစွာ ဖြင့် တဝကြီး ခံစားနေလေတော့သည်။ တွေးလိုက်တာနှင့်ကို အရသာ ရှိလွန်းလှသဖြင့် ကာမ ဆန္ဒအထွတ်အထိပ်သို့ တကိုယ်လုံး တုံခါပြီး ရောက်ရှိသွားရလေတော့သည်။ ယမင်း တချီပြီးသွားသည့် အချိန်မှာပင် ကိုကိုမျိုးသော်က သူ့ကို အနောက်ဖက်မှ အရှိန်ပြင်းစွာ တဖန်းဖန်း ဆောင့်နေလေသည်။ ကိုကိုမျိုးသော့် ဆီ မှ မပီမသ ငြီးတွားသံကို နားထောင်လိုက်ရသည်နှင့်ပင် ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော်တယောက် ပြီးလုဆဲဆဲ ကို မနည်းထိန်းကာ ဆက်လုပ်နေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သူပြောနိုင်လေသည်။

ယမင်းက အရသာ အထွတ်အထိပ်ရောက်သွားသဖြင့် ခေတ္တခဏမျှ မလှုပ်မရှားနိုင်ဖြစ်သွားရာမှ ပြန်အသက်ဝင်လာပြီး ကျော်မင်းသန်း ဒုတ်တန်ကြီးကို ပါးစပ်မှ ဆွဲထုတ်လိုက်ကာ ကျော်မင်းသန်းကို လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။ ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော် ဆောင့်ချက်နှင့် အညီ သူ့ဖင်ကြီးတွေကို နောက်သို့ ပြန်ပြန် ကော့တင်ပေးရင်းက ကိုကိုမျိုးသော့် အကောင်ကြီး သူ့ကိုယ်တွင်း ဝင်ထွက်နေသည်ကို အရသာ ခံလျှက်ရှိလေသည်။ ကိုကိုမျိုးသော် မှာ အားကုန် ထည့်ဆောင့်ရင်း မပီမသ ငြီးတွားနေတုန်း ရှိလေသည်။

"အချစ် ဒီဘက်ကို လှည့်လိုက်ကွာ"

ကိုကိုမျိုးသော် က အသက်ကို လည်း မဝတဝရှူရင်းက ယမင်းကို ပြောလိုက်သည်။ ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော့်ဘက်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ကိုကိုမျိုးသော့်ဒုတ်တံကြီးမှာ ယမင်းကိုယ်မှ ထွက်သွားပြီး အရည်များဖြင့် စိုရွဲကာ မီးရောင်အောက်မှာ ပြောင်လက်နေပေသည်။ ယမင်း ၏ နှုတ်ခမ်းရဲရဲ မှာလည်း တံတွေးရည်များ ဖြင့် စိုရွဲနေလေသည်။ ယမင်းက နဂိုထက် ပိုမို ကြီးမားတုတ်ခိုင်နေသည်ဟု ထင်ရသော ကိုကိုမျိုးသော့် ဒုတ်တံ ကြီးကို ငုံ့ကာ ငုံခဲလိုက်လေသည်။

ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော့် ဒုတ်တံကြီးကို ဖင်ဘူးတောင်းထောင်၍ ကုံးစုပ်လိုက်သည်နှင့် သူ့ ဖင်ကြီးများမှာ ကျော်မင်းသန်း အတွက် ရှခင်းကောင်းကောင်း ဖြစ်သွားလိမ့်မည် ဆိုတာကိုလည်း သူသိသည်။ ကျော်မင်းသန်း တယောက် အဝတ်အစား တွေ အမြန်ချွတ်ပြစ်နေတာကိုလည်း ကြားနေရသည်။ ကျော်မင်းသန်း ကလည်း ဒီလို အခွင့်အရေးမျိုးကို တော့ လက်လွှတ်ခံလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ကျော်မင်းသန်း က ယမင်း အနောက်မှာ နေရာယူလိုက်တာကို သိလိုက်တာနှင့် ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော့် ဒုတ်တံကြီးကို ပါးစပ်မှ ချွတ်ကာ ကိုကိုမျိုးသော့်ကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။

" ကိုကို၊ ကိုကို့ သူငယ်ချင်းက ချစ်လေး ကို လုပ်တော့မယ်ထင်တယ်နော်"

ယမင်းက ဘာမှ မထူးဆန်းသလို ပုံမျိုးဖြင့် ပြောလိုက်ကာ ကိုကိုမျိုးသော့် ပြောင်းဖူးကြီးကို ပြန်ငုံလိုက်လေသည်။ ကိုကိုမျိုးသော်က ယမင်းရဲ့ အပြောကြောင့်ရော ပါးစပ်ကြောင့်ရော၊ နှစ်မျိုးစလုံး၏တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အီးကနဲ ပင် ငြီးတွားလိုက်မိသည်။

ယမင်းကလည်းသူထင်ထားသည့်အတိုင်း ကျော်မင်းသန်းက လှုပ်ရှားလာသဖြင့် ကျေနပ်မှုဖြင့် ငြီးတွားရာသည်။ ကျော်မင်းသန်း ၏ အတံကြီးက သူ့ကိုယ်တွင်းသို့ ဖြည်းဖြည်းချင်းဖြင့် တချောင်းလုံးအပြည့် တချက်ထည်းဖြင့် ဆုံးသွားအောင် သွင်းလိုက်တာကို ခံလိုက်ရသည်။ အရင်းထိ

ဝင်သွားမှ ကျော်မင်းသန်းက ပြန်ဆွဲထုတ်ကာ အားပါပါဖြင့်
ပြန်ဆောင့်သွင်းလိုက်လေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် သူ့ယောကျ်ားကလည်း စတင်ပြီး လှုပ်ရှားလာတော့သည်။
ယမင်းတယောက် လေးဘက်ထောက်လျှက်က အရှေ့နှင့် အနောက်
ဘက်တို့မှ ဆောင့်နေကြခြင်းကို စည်းဝါးညီညီ ခံနေရလေတော့သည်။ယမင်းရဲ့ ရင်သား အစုံကလည်း
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ခါယမ်းနေရလေသည်။ တခါတရံမှာ တယောက်သော ယောကျ်ား က
လမ်းကိုင် ဖျစ်ညှစ်လိုက်တာကိုလည်း ခံရသေးသည်။ ယမင်းတယောက်တော့ တခါမှ
မခံစားရဘူးသော အတွေ့အကြုံကြောင့် အရသာ အလွန်တွေ့နေရလေတော့သည်။

အမျိုးသား နှစ်ဦးစလုံးက လည်း ကြိုက်နှစ်သက်နေကြသည်။ သိပ်မကြာခင်မှာပင် သူတို့ နှစ်ဦးစလုံး
ပြီးခါနီး အခြေအနေသို့ ရောက်နေကြပြီ
ဆိုတာကို ယမင်း ပြောနိုင်လေသည်။ ထိုကဲ့သို့ကောင်းနေသည့် အရသာကို ခပ်ကြာကြာလေး ခံစား
လိုသေးသည့် ယမင်းက ပုံစံ ပြောင်းဖို့ အချိန်ကျပြီဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

" ကိုကို့ ကို မြင်းစီးချင်တယ်.. ကိုကို့သူငယ်ချင်းကို ယမင်း မြင်းစီးရင်း ယမင်း ရင်သားတွေ
ဘယ်လို လှုပ်ရှားတယ် ဆိုတာကို ပြချင်တယ်"

ကိုကိုမျိုးသော် က အလျှင်အမြန်ပင် ဆိုဖာပေါ်မှာ ထိုင်လိုက်လေသည်။ ယမင်းက သူ့ကို ကျောပေးကာ
ထိုင်ချလိုက်လေသည်။ ယမင်းက မထိုင်ခင် ကိုကိုမျိုးသော့် အတံကြီးကို ဆုပ်ကိုင်ကာ သူ့
ကိုယ်ဝမှာ တေ့ပေးလိုက်သဖြင့် မွှေကြီး တွင်းထဲ ဝင်သလို စွိကနဲ ဝင်သွားလေသည်။ နောက်တော့
သူ့လက်နှစ်ဘက်ကို နောက်ပြန် ကိုကိုမျိုးသော့်ကို ကိုင်ထိန်းလျှက် ကြွကာ ကြွကာ မြင်းစီးလေသည်။ ယမင်းက
ထိုသို့ မြှောက်ကြွ မြှောက်ကြွ လုပ်ပေးနေချိန်မှာ ကျော်မင်းသန်း အတွက် သူ့
ရင်တွေကို ကော့ပေးထားလေသည်။ ကျော်မင်းသန်းက ပထမတော့ အနားမှာ ရပ်ကြည့်နေရာမှ ရှေ့တိုးလာပြီး
ယမင်း ရင်သားများကို ဆုပ်ကိုင်လာလေသည်။

" ဒီကိုလာ ကိုကျော်မင်းသန်း"

ယမင်းက သူ့ရင်သား အစုံကို သူ့လက်မှာဖြင့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး

"ဒီနှစ်ခုကြားကို လာထည့်ချေ"

ဟုပြောလိုက်လေသည်။ ကျော်မင်းသန်းက လည်း မြန်သလားမယမင်းနှင့် ချက်ချင်း အနားကပ်ပြီး
သူ့အတန်ကြီးကို ယမင်း ရင်သားများ ကြားသို့ ထိုးဖို့ ရောက်လာတော့သည်။ ကျော်မင်းသန်း အတန်ကြီးမှာ
ယမင်း ၏ အရည်များဖြင့် စိုရွှဲနေတာ ဖြစ်သော်လည်း ပိုပြီး ချောမွေ့စေရန် ယမင်းက
သူ့ရင်သာ နှစ်မွှာကြားထဲ တံတွေး ထွေးချလိုက်လေသည်။ ကျော်မင်းသန်း ထိုးသွင်းလို့ ကောင်းအောင်လည်း သူ့
ရင်နှစ်မွှာကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် တွန်းကာ ပူးပေးထားလိုက်လေသည်။ သူတို့ သုံးယောက်စလုံး
စည်းချက်ညီညီ လှုပ်ရှားဖို့ တော့ အချိန်အနည်းငယ်ယူလိုက်ရသေးသည်။ ခနလေး အတွင်းမှာပင် သူတို့
စည်းဝါးကိုက်လာပြီး တအီးအီး တအားအားဖြင့် ရှေ့တိုးနောက်ငင် အပေါ်တက်အောက်ဆင်း
လှုပ်ရှားနေကြလေသည်။

ယမင်း တယောက် ကိုကိုမျိုးသော် ပြီးကာနီးပြီ ဆိုတာကို ခံစားလိုက်ရသည်နှင့် ချက်ခြင်းရပ်လိုက်ကာ ပုံစံပြောင်းဖို့ ပြင်လိုက်လေသည်။ ယမင်းက ဆိုဖာပေါ်မှာ လက်ရမ်းကို ခေါင်းအုံးကာ လှဲချလိုက်သည်နှင့် ကျော်မင်းသန်းက အလျှင်အမြန် ရှေ့မှာ နေရာဦးကာ ယမင်း ကိုယ်ထဲ သူ့အတံကြီးကို ထိုးသွင်းဆောင့်ချလိုက်လေတော့သည်။ ကိုကိုမျိုးသော်ခမျာတော့ အခု သူ့သူငယ်ချင်းက သူ့မိန်းမကို ကောင်းကောင်းအားရပါးရ ဆက်ဆံနေသည်ကို ရပ်ကြည့်နေရသည့် ဘဝရောက်ရလေသည်။ ယမင်းက သနားသွားသဖြင့် သူ့လက်ဖြင့် အနားမှာ ရပ်နေသော ကိုကိုမျိုးသော်ကောင်ကြီးဆီ လှမ်းဆွဲကာ ဂွင်းတိုက်ပေးလိုက်လေသည်။ ကိုကိုမျိုးသော်ကလည်း အားနေသော ယမင်း ရင်သား အစုံကို ဆုပ်ကိုင်ပွတ်ချေပေးနေလိုက်သည်။ ကိုကိုမျိုးသော်က ယမင်းရဲ့ နို့သီးခေါင်းလေး တွေကို ပွတ်ခြေကစားလိုက်တော့ ယမင်းခမျာ အော်ငြီးမိပြီး ဒုတိယ အကြိမ် ကာမဆန္ဒအထွတ်အထိပ်ရောက်ဖို့ တာစူနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း ခံစားလိုက်ရသည်။

" အားးးး ယမင်း .... ပြီးတော့မယ်...အီးးးးးးးးးးးး.. ကိုကို့သူငယ်ချင်း လုပ်နေတာ ယမင်းပြီးတော့မယ်ကိုကို....အီးးးးး"

ယမင်းက ဒီတချီအပြီးမှာတော့ အားရပါးရကို အော်ငြီးပြစ်လိုက်လေတော့သည်။ စိတ်ထဲမှာလည်း သူ့ယောက်ျားကို ဒီလို အတွေ့အကြုံမျိုး သူ့ကို ခံစားခွင့်ပေးလိုက်သည့်အတွက် အလွန်ကို ကျေးဇူးတင်သွားမိလေသည်။ ကာမ ဆန္ဒအထွတ်အထိပ်ရောက်သွားပြီး သတိပြန်လည်လာသည့်အချိန်မှာတောင် ယမင်း ရဲ့ ကာမရမက်တွေက ရှင်သန်နေစဲဆိုတာ အံသြဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရလေသည်။

ကျော်မင်းသန်း ကိုတော့ ယမင်း သူ့ယောက်ျား ကဲ့သို့ မဖတ်တတ်ခြေ၊ သို့ရာတွင် သူလည်း မပြီးအောင် တော်တော် အားစိုက်ကာ ထိန်းထားနေရမှန်းတော့ သိသာသည်။ သူ့ချောင်းကြီးက ယမင်း ကိုယ်တွင်းမှာ တုံ့ခါနေသလို ယမင်း လက်ထဲက ကိုကိုမျိုးသော့် အချောင်းကြီးလည်း တုံ့ခါနေပြီ ဖြစ်လေသည်။ သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံး ပြီးကြတော့မည်ဆိုတာကို ယမင်းသိနေသည်။ သို့သော်လည်း ယမင်းက သူ့ယောက်ျားကို မပြီးစေချင်သေး။ သူ့ကိုယ်ထဲမှာ ဝင်ပြီး ပြီးစေချင်နေသည်။ ယမင်းက ကိုကိုမျိုးသော့်ကို ဆွဲခေါ်လိုက်တော့ ကျော်မင်းသန်းက အလိုက်တသိ ဖယ်ပေးပြီး ယမင်း မျက်နှာနားသို့လာရပ်သည်၊ ကိုကိုမျိုးသော်က ကျော်မင်းသန်း အစား နေရာဝင်ယူကာ သူ့အတံကြီးကို ယမင်း ကိုယ်ထဲ ထည့်လိုက်လေသည်။ ကျော်မင်းသန်း အတန်ကြီးက ယမင်း ပါးစပ်ထဲ ထိုးထည့်ဖို့ ပုံစံမကျဖြစ်နေသဖြင့် ယမင်း နုတ်ခမ်း ပေါ်တွင်သာ ကန်လန့်ဖြတ် ထိပ်ဖူးကို တင်ပြီး ပွတ်ပေးနေလေသည်။ ယမင်းက လည်း သူ့ယောက်ျား အဆောင့်ကို ခံရင်းက ကျော်မင်းသန်း အတန်ကြီးကို လက်တဖက်ဖြင့် ပွတ်ပေးရင်း နောက်တဖက်က သူ့ အရသာဖူးလေးကို ဖိပွတ်ပေးနေလေသည်။ ခုနတုန်းက ကာမဆန္ဒအထွတ်အထိပ်ရောက်တာတောင် ကောင်းကောင်း မပြီးသေးခင် နောက်တချီ ပြီးဖို့ ပြန်ပြီးသွေးဆူလာတာကို ယမင်း ခံစားမိပြန်ပါသည်။

" ကိုကို ယမင်း တို့ဇည့်သည်တော့ ပြီးကာနီးပြီထင်တယ်.. ယမင်း သူ့ကို လျှော့ပေးလိုက်ရတော့ မယ်ထင်တယ်နော်"

ယမင်းကပြောရင်းနဲ့မှသူ့ယောကျ်ားက
ဘယ်လို အဆုံးသတ်ချင်မယ် ဆိုတာကို တွေးလိုက်မိသည်။ သူ့ယောကျ်ား တခါတလေ ဘယ်လို
ဟာတွေ ကြိုက်တတ်သည်ကို သူသိထားသည်မဟုတ်လား၊ တကယ်လို့သာ သူက
သူ့မိန်းမကို တခြားလူတယောက်နဲ့ ဝေမျှခံစားဖို့ စိတ်ကူးယဉ်မယ်ဆိုရင် ဘယ်လို အဆုံးသတ်မျိုး သူ့ယောကျ်ား
ဖြစ်စေချင်မလဲ ဆိုတာ သူကောင်းကောင်းကြီးတွက်လို့ရသည်။

" ယမင်း တော့...."

ယမင်းက ပြောရင်းက သူ့လျှာကလေးကို ထုတ်ပြီး ကျော်မင်းသန်း ဒုတ်တံထိပ်ဖူးကို ကလိလိုက်ပြီး၊

"ယမင်း မျက်နှာပေါ်မှာပဲ သူ့ကို ပြီးခိုင်းလိုက်သင့်တယ်ထင်တာပဲ"

ယမင်းယောကျ်ားက ဘာမှ တော့ ပြန်မပြောပေ။ သို့သော် သူ့ဆီက မပီမသ ငြီးသံထွက်လာပြီး သူ့အတန်ကြီးက
လည်း ယမင်းကိုယ်ထဲမှာ တင်းကနဲ ဖြစ်သွားသဖြင့် ယမင်း
အထင်မှန်ကြောင်း သက်သေပြသလို ဖြစ်နေလေသည်။ ကိုကိုမျိုးသော်က မျက်နှာပေါ်ကို သုတ်ရည်တွေ
ပန်းပြီးပြီးတာကို ကြိုက်တတ်ကြောင်းယမင်းသိသည်။ ယမင်းလည်း
တခါတရံတော့ နစ်သက်ပါသည်။ အစကတော့ သူ့ယောကျ်ား စိတ်ချမ်းသာစေရန် ပြီးစေခဲ့သည်။ နောက်တော့
တခါတလေ အဲဒါလေးက ပိုကောင်းသည်ထင်မိသည်။ ဒီညကတော့ ထိုအရာက အကောင်းဆုံး ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
ယမင်း ထင်မိသည်။

" ဟုတ်တယ်မလား ကိုကို၊ ကိုကျော်မင်းသန်းကို ယမင်း မျက်နှာပေါ်မှာ ပြီးခိုင်းလိုက်လို့ ကောင်းပါ့မလား"

ယမင်းက ယောကျ်ား နစ်ယောက်လုံးကို ဆွပေးလိုက်သည်။ ကျော်မင်းသန်းကို မော့ကြည့်လိုက်တော့
သူအရမ်းပြီးချင်နေပြီ ဆိုတာကို သိနိုင်သည်။ သူ့ကြည့်ရာတာ ယမင်းက ပြီးလိုက်တော့ ဆိုသည့်
အပြောကို စောင့်နေပုံရသည်။ ကျော်မင်းသန်းတယောက် တကယ်ပဲ သူ့ အချစ်ရည်တွေကို ယမင်း မျက်နှာပေါ်
ပက်ဖြန်းပြီးလိုက်ချင်နေသည်မှာတော့ အမှန်ဖြစ်လေသည်။

ယမင်းက သူ့ အရသာဖူးလေးကို သူ့လက်ဖြင့် အတင်းဖိပွတ်ရင်း သူ့ယောကျ်ားကို ဆက်ပြောလိုက်သည်။

" အင်း ဒါပေမဲ့ ဒီည ကတော့ ယမင်းက ကိုကိုရဲ့ မိန်းမ ငွေ ငထ ရဲ့ ပွဲပဲ လေ ဟုတ်တယ်မလား"

ကိုကိုမျိုးသော်က ငြီးသံလေး သာပေးနိုင်ရှာသည်။ သူ့ဘာဖြစ်ချင်သည် ဆိုတာတောင်
ဖွင့်ပြောဖို့တောင်အားမရှိ၊ သူ့ဒုတ်ထဲမှ အချစ်ရည်တွေ ထွက်မကုန်အောင်
ကျိုးစားထိန်းနေရရှာလေသည်။ယမင်းက ကျော်မင်းသန်းကို မော့ကြည့်လိုက်ရင်း၊

"ကဲပါ ကိုကျော်မင်းသန်းရယ်၊ ယမင်းကို အချစ်ရေတွေ နဲ့ ဖြန်းပက်ပေးပါတော့"

ဟုပြောလိုက်လေသည်။ သူ့ပါးစပ်က အဲလို စကားထွက်သွားလို့ ကြက်သည်းမွေးထအောင်ပင် ခံစားလိုက်ရသည်။
တကယ်တော့ သူ့ယောကျ်ား ရဲ့ သူငယ်ချင်း၊ သူနဲ့ သိနေတာလည်း

ဆယ်နစ်ကျော်ကြာနေခဲ့ပြီ ဖြစ်တဲ့ ယောက်ျားသား တယောက်ကို၊ သူ့မျက်နှာပေါ် အချစ်ရည်တွေ ပန်းချပြစ်ဖို့ သူတောင်းဆိုနေမိပါလား။ သူ့ရဲ့ ရှမှု ထမှု တွေကို ကို အခန်းထဲက လူတွေ စိတ်ကျေနပ်သွားအောင် ဖေါ်ပြနေမိပါလား။

ကျော်မင်းသန်း ကတော့ နစ်ခါပြောစရာမလိုပါ။ သူ့လက်ဖြင့် သူ့ပြောင်းဖူးကြီးကို ဆုပ်ကိုင်ကာ ယမင်း မျက်နှာပေါ် အားရပါးရ ညှစ်ကာ ဆောင့်ထု လေတော့သည်။ ယမင်းက သူ့ပါးရဲ့ ငတ်မွတ်နေတဲ့ ပါးစပ်ကို ဟထားပြီး မျက်လုံးအစုံကို ပိတ်ထားလိုက်ပါသည်။ ကျော်မင်းသန်း ရဲ့ အချစ်ရည်တွေ ကို သူ့မျက်နှာပေါ် ဘယ်နေရာ ဖြစ်ဖြစ် သူ့စိတ်ကြိုက် ဖြန်းချ နိုင်ဖို့ ခွင့်ပြုပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျော်မင်းသန်းက လည်း ယမင်းကို တစက္ကန့် မှ စောင့် မနေစေချင်ပါ။ ယမင်း မျက်စေ့မှိတ်လိုက်တာနှင့် ပူနွေး သော အချစ်ရည်တွေက သူ့ပါးပြင်ပေါ်ကို ကျလာတာခံစား လိုက်ရမိပါသည်။ ကျော်မင်းသန်း ၏ အချစ်ရည်ဖြူ များက မေလးရဲ့ မျက်နှာပြင်ကို တဖြောဖြောကျလာနေတဲ့ အချိန်မှာပဲ ကိုကိုမျိုးသော် တယောက်က အားကုန်ထည့်ကာ ယမင်းကို ဆောင့် နေပါတော့သည်။ ကျော်မင်းသန်း ရဲ့ အချစ်ရည် တချို့ သူ့နှုတ်ခမ်းပေါ် ကျလာသည်နှင့် ယမင်း တယောက်လည်း ကိုယ်လုံးလေး တောင့်တင်းတုံခါပြီး နောက်တကြိမ် ကာမ ဆန္ဒအထွတ်အထိပ် သို့ ရောက်ရှိရ ပြန်လေတော့သည်။

ယမင်း တယောက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုပင် မထိန်းနိုင်တော့ ပဲ ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ် ငြီးငြူမိပါတော့သည်။သူ့မျက်နှာပေါ်ကိုလည်း ကျော်မင်းသန်း အ ချစ်ရည်တွေ က တဖတ်ဖတ်ကျလာနေပေရာ မျက်နှာတခုလုံးကို ဖုံးလွှမ်းသွားတော့မည်ဟုပင်ထင်မှတ်နေရပါသည်။ အဲဒါတွေကို သူ့ယောက်ျားကလည်း ကြည့်နေမည်ဆိုတာကို သိရတော့ သူ့တကိုယ်လုံးကို ကျင်နေအောင် ပင် ခံစားလိုက်ရပါသည်။

ကျော်မင်းသန်း ရဲ့ အချစ်ရည်တွေ ဖြန်းကျနေတာ အရှိန်သေသွားတော့မှ ယမင်း က မျက်လုံးဖွင့်ပြီး သူ့ယောက်ျားကို ကြည့်လိုက်မိပါသည်။ မျက်နှာပေါ် အချစ်ရည်တွေ ဖုံးလွှမ်းနေသော ယမင်း နှင့် သူ့ယောက်ျား တို့ မျက်လုံးချင်း ဆိုင်မိလိုက်ချိန်မှာ ယမင်းက သူ့နှုတ်ခမ်းတွေပေါ် ကျနေသည့် ကျော်မင်းသန်း အချစ်ရည်တို့ ကို လျှာဖြင့် သိမ်းရက်လိုက်ပါသည်။ အနံ့အရသာ တမျိုး လေး ဖြစ်နေသော အချစ်ရည်များက သူ့ ကို ခံစားမှုတမျိုး ဖြစ်ပေါ်စေပြီး ထို အခြင်းအရာကို မြင်နေရသည့် ကိုကိုမျိုးသော်က လည်း အသံတမျိုး ငြီးငြူကာ ယမင်း ကိုယ်ထဲ သူ့ကောင်ကြီး ကျွတ်ကျန်ခဲ့တော့မတတ် ဆောင့်သွင်း နေမိတော့သည်။

" ဒီမှာကြည့် ကိုကို၊ ကိုကို က မျက်နှာတခုလုံး တခြားယောက်ျား ရဲ့ အချစ်ရည်တွေ ဖုံးနေတဲ့ ကိုကို့မိန်းမ ကို လုပ်နေတာမဟုတ်လား"

ကိုကိုမျိုးသော်တယောက်လည်း တအားကို ပြီးချင်နေပြီ ဆိုတာကို ယမင်းသိသည်။ ယမင်းက ကိုကို ဖော် ကိုယ်ပေါ်မှ ရုန်းထွက်လိုက်ပြီး ကိုကိုမျိုးသော့် ရှေ့မှာ ဒူးထောက်ချလိုက်သည်။

" ကိုကို ယမင်း လေ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဲလို မျိုး ခံစားရလိမ့်မယ်လို့ မထင်ဘူး.. ကိုကိုလည်း ကြိုက်တယ်မဟုတ်လား၊ ကဲပါ ကိုကို ဘယ်လောက်တောင် ကြိုက်တယ် မကြိုက်တယ် ဆိုတာကို ကိုကို မိန်းမ မျက်နှာ ပေါ် အချစ်ရည်တွေ ဖြန်းပြီး သက်သေပြလိုက်စမ်းပါ"

ယမင်း တယောက် မျက်စေ့ကို မှိတ်ပေလိုက်သည်။ မကြာခင်မှာပင် တဖွတ်ဖွတ်အသံများဖြင့် ပူနွေးသော
အချစ်ရည်များ သူ့မျက်နှာပေါ်သို့ ပက်ဖြန်းလာသည်ကို ခံစားသိလိုက်ရလေသည်။ ကြည့်ရသည်မှာ လည်း
သူ့မျက်နှာပေါ်ကို ကျော်မင်းသန်း တုန်းကနှင့် ဆတူလောက် အချစ်ရည်များ
ပန်းကျလာသည်ဟု ခံစားရသည်။ ခုတော့
သူ့မျက်နှာပေါ်မှာ ကျော်မင်းသန်းနှင့် သူ့ယောက်ျားတို့၏ အချစ်ရည်များ ရောထွေးလို့ ဖုံးလွှမ်း နေခြေပြီ။ အချစ
ရည်များ မှာ များလွန်းလှသဖြင့် သူ့မေးစေ့မှ ပင် စီးကျပြီး သူ့ရင်သား များပေါ်သို့ တစက်စက်
ပင် ကျနေလေသည်။

ကိုကိုမျိုးသော် အချစ်ရည်ပန်းထုတ်တာ ပြီးသွားမှ ယမင်းက မော့ကြည့်လိုက်ပြီး ၊

" အား ကိုကို၊ ကျေးဇူး အရမ်းတင်တာပဲ၊ တကယ့်ကို မယုံနိုင်လောက်အောင်ပဲနော်"

ဒီညနေခင်းလေးကတော့ သူ့ယောက်ျားရော သူ့အတွက်ပါ
မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်ပဲ ကာမ ရေယဉ်ကြောကို မျှောခဲ့ မိကြသည့်
ညတည ဖြစ်လေတော့သည်။ သူ့ကို အဲလို အခွင့်အရေးပေးခဲ့သည့်
သူ့ယောက်ျားကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောမိတော့
သူ့ယောက်ျားက လည်း သူ့ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြန်ပြောလေသည်။ ယမင်းက ကျော်မင်းသန်းဘက်ကို
လှည့်ကြည့်ပြီးတော့လည်း ၊

"ကျေးကျေး ကိုကျော်မင်းသန်း၊ ယမင်း ကို ညှော့ဝတ်ကျေပွန်တဲ့ အိမ်ရှင်မ တယောက်လို့ ထင်တယ်မဟုတ်လား"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ယောက်ျား နစ်ယောက်စလုံး ရီမောလိုက်ကြလေသည်။ သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံး
မျက်နှာ ဘယ်လိုထားရမည်ဆိုတာကို မသိကြ ဆိုတာကိုတော့ ယမင်း ရိပ်မိသည်။
အခန်းထဲက သီချင်းသံလေး က ငြိမ့်ငြိမ့်လေး လာနေတုန်းရှိသေးသည်။ ယမင်းက ကျေနပ်စွာ
ပြုံးပြီး မျက်စေ့ကို မှေးလျှက် ဆိုဖာပေါ်မှာ အသာလေး ပက်လက်လှဲကာ နားနေလိုက်သည်။

ကိုကိုမျိုးသော်က သူ့ဘေးမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ကိုကိုမျိုးသော်နှင့် ကျော်မင်းသန်းတို့
နစ်ယောက်စလုံး ပက်လက်ကလေး နားနေသော ယမင်းကို ငုံကြည့်လိုက်ကြသည်။ ယမင်းက မျက်လုံးကို
ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံးသူ့ကို
ငုံ့ကြည့်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ယမင်းက ပြုံးပြလိုက်သည်။ သေချာတာကတော့ သူတို့
နစ်ယောက်စလုံး ယမင်းကို ကြည့်သည့် အကြည့်တွေက အရင်တုန်းက
အကြည့်တွေနှင့် လုံးဝတူတော့မည်မဟုတ်တာပဲ ဖြစ်လေသည်။ ဒါကလည်း ယမင်း အတွက်က
အကြောင်းမဟုတ်တော့ပါ။ အဲဒါက သူ့ကိုယ် ပိုပြီး ဆက်ဆီ ဖြစ်စေသည်ဟုပင်
ထင်မိလေသည်။ သူ့ယောက်ျားနှင့် သူ့ယောက်ျား သူငယ်ချင်းတို့
ဒီအဖြစ်အပျက်လေးကို အမြဲတမ်း အမှတ်ရနေမည်ဆိုတာကိုလည်း သူသိသည်။

သူ့ကိုယ်သူလည်း ဘယ်လိုပုံဖြစ်သလဲ သူကြည့်ချင်နေမိသဖြင့် ယမင်းက
စားပွဲပေါ်မှ သူ့ဖုံးကို ကောက်ယူပြီး ကိုယ်ကိုယ်ကို ဆက်ဖီ ရိုက်လိုက်လေသည်။

" ယမင်းက အမှတ်တရလေး တခု လိုချင်လို့ပါ"

သူက မလိုအပ်ပဲ ဖြေရှင်းချက်ထုတ်လိုက်တော့ အမျိုးသား နှစ်ယောက်စလုံးက ရီမောလိုက်ကြသည်။ သူ့ယောက်ျားက တော့ တော်တော်သဘောကျနေပုံရသည်။ သူ့ကို ကြည့်မဝသည့် မျက်လုံးတွေနှင့် ကြည့်နေလေသည်။

" ကဲ ရှင်တို့ ထဲက လူကြီးလူကောင်း တယောက်ကတော့ ယမင်းကို မျက်နှာသုတ်ပုဝါလေး တော့ ယူပေးသင့်တယ်လို့ မထင်မဘူးလား"

ကျော်မင်းသန်းက ချက်ချင်းပင် အပြေးအလွှားသွားယူလေသည်။ ကျော်မင်းသန်း အခန်းထဲက အထွက်မှာ ယမင်းက သူ့ယောက်ျားကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး ရုက်ပြုံးလေး ပြုံးကာ၊

" ကိုကို နိုင်သွားပြီလို့ ချစ်လေး ထင်တယ်၊ .. ချစ်လေးတော့ ခုထိ ကိုကို့ လစ်မစ်ကို ရှာမတွေ့သေးဘူး"

ကိုကိုမျိုးသော်က ပြုံးပြီး ပုခုံးနှစ်ဘက်ကို တွန့်လိုက်သည်။

" ကိုကိုထင်တာတော့ ကိုကိုတို့ နှစ်ယောက်စလုံး နိုင်သွားတယ် ထင်တာပါပဲကွယ်"

" အဲတော့ ဆိုလိုတာက ယမင်းက ဘယ်ယောက်ျားလေး နဲ့ မဆို ချစ်ပွဲဝင်တာကို ကိုကိုက ဘယ်လိုမှ စိတ်မရှိဘူးပေါ့နော်"

ယမင်းက သူ့မျက်ခုံးလေးကို ပင့်ကြည့်ပြီး မေးလိုက်လေသည်။ အချစ်ရည်တွေ ဖုံးနေသော သူ့မျက်နှာက စိမ်ခေါ်အကြည့်က ပိုပြီး အသက်ဝင်နေသလိုပင်။

" အင်း ... အဲဒီကိစ္စ ကတော့ ကိုကိုလည်း ရှိနေပြီး ပါဝင် ခံစား ပျော်ရွှင်နိုင်မယ် ဆိုရင်တော့ ရတယ်လို့ပဲ ပြောကြပါစို့ကွယ်"

" ကောင်းပါပြီတဲ့ရှင်... ခစ်ခစ်"

ယမင်းက သဘောကျစွာ ရီမောလိုက်ချိန်မှာပဲ ကျော်မင်းသန်းက ပြန်ရောက်လာလေသည်။အဲဒီလစ်မစ်ကို တော့ ယမင်းတယောက် ဝမ်းသာ အားရစွာဖြင့်
လက်ခံနိုင်ပေသည်။ ယောက်ျား နှစ်ယောက်ရဲ့ တပြိုင်နက် အာရုံစိုက်ခံရ မှုကို သူအရမ်းကို ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့ရလေသည်။ အထူးသဖြင့် သူ့ယောက်နှင့် မျှဝေခံစားခဲ့ရလို့လည်း ဖြစ်လေသည်။

သူ့ကို မျက်နှာသုတ်ပုဝါလှမ်းပေးလိုက်သော ကျော်မင်းသန်းကို ယမင်းက ပြုံးပြလိုက်သည်။

" ကိုကျော်မင်းသန်း မနက်ဖြန်ညရော နေအုန်းမှာလား"

ကျော်မင်းသန်းကပြုံးဖြဲဖြဲ ဖြင့်ခေါင်းငြိမ့်ပြလိုက်ပါတော့သည်။

……………………………………………………………………………………………………..

ပြီးပါပြီ။

ပင်လယ်သူ ပင်လယ်သား အားလုံး ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

ယိမ်းနွဲ့ပါး